

تل ۋە دەپىيات ھەم تارىخ
مىسىلىمىرى

شىرىپ خۇستار شېرىفى سەئىدىيەن
شەسى نوپۇسىدىن كۆپەيتىلگەن
1995 - يىلى 5 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

«قاراقىشا» ئورمانلىقىنىڭ شەرىپىيەتى
1998

نەشرىياتىدىن

بۇ توپلامغا كىرگەن ماقالىلار ئوزۇن ۋاختىدا «شەرقىي
ھەقىقىتى» ھەم «قازاق ئىلى» ژۇرناللىرىدا بېسىلغان
بولسىمۇ، لېكىن ئىل، ئەدەبىيات ھەم تارىخ مابدا ئىدىكى
ئايرىم ئەھمىيىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئالاھىدە توپلام قىلىپ
چىقىرىشنى ماقۇل كۆردۈك.

شەكسىز، بۇ بىرىنچى توپلام بولغاشقا، بەئزى بىر
مەسىئىلەلەر تېخى غەلى ۋە تارىخى جەھەتتىن ئېنىقلىنىپ
يەتمىگەن بولۇشى مۇمكىن. شۇنداق بولسىمۇ ئولۇغۇ-
چىلىرىمىزنىڭ بۇ ساھادىكى ئۇسسۇلىنى قىسقىن قان-
تىزىر دەپ ئىشىنىمىز.

ئىل، ئەدەبىيات ھەم تارىخ
مەسىئىلىلىرى

ئە. ھىدايەتوف ھەم ق. جەسەنفارنىڭ
تەھرىرى ئاستىدا

«قازاق ئىلى» ژۇرنالىنىڭ نەشرىياتى

1 9 4 8

پروفېسسور س. بى. مالوف

س. س. س. ر. قەللىرى ئاكادېمىيەسىنىڭ مۇخبىر - ئەغزاسى.

تۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ تىلى

حازىرقى ۋاقىتتا تۇيغۇرلار ئوتتۇرا ئازىيە بىلەن مەركىزى ئازىيەنىڭ كۆپ جايلىرىدا ياشايدۇ. ئۇ يۇرۇلار قەدىمى زاماندىن تارتىپ شانلىق ۋە ئۇزۇن تارىخقا ئىگە بولغان تۈرك خەلقىدۇر. شۇ قەدىمقى زامان تۇيغۇرلىرىنىڭ ھالىدىنقىلىرى حازىرقى ۋاقىتتا مەركىزى خىتاينىڭ گانسۇ ۋىلايىتىدە سۇجۇتۇ ۋە گانچۇتۇ شەھەرلىرىنىڭ ئەتراپلىرىدا ياشايدۇ. بۇ تۇيغۇرلار ئۆزلىرىنى «سىرىق تۇيغۇرلار» دەپ ئاتايدۇ ۋە ئۆزلىرىنىڭ قەدىمقى زامان دىنى بولغان بۇددى مەزھىبىگە عىبادەت قىلىدۇ. شۇ قاناردا ئۇلار مىللى دىنى - شامانىزمىمۇ تاشلىماي كېلىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار ئون مىڭغا يېقىن بولۇپ، بىر قىسمى مانغولىيىسى، بىر قىسمى خىتايلېشىپ كەتكەن. ئۇلارنىڭ ئاساسى كەسپى چارۋىچىلىقتىن عىبارەتتۇر. شەرقى تۈركىستان تۇيغۇرلىرىنىڭ تىلى بىلەن سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ تىلى ئارىسىدا خېلىلا فەرق بار. سىرىق تۇيغۇرلاردا ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ تەسىراتى بولمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ تىلىدا غەرب ۋە فارس سۆزلىرى يوق. ئۇلارنىڭ تىلىدا بىر ئاز بولسىمۇ خىتاينىڭ مەنەۋىرى ۋە بۇددى مەزھىبى سۆزلىرى

تارىلىنىپ قالىدۇ. ئاساسەن، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تۇيغۇر ۋە ئانا تىلىدا سۆزلىشىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار تىلىنىڭ فونېتىكا ئۆزگىرىشىنى ئاساسى كونا دەپ ئويلاشقا توغرى كېلىدۇ. كۆپچىلىك تۈرك خەلقىنىڭ تىلىرىدا چارۋىلىق ئاۋۇش بولسا، سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ تىلىدا ئولراق چارۋىلىق ئاۋۇش، مەسىلەن: سىرىق تۇيغۇرلار كەشنى، پارتى دېسە، باشقا تۈرك خەلقىلىرىدە: كەلدى باردى، ئالدى دەپ ئىپتىلىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار «مۇزىن، بۇرۇن» دېگەن سۆزلەرنى «مۇزتا، بۇرۇنتا» دەيدۇ. ئۇلاردا «بە» خەلقى ئېلىس بىر ئورۇنلاردا «ن»غا ئورۇنلۇپ كېتىدۇ. مەسىلەن: ئاياق - ئازاق، ئويماق - فوزماق، تويماق - ئوزماق دەپ ئىپتىلىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار سانلىقنى كونا تىرىپىدە بىر گۇرۇپپىدۇر. ئۇلار «ئون بىرى» - «بىر يىگرمە» بىگرمە بىرى - «بىر توختۇس، ئۇز - ئۇز بىرى» - «بىر قىرىق» دەيدۇ.

تۇيغۇرلارنى سەرفالەشمۇ باشلىغۇچە، سىرىق تۇيغۇرلاردا ئوخشاش زامان ئىچىلى شۇنداق ئىپتىلىدۇ: مەن كەلدى، سەن كەلدى، مېنى كەلدى، قالار كەلدى...

شەرقى تۈركىستاندا سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ قەدىمقى تاشلىرىدا ياشايدۇ. لېكىن بۇلار ئۆزلىرىنى سىرىق تۇيغۇرلار دەپ ئاتايدۇ. ئۇ تۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ قەدىمقى زامانىدىكى بىۋىلىرىغا ئوخشاش بۇددى ياكى خرىستىئان مەزھەبلىرىدە ئەمەس. ئۇلار مۇسۇلمانلار. ئۇلارنىڭ ئاساسى كەسپى دېھقانچىلىق بولۇپ، ئۇلار قىزىل ھىندىر - ۋەنچىك (گېلىم توقۇش، قەغەز ئىشلەپ چىقىرىش ۋە باشقىلار)، چارۋىچىلىق ۋە باشقا كەسپلەر بىلەن مەشغۇل بولىدۇ.

تۇيغۇرلار بىر نەچچە قىسىمغا بۆلىنىدۇ. مەسىلەن: لوپنۇر تۇيغۇر

تۇرلۇقىنى (بۇلار ئۆزلىرىنى «ئوتتۇق» دەپ ئاتايدۇ) ئاساسىي شىكجاڭدىكى كۆپچىلىك ئۇيغۇرلارغا قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ئايدا ۋە مەدەنىيىتىدە فەرق بار. ئاساسلىق سەياھەتچىسى قازاقلىق شەھىرىنىڭ سوزلارىگە قارىغاندا، ئۇنىڭ تەرجىمىلىرى قايسى بىر ۋاقىتلاردا ئۇيغۇر تىلىنىڭ لوپنۇر شىۋىسىنى تەرجىمە قىلىشدا قىيىنچىلىقلارغا ئۇچرىغان. لوپنۇر ئۇيغۇرلىرى تام ۋە قوۋۇشدىن سېلىنغان ئوبىلەر، ياشايدۇ. ئۇلار بىلىنچىلىق، ئوچىلىق ھەم دېھقانچىلىق بىلەن مەشغۇل بولىدۇ.

۳ لوپنۇر ئۇيغۇرلىرىغا يېقىن بولغان ئۇيغۇرلار - دۇلار بولىدۇ. بۇ ئۇيغۇرلار مارال، بېشى، بۇغرا تەتراقلىرىدا ۋە باشقا چارۋىلاردا ياشايدۇ.

۴ خوتەن ۋىلايىتىدە ياشايدىغان ئۇيغۇرلارنى بىر گۇرۇھقا بولماي مۇمكىن، چۈنكى بۇلار كۆپ ئايدا بىر ئاز فەرق بار. شىكجاڭدىكى قانغان بارلىق ئۇيغۇرلارنى ئاساسەن بۇلار قەبىلى شاراۋىلىرى ئارقىسىدا (تۇرقان بىلەن قەۋل ئوتتۇرىسىدىكى ئاتلار ۋە چول بەياۋانلار) بىر-بىرىدىن ئاچرىلىپ ياشاپ كەلگەن بولسىمۇ، ئۇلار ھەممىسى بىر پۈتۈن خەلق بولۇپ، جىسابلىنىدۇ.

سەرسىردا ئىككى بۇرۇن مۇنغا يېقىن ئۇيغۇرلار ياشايدۇ. بۇ ئۇيغۇرلار شىكجاڭدىن چىققان بولۇپ، ئۇلارنىڭ توپىسى ئۆتكەن ەسىرنىڭ 80 نچى يىللىرىدا كۆپۈپ چىقىدۇ.

سەۋىت ئۇيغۇرلىرى ئۆزبېكستاندا، قازاقستاندا، قىرغىزستاندا بىر ئاز ئۇيغۇرلار تۇرۇپ كەلگەنلىكىدا (بەيرام ەھلى تەتراقلىرىدا) ياشايدۇ.

يۇسۇف رىياسىتى

قىيامىي ئۇيغۇر مەدەنىي يادكارلىقلىرىدىن
فراگمېنتلار

بۇ ماقالىمىزدا ئىسلامدىن ئىلگىرى بولغان قىيامىي ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئىككى فراگمېنتىغا توختالماقچىمىز. بۇلاردىن بىرى - ئۇيغۇر مائىخېسلىرىنىڭ مائىخېزم دىنى ئىعتىقادىدا ئۇيغۇر ۋە مانى يېزىقلىرى بىلەن يېزىلغان تۇزا دۇعاسى بولۇپ، بۇ دۇعا - بۇرۇنقى ئۇيغۇر دىنى ئەدەبىياتىنى تەمسىل قىلىدىغان يادكارلىق. ئىككىنچى فراگمېنت - ئىسلامدىن ئىلگىرى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ پارلاق يادكارلىقى بولغان «چىستاننى ئىلىك بەك» داستانىدۇر. بۇلارنىڭ بىرىنچىسى مىلادىنىڭ تورتىنچى ياكى بەشىنچى ەسىرلىرىدە، ئىككىنچىسى بولسا - ئالتىنچى ياكى يەتتىنچى ەسىردە يېزىلغان دەپ تەخمىن قىلىش مۇمكىن.

بۇ ئىككى فراگمېنت ئۇيغۇرلارنىڭ قىيامىي كلاسسىك مەدەنىيىتىنىڭ بايلىغىنى ۋە چۇڭقۇر مەخسۇس مەزمۇنىنى كۆرسىتىدۇ. شۇ زاماندا ئۇيغۇر تىلىنى، ئۇنىڭ ئەدەبىي ۋە گۈزەل تىلىنى ئۆزلىرىنى ھەم باشقا ئىلى خۇسۇسىيەتلىرىنى ئۇگۇنۇپ تەكشۈرۈپ،

(۳) فراگمېنت - پارچىلار مەنىسىدە.

رەش ئۇچۇن بۇ ئىراكىمىنتلارنىڭ تەمىمىنى ناھايىتى چوڭسۇر.
 شۇنىڭدەك ئۇيغۇرلارنىڭ ماتىرىئال مەدەنىيىتى جەھەتتىن بۇ
 ئىراكىمىنتلار تەسۋىر قىلىپ بولمايدىغان بىر تارىخى يادكارلىقىدۇر.
 قىدىمىنى ئورخۇن يېزىقلىرى بىلەن مەشھۇر بولغان ۋە ئورخۇن
 خۇن كىتابلىرىنى قالدۇرۇپ كەتكەن ئورخۇن دۆلىتى ئورنىغا
 سەككىزىنچى ئەسىرلەردە چوڭ ئۇيغۇر دۆلىتى ئۆزۈلگەن،
 بۇ دۆلەت ئورخۇن، ئىران، ماۋرۇننەھرى ۋە ھىندىستانغا ئوخشاش
 شۇ دەۋرنىڭ كلاسسىك مەدەنىيەتلىرىنىڭ بوشىقى بولغان.
 بۇ مەدەنى دۆلەتلەر بىلەن سىياسى، ئىقتىسادى ۋە مەدەنى
 ئالاقىلار قىلىپ، دۇنيا مەدەنىيىتىگە خىزمەت قىلغان.

تۈرك خەلىقلىرىنىڭ ئوتتۇرسىدا ئەڭ قىدىمىنى ئەڭ
 كونا ۋە باي مەدەنىيەتكە ئىگە بولغان ئۇيغۇرلار، بۇگۈن
 «ئۇيغۇر يېزىقى» دەپ شۆھرەت تاپقان ئۇيغۇر تەلىپىدە.
 سىگە ئىگە ئىكەنلىكى مەسىلىگە ئىنقىدۇر. بەغزى بىر مۇ-
 لاھىزىلەرگە قارىغاندا، بۇ ئۇيغۇر يېزىقىدىن ئىلگىرى ئۇيغۇر-
 لارنىڭ بەزى بىر قانچە يېزىقلىرىنىڭ بولغانلىقى مەغلۇم. بۇگۈنكى
 چە بىزگە ئەڭ قىدىمىنى كونا تۈرك يېزىقلىرىدىن فەقەت ئورخۇن
 ۋە ئۇيغۇر يېزىقلىرىلا مەغلۇم. لېكىن بۇ يېزىقلاردىن
 فايىسى كوناراق دېگەن سوتالغا جوۋاب بېرىش ناھايىتى قىيىن
 بىلىدۇ. چۈنكى بۇ خۇسۇسدا تېنىق بىر مەغلۇمات يوق، لېكىن
 تۈرك شۇناسى* ئوزىن تۇرى¹) نىڭ «ئۇيغۇرلار مىلادىدىن

*¹) ئوزىن تۇرى - «تۈرك خەلىقلىرىدە ئون ئونىنچى ئەسىر-
 گىچە بولغان يېزىق يادكارلىقلىرى» لاسك 1897 نىچى يىلى 28 نىچى
 بەت (فرانسۇزچە).

ئىككى ئەسىر ئىلگىرى ئوز تارىخلىرىنى يازغان» دېگەن
 سۆزىگە قارىغاندا، ئۇيغۇر يېزىقىنىڭ ئورخۇن يېزىقىدىن
 كۆپ ئىلگىرى ئىكەنلىكى مەغلۇم. چۈنكى ئورخۇن يېزىقى
 735 نىچى يىللىرىدا ئاشقا يېزىلغان خەتلەردىن بىرىنچى ئەسىر
 دىن ئىلگىرى مائىداغ يېزىقى بىلەن يېزىلغان يادكارلىقلار ئۇچرىمايدۇ.
 دېمەك ئۇيغۇرلارنىڭ بىزگە مەغلۇم بولغان مەشھۇر «ئۇيغۇر يېزىقى»
 دىن ئىلگىرى بەزى باشقا يېزىقلىرى، ئېلىقىلىرى بولغان ئىكەن.
 مەغلۇمكى، بۇرۇنقى ئۇيغۇرلاردا بىر دەرنىڭ ئوزىدە ئوچ
 خىل مەزھەب بولغان: بۇددى، مانىخىلىق ۋە نېستورى - خرىستىئان-
 لىق. بۇ ئوچ خىل مەزھەبىدە بولغان ئۇيغۇرلار ئوچ خىل يېزىق
 ئىشلەتكەن، بۇددى مەزھەبىدىكى ئۇيغۇرلار سوغدىلارغا يېقىن جايلاردا
 ياشىغانلىقىدىن، سوغدى ئېلىقىلىرىنى ئىشلەتكەن.¹ مانى
 چىلار ۋە خرىستىئانلار ئۇيغۇر تىلىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ھەر
 قايسى ئوز يېزىقىنى ئۇيغۇر تىلىدە ئىشلەتكەن. ھىندىستانغا يېقىن
 ياشىغان بۇددى ئۇيغۇرلار سانكرىت يېزىقىنى ئىشلەتكەن.²

كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ سىياسى ۋە مەدەنى كۈچى
 ئاشقاندىن كېيىن بۇددىلارمۇ، مانىچىلارمۇ، نېستورىلارمۇ بۇ ۋاقىت
 تېپىدە مۇكەممەللىشىپ ۋوجۇدقا كەلگەن. ئۇيغۇر يېزىقىغا كىرچۈپ³
 ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى يادكارلىقلىرىنى يارىتىشقا تەشەببۇس كۆرسەتكەن.

¹) بار تولىد - «تۈركىستان»، تاشكەنت، 1922 نىچى يىلى، 8 نىچى
 بەت (رۇسچە)
²) بار تولىد - «تۈركىستان»، شۇ بەتدە.
³) بار تولىد - «تۈركىستان»، شۇ بەتدە.

مەنلەردىكى ئۇيغۇر ساھىبلىرى ۋە ئۇيغۇر دۆلەت ئىدارىلىرى
 چىڭغىزخان سارىيىدا ئەڭ بۇرۇن ۋە مۇھىم مەنەسەبلەردە بولۇپ،
 پۈتۈن چىڭغىزخان دۆلىتىنىڭ سىياسىيىتىگە ئوز تەئسىرلىرىنى
 كۆرسەتكەن. بۇ ئۇيغۇرلار ئارقىلىق ئۇيغۇر دۆلەت ئايرىۋېتىشنىڭ
 بىر نەچچە ئەسلىك باي ئىش تەجرىبىلىرى ۋە ئۇنىڭ ئۆتكۈر
 قۇرالى بولغان. ئۇيغۇر يېزىقى بىر نەچچە ئەسلىك داۋامىدا
 تۈرلۈك مۇنغول دۆلەتلىرىدە ھۆكۈمەتنىڭ رەسمى خېتى بولۇپ
 كەلگەن⁽¹⁾. بۇ ھالىنى كۆرگەن ئىران تارىخچىلىرى ئۇيغۇر
 تىلى ۋە يېزىقىنىڭ فارس ۋە ەەرەب يېزىقىدىن ئۇستۇن بولدى.
 دېيىشكەنلىكىدىن قورقۇپ شىكايەتلەر بىلەن يازغان⁽²⁾.

ئون ئۈچىنچى ئەسرنىڭ ئاخىرىدىمۇ ئالتۇن توردىدا دۆلىتىدە
 قىسمەن ئۇيغۇر تىلى ۋە ئۇيغۇر يېزىقى ھۆكۈمەت خېتى ماھى-
 يىتىنى تالىدۇ. ئوردىدا سارىيىدا يارىتىلغان كۆپ ئەدەبىي
 ئەسەرلەر ئۇيغۇر تىلىنىڭ تەئسىرىدە بولۇپ، ئۇيغۇر يېزىقى
 بىلەن يېزىلغان.

ئون تۆتىنچى ئەسردە قۇتلۇق تېمۇر ۋە توختامش خانلارنىڭ
 ئۇيغۇر يېزىقلىرى بىلەن يازغان نۇرغۇن يارلىقلىرى تېپىلغان.
 بۇلاردىن كېيىن بۈيۈك ئوتتۇرا ئازىيە دۆلىتىنى ئۆزىگەن
 تېمۇر تېمۇرخانىم بىر مۇنچە ۋاقىت ئۇيغۇر يېزىقىنى رەسمى
 دەفتەرخانا خېتى سۈپىتىدە ئىشلەتكەن⁽³⁾.

(1) مېر خۇاند - «چىڭغىزخان نامە»، قول يازما 82 (فارسچە).
 (2) جويىنى - «تارىخ جامان گشا»، قول يازما (فارسچە نۇسخىسى).

(3) كرىمىسكى - «ئىران تارىخى ۋالىخ» (رۇسچە نۇسخىسى).

ئون بەشىنچى ئەسردە ئوتتۇرا ئازىيە ئۇيغۇر يېزىقى چىنالى
 نامى بىلەن مەشھۇر بولغان ئوزبەك كلاسسىك ئەدەبىياتىدىمۇ
 ئىشلىتىلگەن. «مىخراج نامە»، «تذكرة الاولياء»، «بختيار نامە» لارغا
 ئوخشاش ئوزبەك ئەدەبىياتىنىڭ باي ئەسەرلىرى بولغان بۇ
 كىتابلارنىڭ ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن يېزىلغان نۇسخىلىرى ئاز ئەمەس.
 ئاتساق تېمۇر ۋاقت بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغلى شاھرۇخ
 بىلەن خىتاي قېمپىرانوزى ۋاى-مىن-خانىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولغان
 «دېلوماتى يېزىشەپلار خىتاي ۋە فارس تىللىرىدىن تاشقىرى ئۇيغۇر
 تىلى ۋە ئۇيغۇر يېزىقى بىلەنمۇ يېزىلغانلىقى مەلۇم⁽¹⁾، ئون
 بەشىنچى ئەسردە ئازىيە قەدىمىيە ئۇيغۇر تىلى ۋە يېزىقىنىڭ
 خارىس، ەەرەب ۋە خىتاي تىللىرى بىلەن بىر قاتاردا بولغانلىقىنى
 ئوچۇق كۆرۈش مۇمكىن.

ئون ئالتىنچى ئەسرنىڭ باشلىرىدا تېمۇرلەرگە قارشى
 مۇجۇم قىلغان ئوزبەك خانى شەيدانى خانمۇ بىر نەچچە
 زامان ئوزبەك ئىدارە ئىشلىرىدە ئۇيغۇر يېزىقىنى قوللانغانلىقىنى
 رىۋايەت قىلىدۇ.

ئون بەشىنچى ۋە ئون سەككىزىنچى ئەسردە قىرغاق خېلى
 ۋە باشقا خانلىقلار ئوز يارلىقلىرىنى ئويدۇر ئىلىدا يېزىشقا.
 ئون سەككىزىنچى ئەسردىن بۇيان ئۇيغۇر يېزىقى ھۆكۈم
 سۈرىدى دەپش مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى بۇ يېزىق شۇ دەۋردىمۇ
 كۈندۈ مەزھىبىدە قالغان ئۇيغۇرلار ئۇنتۇرسىدا عىبادەتخانا ۋە
 ئۇنئالىلاردا ئورۇن ئېلىپ كەلدى.

(1) ەبىلرزاق سېرقىلى - «مطبع العدىن ومنجم الجوىنى»،
 قول يازما (فارسچە).

ھازىرقى ۋاقىتتا «سېرىق ئۇيغۇرلار» دەپ ئاتالغان ئۇيغۇرلار ئارىسىدا بۇ ئۇيغۇر يېزىقى مىللى يېزىق سۈپىتىدە ئىشلىتىلىپ كەلمەكتە. بۇلاردىن تاشقىرى بۇ يېزىق بىر ئاز ئوز گەرنى كەن شەكلىدە - مانجۇرلار¹⁾، قالماقلار، مونغوللار، بورەت - مونغوللار ۋە يانۇتلار تەرىپىدىن ئىشلىتىلمەكتە.

۷ بۇ كورسۇتۇلگەن دىئېللار ئىسلامدىن ئىلگىرى ئەڭ قىيىنچى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ كۆپ عەسرلەر بىر بىرى بىزىق توغرىسىدىكى ئوزاق ۋە چۇڭقۇر تەتقىقاتى كورۇش ئۈچۈن ئوچۇق دىيىلىدۇ. ئوقۇغۇنچى عەسردە شەرقى تۈركىستاندا تۈزۈلگەن ئۇلۇغ ئۇيغۇر دوۋلىتىنىڭ پايئەختى خوجو شەھىرى ئىدى. بو شەھەر ئورماننىڭ يېنىدا بولۇپ، ئوز ۋاقتىدا چوڭ مەدەنىيەت مەمى عارىف مەركىزى ئىدى. شەھەرنىڭ بولغان عىمارەتلىرى ۋە ئۇرغۇن قول يازما كىتابلىرى بۇنىڭغا چوڭ دىيىلىدۇ. بۇ ئەسەرلەر «يازكارلىقلار، خۇسۇسەن ئىككى دىنى ئىپتىدائىيە - بۇددى مانجۇپىلارنىڭ يازغان مەدەنى مەسۇلاتلىرى. كىيىن يىللارغا سىئورى ئۇيغۇرلار ۋە فوشۇلۇب، ئۇلۇغ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئۇلۇب ئوسۇشىگە خىزمەت قىلغاندۇر.

يەنە بىز ئۇيغۇرستانغا مىلادىنىڭ بىرىنچى عەسىردىن باشلاپ قالغىنى تەخمىن قىلىنمىز. مانجۇزىم ياكى مانجۇپىلىق تۈرىنچى بەشىنچى عەسىرلەردە تارقالغاندۇر. ئىستورى خرىستىئانلىرى سا. كرىدىن بېرى ئورۇن ئېلىپ كەلگەنلىگى مەلۇم. مانجۇزىم 34۰ نچى باي ئىراندا مانى ياكى لانىس (lanes) بىلەن مەشھۇر بولغان (فەلسەفەچى) عالم تەرىپى¹⁾ بار تولىد - «تۈركىستان» 8 نچى بەت (رۇسچە).

قىدىن مەيدانغا قويولغان دىنى ۋە فەلسەفى تەلىماتىدۇر. بۇ تەلىمات خرىستىئان ۋە قېدىمقى مىللى ئىران دىنى بولغان جۇئالېزم (dualisme) مەفكۇرىسى بىلەن مۇرەككەپلەشتۇ. رۇب، بىرىم دىنى - بىرىم فەلسەفى نەزەرى مەزەئىدى ئالغان. بۇ مانجۇزىم ئوتتۇرا قانلاملارنىڭ فائىدىلىرىنى جىيايە قىلغىنى ئۈچۈن، قىسقا بىر ۋاقت ئىچىدە ئىراندا، بىزانستاندا، غەربى ئازىيەدە، ئاۋرۇپادا ۋە ئافرىقاننىڭ شەرقى تەرىپىگە تارقالغان. مانجۇزىمنىڭ بۇ چوڭ ئۇتۇقلىرىنى كورگەن خرىستىئانلار مانى - پىيلەرگە قارشى قانئىق ھۇجۇم باشلاپ، ئۇلارغا ئېغىر زەربە بېرىدۇ. ئىتتىپىدە 376 نچى يىلى مانجۇزىم يوقۇتۇلۇپ، مانىنى ئېسىپ ئولتۇرىدۇ. تۈرتىنچى ۋە بەشىنچى عەسىرلەردە مانجۇزىم ئۇيغۇرستانغا تارقىلىپ، بۇ يەردە جايلىشىپ قالىدۇ. كىيىنكى ۋاقىتلاردا مانىچىلار ئۇيغۇر مەدەنى مۇجىتى بىلەن ئارىلىشىپ، ئۇيغۇرلىق شىب، ئۇيغۇر يېزىقىنى قوبۇل قلىدۇ.

شەرقى تۈركىستان كۆپ عەسىرلەرگىچە ئانچە مەلۇم بولمىغان بىر قەدەر خالىدا ياشاپ كەلگەن. ئاۋرۇپالىقلار بۇ ئولمكىگە «بوشۇم رۇن ئولمكى» دەپ نام بەرگەن ئىدى. بۇ قەدىمكى ئۇگۇنۇش ئۈچۈن ئاۋرۇپا ئەللىرى ناھىيىنى قىزققان. ئىتتىپىدە ئاۋرۇپا ئەللىرى بىر نەچچە يىللار قانار كەينى - كەينىدىن شەرقى تۈركىستانغا علمى ئارخىئولوگىك ھەيئەتلەرنى ئەۋەتكەن.

بۇ ھەيئەتلەرنىڭ بىرىنچىسى 1902 - 1903 نچى يىللاردا گروۋنۇيدىل (grunvedel) بىلەن ھۇت (Huth)، ئىككىنچىسى 1904 - 1906 نچى يىللاردا فون لېكوك (Von Iecok) ۋە ئۈچىنچىسى بولسا، 1907 - 1909 نچى يىللاردا يەنە شۇ گروۋنۇيدىل

بلەن فون لېكرك ئارخېئولوگىيەلىك جەھەتتىن تەكشۈرۈش ئۈچۈن شەرقى تۈركىستانغا كەلگەن.

بۇ ئىزچ مەبەت تۇرپان ۋادىسىغا كېلىپ ناھايىتى نۇرغۇن قېدىمقى ئۇيغۇر يادكارلىقلىرىنى ۋە قىممەت باھالىق نەرسىلەرنى تاپتى. بۇلارنى كارۋان بىلەن ئازروپانغا ئېلىپ بېرىپ، ئاۋروپا ئەللىرىنىكى بارلىق غەجايىب خانىلارغا تويلىدى.

تۇرپاندا ئونكىزۈلگەن بۇ چوڭ ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش ئىشلىرىنىڭ باي نېتىجىسى توغرىلىق ئىنگلىز، فرانسۇز، نېمىس، رۇس، ماجار ۋە باشقا ئاۋروپا ئەللىرىدا چوڭ-چوڭ ئەسەرلەر يېزىلىپ چىقتى. بۇ ئەسەرلەر پۈتۈن ئاۋروپا دۇنياسىنىڭ دېققىتىنى ئوزىگە جەلپ قىلدى.

بۇنىڭ نېتىجىسىدە ئىستامبۇل مىللەتچىلىرى ئەڭ قىدىمقى ئەڭ باي ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى («تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ» يادكارلىق ئەسەرلىرى دەپ پۈتۈن دۇنياغا جاكارلىدى¹). شۇنىڭ بىلەن كونا ۋە باي ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى تامامەن ئىنكار قىلىشقا باشلىدى. ھالبۇكى قېدىمقى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى زۇجۇدغا كەلتۈرگەن ئۇيغۇر خەلقىدۇر. بۇ مەدەنىيەتنىڭ قانۇنى مېراسچىلىرى بولغان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تىرك بولىشىغا قارىماستىن، ئىستامبۇل تىرىپلىرى ئوزلىرىنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ مېراسچىلىرى دەپ پۈتۈن دۇنياغا ئىعلان قىلىشلىرى كىشىنى ناھايىتى غەجەپلەندۈرىدۇ⁽¹⁾.

1911 نچى يلى لوندېندا چىقىدىغان ئىنگلىز ژۇرنالىدا

⁽¹⁾ «تۈرك يۇردى»، باش ماقالە، ئىستامبۇل، 1912 نچى يىل.

فون لېكركنىڭ بىر ماقالىسى بېسىلىپ چىقتى. بۇ ماقالىدا كونا ئۇيغۇر تىلىدا ئۇيغۇر مائارىپچىلارنىڭ مائارىپ مەسئۇلىيىتىنى چىقىرىۋېتىش بىلەن ئوقۇلىدىغان بىر دۇعا نامى بولغان، ئۇيغۇر لىتېراتۇرىسى تەدبىياتىدىن بىر قىسىمىنىڭ مەزمۇنىنى بېسىلىپ چىققان ئىدى. بۇ دۇعانى يېزىشچى ئەسەرنىڭ باشلىرىدا تۇرپانغا ئەۋەتىلگەن مائارىپ ئارخېئولوگىيە مەبەتتىنىڭ ئەۋزەللىكىنى كۆرسىتىپ چىقتى. (stinn) خىتابىدىكى تون-ھو-ئانغ ۋادىسىنىڭ جەنۇبىدا «مەڭ بۇددا دىۋانىغا ئېلىپ بېرى» دېگەن بىر غارىدىكى بۇددىيە غەيۋەت نامىنى ئايدىن تاپقان.

بۇ دۇعا ئۇيغۇرلارنىڭ ئورتىنچى ۋە بەشىنچى ئەسەرلەردە مائارىپ مەسئۇلىيىتىنى قوبۇل قىلىدىغانلىقىدىن كېيىن، مائارىپ بېزىقى بىلەن ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان مۇقاملار بىر دۇعا ئۇيغۇر مائارىپى «خوتانس ئورتىنچى» دۇر. بۇ مائارىپ ئۇيغۇرچە ئەسەر بۇنىڭ ئىشى تەرجىمىسى يوق. ھەر خىلدا ئورتىنچى ۋە بەشىنچى ئەسەرلەردىكى ئۇيغۇر تىلىنى ئۇيغۇرچە ئۇيغۇر بۇ دۇعا نامى ئارىسى ۋە مەبەتتىنى ناھايىتى چوڭ. بۇ دۇعا 338 قۇر-قۇر بىر لىتېراتۇرى شېئىرىدۇر.

بۇ دۇعانىڭ ئۇيغۇر بېزىقى بىلەن يېزىلغان نۇسخىسى تۈرپاندا تېپىلغان. ئۇنىڭ مەزمۇنى، كىشى تەرىپىدىن بولغان پۈتۈن گۇناھلارنى غەپ ئېتىشىنى تەكۈرىدىن سوراشنى غەيۋەت، بۇ دۇعا تون بەش پارچە بولۇپ، بۇلار ئوز ئارا سىلانى بىلەن ئايرىلغان، بۇ پارچىلارنىڭ بەغزى بىرى «بوزۇق» ۋە «ئارا كۆز»

⁽¹⁾ ئۇيغۇر مائارىپى - ئارخېئولوگىيە مەبەتتىنى ژۇرنالى - لوندون، ئاۋغۇست 1911 نچى يىلى (ئىنگلىزچە).

تەڭرىلەرنى بىلەن، ئۇلارنىڭ تەرەققىياتلىرى بولغان ئىلاھى
ئىلمىي تىلنىڭ ئۆز ئارا كۆرەشلىرىنى ۋە چەكلىرىنى چارلىق
بۇسۇندا تەسۋىرلەيدۇ. «پورۇف» ۋە «تاراگۇف» دېگەن ئىككى
ئىلاھى كۈچنىڭ بىر-بىرى بىلەن ئۇچراشقانلىرىدىن كېيىن،
قانداغ ۋاقىتلارنىڭ بولغىنىنى سۆزلەيدۇ.

دۇعا مەجازى ۋە كىنايەت سۆزلەرگە ناھايىتى باي. بۇ دۇعا
شۇ دەۋردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي ۋە ئىستېتىك (Estetique)
قاراشلىرىنىڭ قانداغ بولغانلىقىنى ئوڭۇش ئۈچۈن ناھايىتى
قەمەتلىك جوچەت بىرلايدۇ.

ئىنگىلىز تىزىك شۇناسى دوكتور (leonehun) بۇ دۇعانى
ئورتىنچى ۋە بەشىنچى دەسلەردە ياشىغان ئۇيغۇرلارنىڭ گۈزەل
ۋە تەفەككۈر قايىلىيىتىنىڭ ئىبران، ختاي ۋە پېزانتسىيلىقلار
ئۈستۈن ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدىغان بىر جوچەت دەپ باھالایدۇ.
بۇنىڭدىن تاشقىرى، بۇ دۇعا ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسى، ئىجتىمائىي
ۋە فىلسەفىي پىروپىيالىمىغا (مەسئۇلىيىتىگە) چۈڭگۈر كۆز قاراشلار
بىلەن ئىپادىلەنگەن. دۇعانىڭ تارىخى مەزمۇنىدىن تاشقىرى ئەدەبىي
ۋە گۈزەل مەزمۇنىمۇ ناھايىتى باي. بۇنىڭدا گۈزەل ئوبرازلار،
ئىستىعارلار ئارقىلىق چارلىق ۋاقىتلەر بىر خىيالىي، يېرىم
رىئالىستىك بۇسۇندا تەسۋىرلىنىپ، ئۇيغۇر مائىخىيلىرى ئۈزلىك-
رىنىڭ ئالدىنقى ۋە تەرەققىپەرۋەر چۈشۈنچىلىرىنى ئۇيغۇر
تىلىنىڭ مۇستەقىللىكى، بىرلىكى توغرىلىق پىزاخان، خۇمەن بۇ
دۇعا ئۇيغۇر مائىخىيلىرىنىڭ دۇنياغا كۆز قاراشلىرىنى روشەنلىك
بىلەن نامايىش قىلىپ بېرىدۇ.

خورمەتلىك ئوقۇغۇچىلىرىمىزنى بۇ دۇعانىڭ بىر فراگمېنتى

بىلەن ئوتۇشتۇرۇش ئارزۇسى بىلەن، دۇعانى ئىككى پارچىسى
كەلتۈرۈشنى ماقۇل تاپدۇق.

T. II. D. 478.1

1. ھورموز، تەنقىرى بېش تىغرى
2. بىرلەشمە تىغرىلەر سوز يىلو كون
3. يىك گە - سونىگەشكەلى كىلى
4. ھىنى، آنىغ قىلىنچىلىغ شەنولوغون
5. بېش تورلوع يىكلەر لوگون سونىگوشتى
6. تىغرى بىلى يىكلى پارقىلى قارالى اول
7. آردون قاتىلىنى، ھورموز تە تىغرى
8. اوغلىنى بېش تىغرى بېزنىڭ اوزوموز توز
9. سونىنى يىكلوگون سونىگو شوب بالىغ باشاغ
10. بولتى، اىما قەم يىكلەر اولولير
11. طوتونچوز، اوزتسوز سون بىرىك بولە
12. يوز آرتوقى قىرىق نومىن يىك بالاق...

تەرجىمىسى:

ھورموزدا¹ تەڭرى بەش تەڭرى² بىلەن ۋە ھەممە تەڭرى-
رىلەرگە قارار بېرىپ شەيتان بىلەن جەڭ قىلىشقا كېلىشىدۇ. ئىككى
شەيتان ئوز قىلىغىنى چۈشۈنۈپ، بەش خىل ئوزىگە ئوخشىغان

1) ھورموزدا - ھرموز - بۇرۇنقى ئىدائىلارنىڭ باخشىلىق
خۇداسى.

2) بەش تەڭرى بۇرۇنقى دەۋرلەردە تەبىئەتنىڭ قانۇنلىرىنىڭ
خۇداسىغا ئوخشاش خىيالىي فىلسەفە نەزەرىيەسىنىڭ علامەتلىرى
بولغان ماۋا، شامال، يورۇقلۇق، سۇ ۋە توپراقلارغا ئىشارەتدۇر.

شەھىتەلەر بىلەن بۇ جەڭگە كېلىشى تارارلاشدى. يورۇق تەڭ-رى (ۋە تاراڭغۇ تەڭرى) پۈ-پۈرسى بىلەن ئارىلاشدى. ھورمۇزدا تەڭرى يېڭىشى بەش تەڭرى بىزنىڭ گۇناھىمىزنى رۇخىمىزدىن تاماشىن يىراقلاشتۇرىدىغان بولدى. ئامما ھەممە شەھىتەلەر ئوزلىرىنىڭ ئولۇشلىرىنى سەۋبىرسىز ۋە قەنەئەتسىزلىك خالدا كوز قاراش بىلەن بۇز قىرغىك بەختسىز ئولۇڭەنلەرنى تىباب تاشلاشدى.

T. II. D. 178. IV. 2

1. بىلەن يېڭىنىڭە قاتىلىپ گوز كۈنگۈل سوز
2. كىلى كىتتو توغەيش قىلىنىمىش
3. مىنگىگو تىغرى يېرىن ارنىتو شىندى
4. ياروق تىغرىلىرىدە آبىرلىتى. آندا
5. تابارو تىغرىم بك قىلىنچىغا
6. آىغ قىلىنچىلىغ شىنو اوگوموزنى
7. صافىنچىمىز باز خوروكىن اىق لى. اون...

تەرجىمىسى:

بىلگە قېتىلىپ، مەجرۇم كۈگۈلسىز كەلدى. تۈزى تۇغۇلغان ۋە ئۆزى ياراتقان ئەبەدى تەڭرىم ئوز يېرىنى تىزىندى، يورۇق تەڭرىلىرىدىن ئاچرىلىپ كەتتى. تۈيەردىمۇ بار تەڭرىم شەھىتان ئىشىگە، ئۇنىڭ قەسدىگە ئېتىلدى ۋە پۇتۇن تېخىب-پاتىمىز، بەختىمىز ھەم فەكرىمىز ئارالغاندەك بولغان...

2. 1) بۇرۇنقى ئۇيغۇرلاردا خۇدا دۇعايىزىم ئوتەمىزىم ئاساسىدا ئىككى خىل بولۇپ، بىرى يورۇق (ياخشىلىق) ئىككىنچىسى قەداششۇ (يامانلىق) خۇداسى ئىدى.

بۇ مەنبەدا، ئىسلامدىن ئىلگىرى قېلىدىغى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمى بولغان دىنى - لىتورىۋى مەدەنىيىتىدىن ئۇچرا دۇنئاسى غراگىيىنىلىرى ۋە بۇلارنىڭ ئۇيغۇر مىللى مەدەنىيىتى تارىخىدىكى ئەھمىيىتىنى ئىزاھلاپ بەردۇك.

كەلگۈسىدە، ئىسلامدىن ئىلگىرى قېلىدىغى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى يادكارلىقىرىدىن دۇنيانى ئەدەبىياتنىڭ بىر غراگىيىتى بولغان «چىسىنلىق ئىلىك بەك» چىكايىسى ۋە ئۇنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى، ئەتىپى، گوزەل ۋە تارىخى ئەھمىيىتى تۇغۇرۇق سۆھبەت-لىشىمىز.

بۇ ئىسىم ئىكەن ئا. بۇرۇنكى

تۈزبە كىستان قەللىرى ئاكا ئىمىيەسىنىڭ مۇخبىر-ئەزاسى.

ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرىنىڭ مەدەنى تۇرمۇشى تارىخىدا ئۇيغۇرلارنىڭ تۇتقان ئورنى

ئۇيغۇرلار - ئۆتكەن دەۋرلەردە ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرىنىڭ مەدەنى تۇرمۇشى تارىخىدا چوڭ ئورۇن ئېلىپ كەلگەن، بىر خەلق سۇر. ئۇيغۇرلار قەدىمقى زامانلاردا بۇقۇرى مەدەنىيەتكە ئىگە بولغان شەرقى خەلقلىرىنىڭ بىرى بولۇپ جىسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلقى مىلادىنىڭ VIII نىچى ئەسىردە ختاي ئارىيە-چىلىرى «تۇكو» دەپ ئاتىغان خەلقنى بېگىپ، حازرقى مونقو-لىيە يېرى بولغان ئورخۇن دەرياسى ھاۋزاسىدا كۈچلۈك دەۋلەت تەشكىل قىلغان ئىدى.

IX نىچى ئەسىردە شەرقى تۈركىستاندا كۈچلۈك ئۇيغۇر دەۋلىتى تەشكىل بولۇپ، تا XII نىچى ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە جو-كۇم سۇرۇپ كەلدى.

XII نىچى ئەسىردە مونغول ئەسلىك قارا ختاي خەلقى شەرقى تۈركىستان بىلەن يەتتەسۇنى ئۆزىگە قارىتىپ ئالدى. چىڭگىز خاننىڭ كۈچلۈك ئەسكەرلىرى XIII نىچى ئەسىردە ئوتتۇرا ئازىيەگە قاراپ ماڭغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ خاكىسى قارا

خەلىپىلەردىن بولۇپ، ئوز ئىختىيارى بىلەن چىڭگىز خانغا بوي سۆلدى.

شەرقى تۈركىستان بۇرۇنقى زامانلاردا بولغان مەدەنى ئەللەردىن جىسابلىنىدۇ. مىلادىدىن ئىككى ئەسىر ئىلگىرى ئۆز-ئۆزى ئازىيە خەلقلىرىنىڭ ختاي بىلەن دائىمىي ئالاقىلىرى باشلانغاندا، شەرقى تۈركىستاندا زىراعتچىلىك مەدەنىيىتى ۋە ئابىات-شەھەرلەر بار ئىدى. بىر نەچچە زامانلار ئۆتكەندىن كېيىن شەرقى تۈركىستاندا ختاي، ھىندىستان ۋە مۇنەرىقى ئازىيەنىڭ ھەر تۈرلۈك مەدەنىيەتلىرى ۋە مەدەنى ئەسىراتلىرى ئورۇن ئېلىپ كەلدى.

VIII نىچى ئەسىردە بولغان غەربلەر ئىستىلاسى ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرىنىڭ شۇ جۇملىدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەدەنى تەرەققىياتىنى ئۇزاق شەرقى مەدەنىيىتى بىلەن ئىسسىق، بەلىكى مۇنەرىقى ئازىيە مەدەنىيىتى بىلەن يېتىلىشىشقا يول ئاچتى. لېكىن ئۇزاق ۋاقىتلاردا، خەتتا مونغوللار ئىستىلاسىدىن كېيىنمۇ ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ كونا عادەتلىرىنى تاشلىماي كەلدى. ئۇيغۇرلارنىڭ يېزىقى VIII نىچى ئەسىرلەردە پەيدا بولغان بولۇشى كېرەك.

كۈچچىلىك عالاملارنىڭ فكىرى بويىچە ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئىپتىدائىيەسىنى حازرقى تۈزبە كىستاننىڭ ئەڭ قەدىمقى يەرلىك خەلقى لىرىدىن بولغان سۇغدىلەردىن قوبۇل قىلغان.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەڭ قەدىمقى ئاسارى ئەتىقىلىرى ئورخۇن دەرياسى يېنىدا تېپىلغان ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا مانىخەي، خرىستىئەن، بۇددى مەزمەنلىرى مەزمۇنىدا بولغان ئەڭ كونا ئۇيغۇر

ئەدەبىياتىدىن ۋە شەرقى تۈركىستاننىڭ خوقۇقى خۇجەتلىرىدىن
 عىبارەت بولغان كۆپ ئاسارى ئەتىقىلەر سانلىنىپ كەلگەن.
 غەربلەر ئىستېلاسىدىن كېيىن ئىسلامنىڭ تارقىلىشى بىلەن بىللە،
 غەرب ئېلىمىغىمى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇرۇنقى يېزىقىنى ئاستا-ئاستا
 سېغىنچىغا باشلايدۇ. بۇ جەھەتتىن قارا خانىلار دەۋرىدە-
 يېقىن قەشقىر مۇسلمان دەۋلىتىدە XI نچى ئەسىردە ئايرىم ئۆز-
 گۈرۈشلەر باشلىنىدۇ. قارا خانىلار سامانىيلارنىڭ يېڭى فارس
 دەۋلىتىنى خوكۇمدارلىرىنىڭ خاكىمىيەتچىلىكىنى يوق قىلىپ، X نچى
 ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ كۆپ بىرىنى ئۆزلىرىگە
 قارىتىپ ئالىدۇ.

قەشقىر ئەڭ مۇھىم مەدەنى ۋە ئىلمى مەركەزگە ئايلاندى.
 لېكىن قارا خانىلار دەۋلىتىدە بالاساغۇننىڭ بۇسۇق خەلىق حاجىپ
 ئىرىغىدىن 1070 نچى يىلى يېزىلغان بىرىنچى ئەدەبىي ئەسەرلەردىن
 بولغان ئەھلىم-تەرىپىيەنى «قۇتادغۇبىلىك» داستانىنىڭ ئۇيغۇر ئېلىف-
 بەسىدە يېزىلغان غەرب ئېلىفبەسىدە يېزىلغان كۈچۈرمىلىرى
 قەشقىردىن ئاشقىرى جايىدا كېيىن پەيدا بولۇدۇ.
 XI نچى ئەسىردە باشلىغان مەشھۇر ئىلم مەجمۇد قەشقىرى:
 «ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى تازا تۈرك تىلىدۇر ۋە ئۇلارنىڭ ئۆز تارا
 قولىمىدىن 24 ئەردىن عىبارەت يېزىقى بار» دەپ بازاغان ئىدى.
 قارا خانىلار دەۋرىدە بولغان قەشقىر ئىلىنى مەجمۇد قەشقىر
 رى «خاقان مەلىكىلىرىنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ شاگىرتلىرىنىڭ ئەڭ
 پەزىلىتى» دەپ جىسابلاندى.
 لېكىن بۇ دەۋرلەردە غەرب ئېلىفبەسى قېلىپىنى ئۇيغۇر ئېلىف-
 بەسىنى تولۇق يۇسۇندا تېخى سېغىنچىغا قارىتىپ باقمىغان ئىدى.

قارا خانىلار دەۋلىتىنىڭ يېزىقىدىن كېيىن، ئۇيغۇرلار ئۆز
 ئۆزى ئارىيىدىكى سىياسى ۋە مەدەنىي ھاياتىدىن ئاز ۋاقىت چەتتە
 قالدى.

لېكىن شەرقى تۈركىستاننىڭ ئەدەبىياتى ساھىبىدىكى ئەڭ
 سىرلىرى يەرلىك ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ تىللىرىدىن خېلى ئۇزۇن
 ئالاندى. مەسىلەن: بۇ ئەسەرنى بىز ئەھمەد يۇكناكى دېگەننىڭ
 «خېيەت-ئەرل ھەققى» ئەسىرىدە ياكى ئەھمەد بەسەۋى ۋە
 ئۇنىڭ شاگىرتلىرىنىڭ شىعەرلىرىدا كۆرۈشۈش مۇمكىن.

مونغوللار شەرقى تۈركىستاننى ئىشغال ئەتكەندىن كېيىن، ئۇيغۇر
 لار چىكىنىدىغان دەۋلىتىدە يەنە چوڭ مەدەنىي بىر كۈچ بولۇپ
 ئورۇن ئالدى. بۇ ئەسەرلەر چاغاتاي ۋە ئۇنىڭ ئەسلىلىرىنىڭ
 ئۇيغۇرچىغا كەلگەن شەرقىي ئەم غەربىي تۈركىستاندا ئۇيغۇرچىغا
 ئۆزگەرتىپ بولۇپ كەتتى.

مونغوللار قېلىپىنى ئۇيغۇر ئېلىفبەسىنى بەزى بىر ئۆزگەرتىپ
 رېسەلەر كۆرۈنۈپ ئۆزلىشىپ تۇرۇپ ئالدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرى
 بولسا، دەۋلەت ئىدارىلىرىدە چوڭ مەنەسەپلەردە كىچىك پۇرسۇت
 ئىشلىگەن ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىتىپ كېلىنگەن ئۇرغۇن
 سۆزلەر مونغول تىلىدەمۇ ئىشلىتىلىشكە باشلىغان ئىدى.

XIII نچى ئەسىردە ئۆتكەن جۇۋەينى دېگەن ئىران ئارىفچىسى
 «تارىخ جاھانگۈشى» دېگەن ئەسىرىدە ھەممە ئادەملەر ئىلم-
 فەن بىلەن مەشغۇل بولۇشنىڭ ئورنىغا ئۇيغۇر تىلى ھەم يېزىقى
 بىلەن مەشغۇل بولۇپ كېتىپ بارىدۇ دەپ دەۋا قىلغان ئىدى.
 بەزى بىر مەغلۇملارغا قارىغاندا، XIV نچى ئەسىردە ئىراننىڭ

شمالى قىسمىدا باشلىغان كۆچمەن خەلق ئوتتۇرىسىدا ئۇيغۇر تىلىغا بەشى غەرب ئېلىغىبەسىگە قارىغاندا تولراق مەغلۇم ئىدى. موڭغول خاكىملىرىنىڭ ئوتتۇرا ئازىيە ۋە ئىراندىكى سارايدىمىزدا ئۇيغۇر خزمەتچىلىرى چوڭ ئورۇنلاردا ئىشلىدى. ئۇيغۇرلاردىن چىققان مۇغلۇم ۋە بۇنى كىچىكلەر ئومۇم ۋە ئۇنىڭ ئەسلىرىنىڭ دۆلەت ئىدارىلىرىدە دائىم ئىشلىدى كەلگەن ئىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئەڭ قىدىمقى ئېلىغىبەسىنى قوللىنىش ئوتتۇرا ئازىيە بىلەن ئىراندا XV نچى غەسرنىڭ ئاخىرىغىچە داۋام قىلىپ كەلدى. بۇ توغرىلۇق شۇنداق مەغلۇمانلار بار: ئۇمۇرنىڭ ئارىغىنى يازغان شارائىتىدىن ئىيەزدى (1454) نچى يىلى ۋاڧات بولغان) ۋە پۈتۈن دۇنيا ئارىغى «زۇبەدەت - ئۇل - ئەسەر» ئى ئىرك ئىلىدا يېزىپ چىققان ئابىللا بن مۇھەممەد بن غالى ئەسەر. روللا تومۇر دەۋرىدىكى ئۇيغۇر پۈتۈن كىچىكلىرى تەرىپىدىن قىدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن يېزىلغان «ئارىغى خاتىر» دېگەن شىئىرى ئەسەردىن ۋاڧىدىلانغان. بۇ خەۋەر «زۇبەدەت - ئۇل - ئەسەر» دە تۈبەننىكىلەر ئېيتىلغان: «ئارىغى خانى دۈركى ئۇيغۇر بىخىشى - لارى انى ئۇيغۇر خىلى نىلغىتى بىلان پىتى تۇرلار».

XV نچى غەسرنىڭ داۋامىدا قىسقا مۇددەت ئىچىدە يەنى 1432 نچى يىلدىن 1437 نچى يىلغىچە فەقەت بىر ھېراننىڭ ئوزىدە ئۇيغۇر پۈتۈن كىچىكلىرى تەرىپىدىن ئۇيغۇر ئېلىغىبەسى بىلەن بىر نەچچە ئەسەرلەر كۆچۈرۈلدى: «بەختىيار نامە»، «تەزكىرە» ئىتالىيە، «مىخراج نامە» ۋە بۇلاردىن باشقا ھېراندا ئابدۇرازاق باخىشى دېگەن كىشىنىڭ ئەسەببۇسى ئارقىسىدا «قۇتادغۇبىلىك» داستانىنىڭ نۇسخىسى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن كۆچۈرۈلدى.

ھېرات غەسكىرى بېشى بولغان شاخرونىخ موزا ئۇچۇن ئۇ خۇر باشلىشى بائور مانسۇر 1402 نچى يىلدا تۈرك تىلىدىكى شىئىرى مەم دىنى ئەسەرلەرنىڭ مەجمۇئەسىنى ئۇيغۇر ئېلىغىبەسىدە كۆچۈرۈپ چىقتى. يەنە XIV نچى غەسردە باشلىغان ئۇلۇغ شاعر خارازمىنىڭ ئاتىلىق ئەسەرلىرىدىن بولغان «مەھبەت نامە» سېمۇ ئۇيغۇر ئېلىغىبەسىدە كۆچۈرۈلگەن.

قالتۇن ئوردا خالىلىرىنىڭ ۋە تومۇر ئەسلىرىنىڭ خۇسۇسىيەت زامانىدىن بابورنىڭ داۋىسى غەسەر شىئىرنىڭ ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن يېزىلغان بارلىقلىرى مەغلۇم. قانداقلا بولمۇسۇن قىدىمىدە ئۇيغۇر تىلى ئوتتۇرا ئازىيە، زاكازىيە ۋە كچاك ئازىيەنىڭ باشلاپتى دەۋرىدىكى تۈرك ئەدەبىي تىللىرىنىڭ تۈزۈلۈشى چوڭ تەسىر قىلغان.

XV - XVI نچى ئەسەردە ئوتتۇرا ئازىيەدە چىققان ئەدەبىي ئەسەرلەر، مەسىلەن: رابىئوزىنىڭ «قىساسۇل ئەنبيىيە» دېگەن كىتابى ۋە تەرجىمە كىتابلار قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەسلىرى بىلەن يېزىلغان قىدىمكى ئۇيغۇر تىلى تۈرك ئەدەبىي تىللىرى ئىچىدە ئەڭ گونا ئىل بولغانلىقىدىن، تومۇر دەۋرىدە بولغان ئەنئەنى سەككىزكى، لىزىقى ۋە ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ باشقا شاعرلىرىنىڭ شىئىرىيەت تىللىرىنىڭ تۈزۈلۈشىگە ئەسلىرى بولدى. ئۇلۇغ ئۇز بەك شاعىرى ئەلىشىر نازىبى «سەككىزكى ۋە لۇتغىلار ئۇيغۇر» «ھىراىلىق سوز ئۇزۇشكە ئۇستى شاعىرلار» دەپ كۆرسۈتۈپ ئۇز كەن ئىدى.

غەسەملى تۈرك تىلى بىلەن ئەزەربايجان تىلىنىڭ باشلاپتى تۈزۈلۈش دەۋرىدە ئۇلارنىڭ پارغۇچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ يازغان

ئەسەرلىرىدە قىدىمكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىرىنى قول-
لاندۇرۇپ كەلگەن.

ئەلشىر ناۋايى دەۋرىگە قەدەر قىدىمقى ئۇيغۇر يېزىقى ۋە
قىلىنىڭ تەتقىقى ئوتتۇرا ئازىيىدە بولۇپ كەلگەن ئىدى. ئۇلۇغ
ئۆزبەك شاعىرى ناۋايى يېڭى ئەدەبى ئىل ۋە يېڭى ئەدەبى بول-
پاراتتى.

شەرقى تۈركىستاننىڭ ئوتتۇرا ئازىيە ۋە ئىران بىلەن
قاراخانىلار دەۋرىدە بولغان مەدەنىي ھالەتنى ئالاقىسى بارغانسېرى
داۋام ئېلىپ كەلدى. قىدىمقى ئىران داستانىنىڭ قە-
ھرىمانلىرى ئەفراسىياب ۋە رۇستەم پۇسۇف ھاس خاجىبىنىڭ
«قۇداغۇ بىلك» دېگەن داستانىدىمۇ بار. بۇ داستاننىڭ شىعەرى
ئۆزۈزلىشى قىرداۋىسىنىڭ مەشھۇر «شاھ نامە» سىغا ئوخشاپ
كەلسە، مەزمۇنى شۇنداقلا مەشھۇر بولغان ئىراننىڭ «قەبۇس-
نامە» سىغا ئوخشايدۇ. شەرقى تۈركىستان بىلەن ئوتتۇرا ئازىيە
ئارىسىدىكى مەدەنىي ھالەتنى ئالاقە كېلىشى دەۋرلەردىمۇ شۇ ئىرىقىدە،
يەنى غۇمۇسى مەدەنىيەتكە ئاساسلىنىپ تەرەققىي قىلىپ كەلدى.
ئوتتۇرا دەۋرلەردە بولغان ئوتتۇرا ئازىيە يازغۇچىلىرى
ئارىسىدا ئۇيغۇر يازغۇچىلىرىمۇ ئاز ئەمەس ئىدى. قەرغانىدا
باشلىغان مۇتەرىپە دېگەن قەشقەر شاعىرىسى ئۆز زامانىسىدا
مەشھۇر ئىدى. ناۋايى دەۋرىدە تۇرغان شاھ ئاختىدا ھىران
شاعىرلىرى ئارىسىدىمۇ قەشقەردە تۇغۇلغان شاعىر بولغان.
XIX نچى ەسىردە ئوقان خېنى ئومەرخان دەۋرىدە بولغان ۋە
ئوقان شاعىرلىرىنىڭ «مەجمۇعە ئۇ شۇعەرا» دېگەن دىۋانىدا
شىعەرلىرى بېسىلغان قەشقەر شاعىرى ھۇسلەتنى ئۇچرىتىمىز.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، ناۋايى دەۋرىدىن باشلاپ ئوتتۇرا ئازىيە
شاعىرلىرىنىڭ، خۇسۇسەن ئۆزبەك خەلقى شاعىرلىرىنىڭ ئەسەر-
لىرى شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا كەڭ ئورۇن
ئېلىپ كەلدى.

دېگەنگە ئوخشاش سوزلار بىر ساقلىنىپ كەلگەن، بەخت مەنىدە
سىنى بىر گۆچى قىيىنى قۇت دېگەن سوزدىن كېلىپ چىققان،
قەن دۇنياسىغا مەلۇم بولغان بۇ داستاننىڭ بىرىنچى قولى ياز-
مىسى 1439 نىچى يىلى ھىرات شەھىرىدە كۆچۈرۈلۈپ يېزىلغان
ئىدى، ئۇ يەردىن تۈركىيەنىڭ تۈرك شەھىرىگە كېلىپ قالغان.
بۇ يەردىن XV نىچى ھىراتنىڭ ئاخىرقى چارىگىدە چاپلانغان
باخشى دېگەن بىر ئادەم ئۈچۈن ئىستامبۇلغا كەلتۈرۈلگەن، XIX
نىچى ھىراتنىڭ بېشىدا بۇنى ئىستامبۇلدا ئاتاقلىق عالم (شەرقشۇ-
نلىق) ھامىير بۇرگېستىل دېگەن كىشى سېتىپ ئالغان ۋە ئۇنىڭ
ئارقىلىق ئاۋرۇپادىكى ۋېنا شەھىرىنىڭ مەشھۇر دوۋەت كىتابخانى-
سىغا چۈشكەن، ھازىرغىچە شۇ كىتابخانىدا ساقلىنىۋاتقاندا.

بۇ قول يازما غەلىدە كۆپ قىزىقشلار پەيدا قىلدى. شۇ
مۇناسىبەت بىلەن بۇنىڭغا بېغىشلىغان بىرىنچى ئىشنى فرانسۇز عالم
لېي زويېر ئىشلىدى. لېكىن ئۇ ۋاقىتلاردا تېخى ئۇنىڭ مەزمۇ-
نىنى تولۇق رەۋىدە ئىچىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇيغۇر
يېزىقىنى ئوقۇش قىيىن، ئۇنىڭ ئىلى كام مەغلۇم بولغانلىقى ئۈ-
چۈن ئىشەنچلىك يۈزۈندە ئۇنى ھېچ كىم ئوقۇيالمايدىغان، ھەقىقەت
1870 نىچى يىلى مەغلۇم شەرقشۇناس گ. ۋامبېرى دېگەن عالم
ئۇنىڭ بەغزى بىر قىسىللىرىنى، ئەسلى ۋە تەرجىمىسى بىلەن
يېسىپ چىقاردى. بۇ كىتابنىڭ غوسمانلى تۈرك ئىلمى ۋە ئوتتۇرا
ئازىيە تۈرك ئىلمىنى ياخشى بىلىشى، بۇ ئىشنى ۋوجۇدقا چىقىرىشقا
ياردەم بەردى. بۇنىڭدىن كېيىن دېنماننىڭ ئەڭ چوڭ تۈرك شۇناسى
بولغان ئاكاكىم رادلوۋى دېگەن كىشى نە كىشىدى.

1897 نىچى يىلى بۇ كىشى تەرىپىدىن كىتابنىڭ ئەسلىنىڭ ۋە

تەرجىمىسىنىڭ كۆپ قىسىنى باسماغا تەييارلاندى. مانا شۇ ۋاقىتتا
غەرب ئەھرى بىلەن يېزىلغان كىتابنىڭ تەكشۈرۈشى دائىرىسى قا-
بىر ھە ئېيىلىپ قالدى. رادلوۋى يېزىۋاتقان ئىشنى توختۇتۇپ
بۇ يىلنى قول يازمىنى ھەم تەكشۈرۈشكە كىرىشدى ۋە بۇ
كىتابنىڭ ئۈزى ۋە تەرجىمىنىڭ بىرىنچى قولىنى باسما 1910
نىچى يىلى چىقاردى. رادلوۋنىڭ ئۇيغۇر خېتىنى ئوقۇشىدىكى زور
تەجرىبىسى ۋامبېرىنىڭ نۇرغۇن خانالىرىنى ئۇزۇن تۇتۇشقا ۋە
ئەسلى ئۇسۇلىنى خېلى دەرىجىدە ئېنىق چۈشۈنۈشكە
ياردەم بەردى. لېكىن بۇ عالم ھەممە قىيىنچىلىقنى بېشىلىمىدى
ۋە داستاننىڭ كۆپ بەرلىرى چۈشۈنۈلمەسلىك بولۇپ كەلگەن
ئىدى. 1914 نىچى يىلى داستاننىڭ ئۈچىنچى قولى يازمىسى ئۈز-
ۈكسىزلىك نامانگەن شەھىرىدە ئېيىلىپ ۋە ھازىرقى ۋاقىتتا
ئاشكەنت تۈزۈمىگە دوۋەت خەلق كىتابخانىسىدا ساقلىنىۋاتقاندا. مانا
بۇ ئۈچىنچى قولى يازما داستاننىڭ ئېنىقلىماي قالغان كۆپ
جايلىرىنى ئوقۇشقا ۋە ھازىرقى ۋاقىتتا سوۋېت ئىلمىرىغا
داستاننىڭ يېڭى مۇكەممەللەشكەن باسما ۋە چىقىرىشقا مۇمكىنچىلىك
بېرىدۇ، بۇ داستاننىڭ چوڭ ئەھمىيەتلىك جايى ھەممىدىن ئىلگىرى
شۇكى، بۇ بىر كىچىك كىتاب بولسىمۇ ئۇيغۇر ئىلمىدىكى گۈزەل ئەسەر-
لەرنىڭ ئەڭ قەدىمكىسىدۇر. ئەفەسۇسكى، بۇ كىتابنى يازغان كىشى
توغرىسىدا بىز ئاز بىلىمىز. كىتابدا يېزىلغان مۇقەددىمىدىن بۇ
كىتابنىڭ ئىتى يۇسۇف ئىكەنلىكى، ئۈزى بالاساغۇن (چۇ دارىياسى
بويىدىكى شەھەر) دېگەن يەردە توغۇلۇپ، بۇ داستاننى قەشقەر
ھاكىمىغا تەقدىم قىلغانلىقى ۋە بۇ قەدىملىك ھەدىيە ئۈچۈن ھاكىم
تەرىپىدىن خاس ھاجىب نام بىلەن مۇكاپاتلانغانلىقىنى بىلىمىز.

يازغۇچىنىڭ ئوزىمۇ داستاننى 462 نچى عىجرىيە يىلىدا، يەنى 1069-1070 نچى مىلادىيە يىلىدا يېزىپ بولغانلىغىنى بىلىۋىرىدۇ. داستان ئاروز ۋەزنى بويىچە شىعر بۇسۇنىدا يېزىلىپ، ئۇ عەسرلەردە ئۆتتۇرا ئازىيە ۋە ئىراندا كەڭ تارقالغان مەسنەۋى ۋەزنىنى كوز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈدۇ. مانا شۇ ۋەزىندە فىر-داۋسىنىڭ مەشھۇر «شاھنامە» دېگەن كىتابى، ئۇنسۇرىنىڭ «ۋامىق» دېگەن داستانى، روداكىنىڭ بەغزى بىر داستانلىرى ۋە باشقىلار يېزىلغان، مەزمۇن بويىچە بۇ داستان پەندنامە (نەسىجەت) كىتابىدۇر، يەنى دوۋلەتنى قانداغ قىلىپ ئىدارە قىلىشى، دوۋلەت خىزمىتىنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن لايىق ئادەملەرنى قانداغ تاللاش، قانداغ قىلىپ شەخسى ۋە جەمئىيەت جاياتىنى تۇرۇش توغرىسىدىكى قائىدىلىق مەسلىھەتلەر توپلانغان كىتابدۇر. مانا شۇ مەزمۇننىكى كىتابلار شەرقىدە كەڭ يۈسۈندە تارالغان ئىدى. ساسانىيلار (III-VII نچى عەسرلەر) ۋاقتىدا ئوتتۇرا-فارس (پەخلەۋى) تىلىدا يېزىلغان بۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن كىتابلارنى بىلىمىز، بۇ كىتابلار غەرب عالملىرى ئارىسىدا كۆپ قىزىقىش تۇغۇردى. عالېلار قىسمىن شۇنداق كىتابلارنىڭ ئەئسىدىرى بىلەن ئوزلىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش كىتابلارنى يازىۋىرىدۇ. لارنىڭ غەرب ئەدەبىياتى ئارقىلىق فارس ئەدەبىياتىغىمۇ ئەئسىدىرى چوڭ بولدى. مەسىلەن: 1082 نچى يىلى بەغنى «قوتاد-غوبلىك» بارىتىلىپ، تەخمىنەن ئون يىلدىن كېيىن گىلان خاكىملىرى نەسلى قاي-قاۋوس ئېيىن ئىسكەندەر ئېيىن قابۇس تەرىپىدىن يېزىلغان شۇنىڭغا ئوخشىغان كىتابلار بىزگە مەلۇم. ئامما يۇسۇف بۇرۇنقى ئونىكەنلەرنىڭ ئىشلىرىدىن قائىدىلانغان بولسۇمۇ، ھەر

حالدا، بۇ كىتاب باشقىچە تۈزۈلگەن. مەسلىھەتلەرنى خاددى باقىش ئورنىغا، يۇسۇف ئىنىق خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە بولغان نۇر قەھرىماننى بارىتىدۇ. يۇسۇف: «ئەندى كىتابنىڭ بايانىدا كىتاب تۇرت شۆھرەت خوسۇسىيەتلەرگە ئاساسلىنىدۇ» دەيدۇ. بىرىنچى عادالەتلىك ۋە قانايىيەتدۇر. بۇ خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان خاكىمنىڭ ئىتىكى تۇغدى-ئەلك، ئىككىنچى دوۋلەت، بەخت ۋە ئامەتدۇر. بۇ خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان ۋەزىرنىڭ ئىتى ئاي تولدى، ئۈچىنچى عىقل ۋە فاراسەت دۇر: ئۇنىڭ ئىتى ئوكتۇلمىش، تۇرتىنچى قاناعەتلىك ۋە ئىفخەتلىكدۇر. ئۇنىڭ ئىتى بولسا، ئوكتۇرمىشىدۇ. بۇ تۇرت كىشىنىڭ ئوز ئارا سۇجەتلىرىدىكى مەقسىد بىلەن يۇسۇف، جاياتىنى توغرى تۇزۇش توغرىسىدىكى فىكرى رىنى ئوقۇغۇچىغا بايان قىلىدۇ. لېكىن بۇ داستاندا بىر قانچا جايلاردا حازر مۇتەئىس قالدۇرىدىغان شىعرلەر بار. مەسىلەن: داستاننىڭ بېشىدا يازنى نەسۇپىلەش ياكى ئاخىرىدا ئۆتۈپ كەتكەن ياشلىققا قانتىق ئېچىنشا ئوخشىغان شىعرلار چو ئۆستۈلۈق بىلەن يېزىلغان. ئامما كىتابنىڭ ئاساسى قىممىتى ئۇنىڭ گۈزەل تاماملىرىدا ئەمەس، بەلكى تىلنىڭ تۈزۈلۈشىنى تەفسىل رەۋشە بەلگۈلەشكە ئىمكانىيەت بەرگۈچى XI نچى عەسردىن تەدەبى تىلنىڭ چىرايلىق ئۆلگۈسى بولۇشىدىن ۋە شۇ دەۋردىن سىياسى ھەم ئەخلاقى قاراشلىرىنىڭ ھەممە يىغىندىسىنى بىر شىدىن عىبارەتدۇر.

يۇسۇف كىشىدىن ھەممىدىن ئىلگىرى بانۇرلۇق، ۋىجدانلۇ توغرىلۇقنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ ئۇنىڭ فىكرىچە ئاساسى ۋە ئە

مەھمۇد قەشقەرى

ۋە ئۇنىڭ «دېۋان لغات الترك» كىتابى

مەھمۇد قەشقەرى ئەڭ يۇيۇك ئۇيغۇر غالىمى، ئەڭ مەشھۇر تەلپى (فيلولوگ) ۋە دەۋرىنىڭ ئەڭ قېرى مۇتەفەككۇرى ئىدى.

مەھمۇد قەشقەرى تەرىقىدىن غەرب تىلىدا يېزىلغان «دېۋان لغات الترك» ئەسىرىنىڭ تىل نازىلىغى، فەساخەت ۋە بەلەغىتى جۈملە قۇرۇلۇشى ۋە سانلىغى يازغۇچىنىڭ غەرب تىلىدا، خۇسۇسەن غەرب ئەدەبىي ئۇسلۇبى ساھاسىدا قانداغ باي بىلگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئوچۇق ئىسپاتلايدۇ.

مەھمۇد قەشقەرى تۈرك تىلىدىكى مىللى مەدەنىيەتنىڭ ئىسلام مەدەنىيىتى تەرىقىتىدىن تامامەن يىپىرىلىپ ئاۋۇد بولماسلىغى ئۈچۈن كۆپ غەيرەت قىلغان كىشى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەھمۇد قەشقەرى ئىسلام شەرقىنىڭ ئانا قىلىقى تەربىيلىرى قانارىغا تولۇق پۇسۇندا كرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ، ئوز خەلقىنىڭ مەدەنىي مەھسۇلاتىدۇر.

مەھمۇد قەشقەرىنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن مۇھىتى ۋە مەھمۇد

ياخشى خىسلەتلەر ئۇر. كىشى باشقىلار بىلەن مۇعامىلە قىلغان ۋاقىتتا سوز دە بىخىل، تىچ ۋە ئاقەتلىك بولۇپ، بەختسىزلىككە ئۇچرىغاندا، رۇھىنى چۇشۇرمەسەن چىداملىق ۋە قاتتىق بولۇش لازىم. بۇ كىتابنى چۇ كەتۇر ۋە ھەر تەرەپلىمە تەكشۈرۈش ناھايىتى زەرۇر. بۇنىڭدىن كۆپ ئىلگىرى ئۆتكەن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تۇرمۇش قۇرۇلۇشىنىڭ پۇتكۈل سۇرىتىنى كوز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈشكە بىزگە چوڭ ياردەم بېرىدۇ. شەرق تارىخىدا، خۇسۇسەن ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرىنىڭ ئەدەبىياتىدا بۇ كىتاب فىكىرلىرىنىڭ غەكىس ئىپتىلىي-شىنى تەكشۈرسەك خېلى مەسئۇلىلەرنى ئىپتىلىشىمىز مۇمكىن.

بۇ غەجىب كىتابنى ئۇگەنگەندە، يۇسۇف خاس حاجىنىڭ علم-ھەممىدىن يۇقۇرى، ئەڭ زەرۇر ۋە قەمەتلىك بىر نەرسە دىگەن فىكىرى ئۇچۇق.

يۇسۇف خاس حاجى فەن ۋە بىلم بىردىن بىر توغرى بول، بۇنىڭ ئارقىلىق ئىنسانىيەت پەختىگە ۋە ئوزىنىڭ تەكلىرىگە يېتىشەلەيدۇ، دەيدۇ. بۇ توغرىدا كىتابدا مانداغ دېيىلگەن:

بىلىكىنى بەردۇك بېيىل! ئوقۇ چوق ئۇلۇغ،
بۇ ئىككى بەدودور ئۇدۇرمىش قولۇغ،
ئوقۇشلۇق ئوقار ئول، بىلىكلىك بىلور،
بىلىكلىكى، خۇقوللى تەككە تىگۇر.

يەنى بىز كەلتۈرگەن بۇ پارچىنىڭ مەنىسى تۆۋەندىكىدىن غىبارەتدۇر: «بىلىگىنى بىلم يۇقۇرى، ئۇقۇملۇق بولۇش ئۇلۇغ نەرسىدۇر، بۇ ئىككى خۇسۇسىيەت ئادەمنىڭ دەرىجىسىنى كوتۇرۇدۇ. ئۇقۇملۇق ۋە بىلىچان ئادەم مەقسىدىگە ئىلام يېتىدۇ».

ئى پەرۋەش قىلب ئوستۇر گەن مۇجىت قەشقەردە ۋۇجۇدقا
كەلگەن ئۇيغۇر مۇجىتى ئىدى. قەشقەر ئەينە شۇ تارىخى
پەيتلەردە ئىككىنچى ئۇيغۇر دوۋلىتىنىڭ مەركىزى بولۇپ، قارا
خانىلار دېگەن ئۇيغۇر خاقانلىرى سەلالەسى تەرىپىدىن ئىدارە
قلىناتتى.

ئۇيغۇر پايئەختىدىكى ئەينە شۇ ئۇيغۇر مىللى مۇجىتى
بىر نەچچە ئەسىرلەر داۋامىدا ئوتتۇرا ئازىيە ۋە كىچىك ئازىيەدە
باشىپ كەلمەكتە بولغان باشقا تۈرك خەلىقلىرىنىڭ مىللى مەدە-
نىيەتلىرىدىكى كەلگۈسى تەرەققىياتلاردا ۋە ئوسۇب شەكىللىنىش-
لىرىدە كوزگە كورىنەرلىك رول ئويناپ كەلگەن چىن ئۇيغۇر
مىللى مەدەنىيىتىنىڭ كوپ تار ماقلىق مەركىزى ۋە مەنبەسى
ئىدى.

ئەينە شۇ ئۇيغۇر مىللى مۇجىتى- ئوز مىللى ئۇيغۇر مەدە-
نىيىتىنى، ئىسلام مەدەنىيىتىنى، ئىسلام دىنىنى تولۇق ياكى بىر
ئاز قوبۇل قىلغان بارلىق تۈرك خەلىقلىرىنىڭ مەدەنىيەتلىرىنى
ئوز تەر كىيىدە مۇرەككەبلەشتۈرۈپ، قىدىمقى ئۇيغۇر مىللى
مەدەنىيىتىنىڭ پۈتۈن مۇۋافىقىيەتلىرىنى، پۈتۈن ئۇ ئۇقلىرىنى
ياڭلىۋاشىدىن ئىشلەپ چىقارغان، نىتىجىلەشتۈرگەن ئەدەبى ۋە
مەدەنى بىر مۇجىت ئىدى.

قەشقەرنىڭ ئۇيغۇر زىيالىلىرى قاتلىمىنىڭ ھۆلىنى سالغان
ۋە مەنەۋى مۇجىتنىڭ ئاساسىنى قورغان ئىلم ۋە مەرىپەتنىڭ
پوقۇرى دەرىجىدە بولغانلىغىنى كورسۈتىدىغان بەزى بىر تا-
رىخى مەعلۇماتلار بار.

مەغلۇمكى، بۇ مۇجىتتىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەدەنىيەت تەر

بايلىرى يىتىشىپ ئوسكەن ۋە بۇلارنىڭ سانىمۇ ئاز بولىغان.
ئەفسۇسكى، تارىخ ئۇلاردىن فەقەت ئىككىسىنىڭلا نامىنى
ساقلاپ كەلتۈرگەن: بۇسۇف خاس حاجب ۋە مەھمۇد قەشقەرى.
بۇسۇف خاس حاجب ئوزىنىڭ مەشھۇر «قۇتادغۇ بىلك» دېگەن
شاھ ئەسىرىنى مەيدانغا قويغان، مەھمۇد قەشقەرى بولسا
ئۇيغۇرلار، ئوغوزلار، تۈركمەنلەر، قىرغىزلار ۋە باشقا تۈرك خەلىقلىرى
رىنىڭ تولۇقلىرى بويىچە ئىلمى سەياحەتلىرى قىلىپ، بۇ خەلىقلەرنىڭ
فولكلورى، ئەدەبىياتى، تارىخى ۋە ئىتىئوگرافىيە ساخا لىرىدا تولۇق
قەمەتلىك مەغلۇماتلارنى توپلاش ۋە تەكشۈرەش بىلەن مەشغۇل
بولغان.

مەھمۇد قەشقەرى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈرك خەلىقلىرىنىڭ مىللى
مەدەنىيەتلىرىنى، چەكسىز بايلىقلىرىنى ھەر تەرەپلىمە كەڭ يۇ-
سۇندا خەلق ئارىسىغا تارقاندى ۋە ياپىدى، ئۇ ئوزىنىڭ «دىۋان لىغان
الترك» ئەسىرىنى ھەرەب ئلىدا يىزىپ، غابباسلاردىن بولغان
ئەبۇلقاسم ئىبىن غابىدۇللاھقا بېغىشلاپ تەقدىم قىلىشى، ئەلبەتتە
تەسادىقى حال ئەمەس! چۈنكى بۇسۇف خاس حاجب ئوزىنىڭ «قۇتادغۇ
غۇبلىك» ئەسىرىنى ئۇيغۇر ئلىدا يىزىپ، قاراخانىلاردىن بولغان
ئۇلۇغ بۇغراخانغا تەقدىم قىلغان ئىدى. بۇ ئىككى ئەسەر بىر
مۇجىتدا ۋۇجۇدقا كەلگەنلىكىگە قارىماي، ئۇيغۇر ۋە ھەرەب-
تلىرىدا ئىجاد قىلغاندۇر. دېمەك ئۇ مۇجىت ئوز غايەلىرىنى
ئىفادىلەشە ھەر ئىككى تىلدىن بەرابەر فائىدلىناتتى. ئەلبەتتە
بۇ ئاز ئەھمىيەتلىك بىر مەسىئەلە ئەمەس! شۇنىمۇ تەكىدلىرى
ئوتۇشىمۇ كېرەككى، يۇقۇرىدا ئاتالغان ئۇيغۇر خاقانى شۇنداق
ئەدەبى تەقدىملەرگە لايىق بىر حوكۇمدار ئىدى. چۈنكى ئۇ ئوز

ئىلىدا مەدەنىيەت، ئەدەبىيات ۋە مەعارىفىنى جىمىيە قىلدى. مەش-
پۇر غەرەب تارىخچىسى ئىبن ئەل نەسر ئۇلۇغ بۇغراخان
توغرىسىدا شۇنداق يازىدۇ: «ئۇ ئوز ئىلىنىڭ عالم ۋە دانالىرى-
نى سويەتتى، ئۇلارغا كۆپ ئىعتىرام قىلدى ۋە پادشاھلارچە
سۆزىچىلارنى تەقدىم قىلدى»⁽¹⁾

مەخمۇد قەشقەرىگە ئوخشىغان عالمىڭ تەرجىمەنى ھالىنى
يېزىش ناھايىتى مۇرەككەب، قىيىن بىر ئىش. ئۇنىڭ
تۇرمۇشىدىن، ئۇنىڭ ھاياتىدىن، ئۇنىڭ دەۋرىدىن، غۇمۇمەن ئىسلام شە-
قىدىكى خەلقلەرنىڭ يازغۇچىلىرى ۋە ياكى باشقا بىرەر تارىخى
ئەربابلارنىڭ تەرجىمەنى ھالىرىنى ئۈگۈنۈشە ئۇچرىغان ئىغر
ھاللاردا، بۇ توغرىدىمۇ قولىمىزدا ھېچ قانداغ مەلۇمات يوق.
بۇ بولسا، ئالدىمىزغا قويۇلغان مەقسەتنى ناھايىتى ئىغىرلاشتۇرۇدۇ.
مەخمۇد قەشقەرىنىڭ شەخسى تەقدىرى، ئۇنىڭ دۇنياغا كۆز
قارىشى، بىز ئۇچۇن روشەن ئەمەس. فەقەت ئۇنىڭ
ئەسىرى بولغان «دىۋان لغات الترك» كىتابىلا ئۇ توغرىدا
بىر مەنبە بولالايدۇ. بۇ ئەسەردە ئۇنىڭ تەرجىمەنى ھالى
توغرىدا مەلۇماتلار ناھايىتى ئاز. شۇنداق بولسىمۇ بۇلار
ئارقىلىق ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئىلى ئالىمىنىڭ شەخسى خوسۇسىدا
ھەر ھالدا بەغزى بىر مەلۇماتلارنى بېرىش مۇمكىن.

مەخمۇد ئىبن ئەل خۇسەين ئىبن مۇھەممەد قەشقەرى ئىچ-
تىمال، ئون بىرىنچى ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قەشقەردە تۇغۇلسا

⁽¹⁾ ابن اللاتير «الگامل فى التاريخ» 9 جىلد، 70 بەت. القاھرە
1905

كېرەك⁽¹⁾ يازغۇچىنىڭ شەخسى كورسەتمىسىگە⁽²⁾ قارىغاندا
قاراخانىيلاردىن ئەمىر نەسر ئىبن ئەلى⁽³⁾ نىڭ ئەۋلادلىرىدۇر.
بىز عالمىڭ سىلى چىش مەسئۇلىسىگە كەلسەك قەتئى رەۋ-
شە مەخمۇدنىڭ قەشقەرلىق ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى تەسدىقلىشىمىز
كېرەك. چۈنكى يازغۇچى ئوزىنىڭ «دىۋان لغات الترك» ئە-
سىرىدە ئۇيغۇرلار توغرىسىدا ئىنىق مەلۇمات بەرگىنىدە، ئوزىنىڭ
ئۇيغۇر مىللىتىگە مەنسۇب ئىكەنلىكىنى شۇنداق ئىعتىراف قىلىدۇ.
«شۇ كىتابنىڭ مۇئەللىفى ئەينە شۇ نەجىب ئۇيغۇر خەلقىگە
مەنسۇپدۇر» دەپ ئىيتىدۇ⁽⁴⁾ بۇ ئزاحنىڭ ئاغىرىدا مەخمۇد قەش-
قەرى تۇر كىستان ئولىكىسىنى سامانى ئەۋلادلىرىدىن ئىشغال
قلىپ ئالغان قارا خانى خاقانىنى ئوزىنىڭ چوڭ بوۋىسى دەپ
ھىسابلايدۇ⁽⁵⁾

ھەر ھالدا مۇنەججىم بېشى بۇ خاقانىنى (مەخمۇد قەشقەرىچە
خەمىر تەكىن) 1 نچى نەسر ئىكەن خان دەپ ئاتايدۇ.

⁽¹⁾ مەخمۇد قەشقەرى، «دىۋان لغات الترك» ئەسىرىدە
ئوزىنىڭ قەشقەرلىق بولغىنىنى ئوچۇق تىل بىلەن كورسۇتۇپ ئوتۇدۇ.
(1 جىلد، 5 بەت).

⁽²⁾ مەخمۇد قەشقەرى «دىۋان لغات الترك» 1 جىلد، 102 بەت.
بۇ بەردە «ئەمىرى سوزىنىڭ فونىتىكىسى توغرىدا ئوچۇق سوزلىگەندە،
ئوز ئىتتىپاقى چقىشىنى ئوچۇق ئىيتىدۇ. بوۋىمىز تۇر كىستانى
سامانىلار ئەۋلادلىرىدىن ئالغان بەگدۇر.

⁽³⁾ «تۇر كىمەتلەر ۋە تۇر كىمەنستان تارىخىدا ماتىرىياللار»
1 جىلد، 21 بەت. موسكۋا 1939 يىل.

⁽⁴⁾ مەخمۇد قەشقەرى، «دىۋان لغات الترك» 1 جىلد، 112 بەت.
(مىللىتىنچىيە الاغرىيە).

⁽⁵⁾ شۇ دىۋاندا 1 جىلد، 113 بەت.

بۇ خاقان غەرب مۇرىنى ئىيىن ئەل ئەسەر ۋە مۇنەججىم باش-
 لىرىغا قارىغاندا، مىلادى 999 نچى يىلى بۇخارانى ئىشغال قىلىپ
 ئالغان ۋە سامانىيلارنىڭ ھاكىمىيىتىگە زەربە بېرىپ، ۋەيران قىلغان
 خاقاننى كىيىنكى ۋاقىتلاردا مۇنەججىم بېشى ئىيىن ئەل ئەسەر،
 ئىيىن خەلىق، بولۇپمۇ ياقۇت ھەمىلەرنىڭ ئاۋازلىرىغا قوشۇلۇپ،
 قاراخانىيلارنى ئۇيغۇر پادىشاھلىرى (السلوك الايغرىيە) دەپ
 ئاتايدۇ¹

شۇلارغا ئوخشاش ئاۋروپا شەرق شۇناسلىرىدىن فرانسۇز
 قاراخانىيلار توغرىسىدا سۆزلىگەندە «تۈركىستان ئۇيغۇر خان-
 لىرى» دەپ ئوتۇردۇ. رۇس تۈرك شۇناسلىرىدىن ۋ. ۋ. گرىگورىيىف،
 ئاۋستىرالىيە پروفېسسورى ئىدوئارد زاخاۋلارمۇ قاراخانى پاد-
 شاھلىرىنى ئۇيغۇر دەپ ئاتىغانلىرىدەك، مەشھۇر تۈرك شۇناس
 ئاكادېمىك رادلوف ۋە مېۋللىمىلارمۇ قاراخانىيلار سەلەھىيىتىگە ۋە-
 كلىلىرىنى ساق ئۇيغۇر دەپ ھېسابلايدۇ. بۇ ھۆججەتلەر بەغزى
 بىر قارىمۇ-قارشى فېكرلەرنى ۋە ھېچ بىر ئىلمى ئاساسقا تايان-
 ەلمىغان مۇلاھىزىلەرنى تامامەن قاش قىلىدۇ. بۇ چىرك فېكرلەرگە
 قارىغاندا، مەھمۇد قەشقەرى گۇيا تۈركلەشكەن غەرب ياكى
 تۈرك ئېمىش! ھەقىقەتتە شەرق ۋە ئاۋروپا عالملىرى قەتئى بۇسۇندا
 مەھمۇد قەشقەرىنىڭ ئەسلى ۋە سانى ئۇيغۇر ئېكەنلىكىنى ئىسپات-
 لايدۇ. بۇ عالمىك ئۇيغۇر ئېكەنلىكى توغرىلىق ھېچ قانداغ
 شەك يوقىدۇر.

مەھمۇد قەشقەرىنىڭ ئاتىسى - ھوسەين ئىيىن مۇھەممەد -

¹ مۇنەججىم بېشى «جامع الدول» «تۈركىستاندا اويغور خاقان-
 لىرى» بايى.

پارساگان ياكى باشقىچە ئىيتقاندا پارسوخان شەھىرىدە تۇغۇلغان
 ۋە ئۆسكەن. بۇ شەھەر ئىسسىق كۆلنىڭ جەنۇبى قىرغىقىدا ئىدى.
 مەھمۇد قەشقەرىنىڭ ئاتىسى پارساگان شەھىرىدىن ئېكەنلىكىنى
 قەشقەرىنىڭ ئۆزىدىن بىلىمىز؛ چۈنكى عالم بۇ شەھەر خۇسۇسىدا
 ئىپادىلىگەن سۆزىدە شۇنداق بىر جۈملە ئىشلىتىدۇ. «وھى امدى-
 نة منجا ابومحمود» يەنى ئۇ (شەھەر) مەھمۇدنىڭ ئاتىسى چىققان
 شەھەردۇر.

ئەفەسۇسكى، مەھمۇدنىڭ ئاتىسى ئۇنىڭ ئىجتىمائى ۋە زەئىبىتى ۋە
 باشقا بۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلىرى توغرىلىق ھېچ قانداغ
 مەغلۇمانقا ئېگە ئەمەسمىز.

مەھمۇد باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەغلۇماننى «باش» قاراخا-
 نىلارنىڭ پايتەختى بولغان قەشقەردە ئالغان ئېكەن. بەغزى
 رىۋايەتكە قارىغاندا، مەھمۇد عالمى مەغلۇماننىمۇ شۇ قەشقەردىكى
 يۇقۇرى مەدرىسىلەرنىڭ بىرىدە ئالغان.

بىر مۇنچە ئىران ۋە خىتاي سودىگەر ۋە سەياھەتچىلىرىنىڭ
 گۇۋاھلىرىغا قارىغاندا، قەشقەر شۇ دەۋردە ئەڭ عالمى دەرى-
 جىلىك يوقۇرى بىلىم ئورۇنلىرى بىلەن شۆھرەت تاپقان بىر شەھەر
 بولغان. بونىڭدىن تاشقىرى X نچى ئەسىردە مەشھۇر خىتاي سە-
 ياحەتچىسى ۋان-ياڭ-نى ئۇيغۇر ئولىكىسىدە، خۇسۇسەن قەش-
 قەردە، ناھايىتى باي كۇتۇبخانلارنى كورگىنىنى سوزلەيدۇ.
 كەلگۈسىدە ئوز عالمى تەفسىلىنى تامام قىلىش ئۇچۇن مەھمۇد
 قەشقەرى ئوتتۇرا ئازىيە شەھەرلىرى بويىچە سەياھەت قىلىپ،
 بۇ شەھەرلەدىكى، يەنى بۇخارا، سەمەرقەند، مەرۋە ۋە نىشاپور-
 دىكى عالمىلاردىن دەرس ئالىدۇ. چۈنكى بۇ شەھەرلەردە مەھمۇد

دەۋرىدە، مەشھۇر ئاكادېمىيىلەر بار ئىدى. بۇ شەھەرلەردىكى ئاكادېمىيىلەر (مىرۋە ۋە نىشابۇر ئاكادېمىيىلىرى) مەشھۇر سەلجۇق ۋەزىرلىرىدىن بولغان نىزامى ئەلمۈلك تەشەببۇسى بىلەن تۇزۇلغان ئىدى.

شۇبە يوقىكى، ئوتتۇرا ئازىيە قاراخانىيلار حاكىمىيىتى دەۋرىدە - دېمۇ شۇنداق قوشۇمچە تەربىيەۋى ئۇسۇللار بار ئىدى. ھەر خالدا مەخمۇد قەشقەرنىڭ بۇنداق شەخسى ئىعتىرائى ھېچ قانداق شۇبەگە ئورۇن قويمىدۇ.

مەخمۇد قەشقەرنىڭ «دېۋان لغات الترك» كىتابىنىڭ بايىلىقى مەزمۇنى، بۇ كىتابنىڭ ئاساسى گوھىرىنى تەشكىل قىلىدىغان ئىلمى خەلقئارىيەت ۋە بېرىلگەن مەغلۇمانلار ھازىرقى دەۋردىمۇ يۇقۇرى ئىلمى ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكى ئۇنىڭ چوڭ ئىلم ئىربابى ئىكەنلىكىنى ئوچۇق تەسدىق قىلىدىغان بىر دېلىلدۇر.

يۇسۇف خاس ھاجب بىلەن مەخمۇد قەشقەرىلەرگە ئوخشاش عالاملارنىڭ بىر دەۋردە بىر تارىخى شارائىتىدا ۋە بىر مۇھىتتا - ۋەزىر كەچۈرىشى، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىلمى ۋە ئەدەبى تەفەككۈرىنىڭ قانداق ئوتكۈر ۋە باي ئىكەنلىكىنى، ئۇيغۇر مىللى زىيالىيلار مۇھىبىنىڭ قانداق كۈچلۈك ئىجادى قۇۋۋەتىدىن عىبارەت ئىكەنلىكىنى كۆرسۈتىدىغان ئوچۇق بىر مېسالدۇر!

مەشھۇر ئىلمىنىڭ ئەڭ غەجىب تەرىپى شۇكى، مەخمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ چوڭ - «دېۋان لغات الترك» ئەسىرىنى ئىككى يىل موددەت ئىچىدە، يەنى 1072-1074 يىللار داۋامىدا يېزىپ تۇرغان ئىدى. چۈنكى بۇ «دېۋان» غا ئوخشاش چوڭ ئەسەرنى يېزىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئىككى يىل ناھايىتى ئازلىق قىلىدۇ. بۇنداق

قىسقا مۇددەتتە «دېۋان» دەك مۇھىم بىر ئەسەرنى يېزىپ مەيدانغا قويۇش، ئۇنىڭ چوڭ تەييارلىقى ۋە تەجرىبىسى بولغان عالاملاردىن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، مەخمۇد قەشقەرى «دېۋان لغات الترك» دە ئۆزىنىڭ باشقا ئەسىرى، يەنى «كىتابى جەۋھىرى نەھوى فى لوغەتىت تۈرك» («تۈرك تىللىرى گرامماتىكىسىنىڭ گوۋھەر دانىلىرى كىتابى») دېگەن ئەسىرى توغرىسىدا سۆزلەيدۇ. لېكىن بۇ ئەسىرى تېخى ئېلىنغان ئەمەس، يانغۇچىنىڭ بۇ ئىعتىرائىغا قارىغاندا، «دېۋان لغات الترك» مەخمۇدنىڭ بىرىنچى ئەسىرى بولماستىن، ئىككىنچى ۋە ياكى ئۈچىنچى ئەسىرى بولۇش مۇمكىن. ئەندى «دېۋان لغات الترك» نىڭ قەيەردە يېزىلغانلىقى ھەققىدە بىز توختۇلۇپ ئۆتۈمىز. بەزى بىر مۇلاھىزىلەرگە قارىغاندا، مەخمۇد قەشقەرى «دېۋان لغات الترك» نى شۇ دەۋردىكى مۇسلمان ئالىمىنىڭ ئەڭ چوڭ مەركىزى بولغان باغداد شەھرىدە يازغان. بۇ ئىجتىمال باشقا ئىجتىماللارغا قارىغاندا ھەقىقەتەن بىراق ئەمەس. ئۈچىنچى ۋە تۆتىنچى ئەسىرلەردە باغداددىن تاشقىرى ئىسلام ئەللىرىدە قەشقەر، بۇخارا، سەمەرقەند، ئورگەنچ، مەرۋە ۋە باشقا چوڭ مەركىزىلەر مۇ بار ئىدى. لېكىن، بۇلارنىڭ ئىچىدە سىياسى، مەدەنى، سوۋدا ۋە باشقا جەھەتلەردىن باغداد ئەڭ چوڭى ۋە ئەڭ مەشھۇر بولۇپ، چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى.

توققۇزىنچى ئەسىردىن باشلاپ بۇ خەلقنىڭ سىياسى ۋە بولۇپمۇ ھەربى كۈچسىزلىكىدىن قاتتىقلاشقان ئوتتۇرا ئازىيە، ئىران ۋە كەڭ قازىرلىرىدىكى بىر مۇنچە يەرلىك چوڭ فېئوداللار ئۆزلىرىنى مۇستەقىل پادىشاھ دەپ ئېلان قىلىپمۇ ۋە ئوز دۈۋە -

X نچى عەسرنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا سامانىلارغا قاراشلىق غەزىنە شەھرىدە سەبوك-تەكن، غەزىنە ۋىلايىتىنىڭ حاكىملىغىغا ئىگە بولۇپ، بۇ ۋىلايەتنى ئاستا-ئاستا مۇستەقىل دوۋلەتكە ئايلاندۇرۇشقا كىرىشىدۇ ۋە سامانىلارغا قارشى كۈرەش سىياسىيىتىنى ئېلىپ بارىدۇ. سامانىلار دوۋلىتىنىڭ يوق بولۇشىنى ئۇ سەبەب-سزلىك بىلەن كۆتۈردى. سەبۇك-تەكن ۋاقتىدىن كېيىن ئۇنىڭ ئورنىغا ئوغلى مەشھۇر مەھمۇد غەزىنەۋى ئولتۇرۇدۇ.

كۆپ ئۆتمەي سەلجۇقىلار باشلىغىدا بىر قاتار تۇركمەن ۋە باشقا تۇركى قەبىلىلىرى ئۇيۇشۇپ، ھەربى بىر كۈچكە ئايلىنىدۇ.

X نچى عەسرنىڭ ئەڭ ئاخىرىدا، يەنى 999 نچى يىلى ئۇيغۇر خاقانى بىرىنچى نەسر ئىبنى قاراخانى (مەھمۇد قەشقەرنىڭ چوڭ بوۋىسى) سامانىلارغا قارشى ھۇجۇم قىلىپ پايتەخت بولغان بۇخارانى ئىشغال قىلىپ، سامانىلار دوۋلىتىنى تار-مار كەلتۈرىدۇ ۋە پۈتۈن ماۋرەننەھرگە ھاكىم بولۇدۇ، شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ سامانىلار دوۋلىتى تامامەن يوقۇلۇدۇ.

سامانىلار دوۋلىتىنىڭ ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن تامامەن يوقۇتۇلىشى پۈتۈن يېقىن شەرقىدە چوڭ سىياسى ئەھمىيەتكە ئىگە بىر ھادىسە بولۇدۇ. بۇ ھادىسە غەرب ۋە ئىران مەملىكەتلىرىنى ئۇيغۇر ۋە غەربتىن تۈرك خەلقلىرىنىڭ تىلى ۋە ئەدەبىياتىغا بۈيۈك ھەۋەس بىلەن قىزىقىشقا مەجبۇر ئىتتىدۇ.

سامانىلار دوۋلىتىنىڭ يوقۇلىشىدىن بىر ئاز كېيىنرەك باغداد خەلقىسى مەھمۇد غەزىنەۋىگە سۇلتان غۇنۋانىنى بېرىدۇ ۋە شۇ خۇسۇسدا ئالاھىدى بىر فىرمان ئەۋەتىدۇ. باغداد خەلقىسىنىڭ بۇ

سۇنۋانى ۋە فىرمانىدىن مەقسەد: سۇلتان مەھمۇد غەزىنەۋىنى ئۇيغۇر قاراخانىلار دوۋلىتى ئۈستىگە قويۇپ، ئۇلارنى ماۋرە-ننەھردىن تامامەن ھايداپ چىقىرىۋېتىش ئىدى. لېكىن بۇ مەقسەد كۈتۈلگەن نېتىجىنى بەرمىدى. غەكسىچە، غەزىنەۋىلەر بىلەن قاراخانىلار ئوتتۇرىسىدا بىرىنچى شەرتنامە تۈزۈلۈپ، مەھمۇد غەز-نەۋى شۇ دەۋرنىڭ دىپلوماتىيىسىگە تەدبىق، قاراخانى خاقانىنىڭ قىزىغا ئولتۇرىدۇ.

ئوتتۇرا ئازىيە ئۇيغۇر قاراخانىلار دوۋلىتى، غەزىنەۋىلەر ۋە ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ شىمالى تەرىپىدىكى خارەزم شاملار دوۋلىتى، غومۇمەن پۈتۈن غەرب دۇنياسىنى ئويغا چومدۇردى. بۇ ئۈچ دوۋلەتنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى غەرب باغداددا بولۇشىغا قارىماستىن، ئو-قاندۇردى. خەلقىنىڭ يراق باغداددا بولۇشىغا قارىماستىن، ئو-زىنى چوڭ قورقۇنچىلار دەپ ھېسابلىدى. ئۇيغۇر، خارەزم شاھ ۋە غەزىنەۋىلەرنىڭ بۇنداق زور كۈچكە ئايلىنىشى غەرب خەلقىسىنى بۇلار بىلەن غەلافا قىلىش چارىلىرىنى ئىزلەشكە مەجب-بۇر قىلدى.

بۇ چارىلەر بىلەن مەشغۇل بولغان باغداد خەلقىسى كۈتۈل-مىگەن يېڭى بىر ۋاقىتگە دۇچار بولدى. بۇ يېڭى ۋاقىتتە سەل-جوقىلارنىڭ ئىستىلا قىلىش ھۇجۇمى ئىدى.

تۆتىنچى عەسرنىڭ باشلىرىدا غەزىنەۋىلەر بىلەن قاراخا-نىلار ئوتتۇرىسىدا بولغان قارشىلىقلاردىن فائىزلىنىپ، باش كو-تەرگەن سەلجۇقىلار، 1040 نچى يىلى مەشھۇر دەندانىكان ئۇ-رۇشىدا غەزىنەۋىلەرنى يېڭىپ، پۈتۈن شەرق ئولكىلىرىنى ئىشغال قىلدى. بۇنىڭ نېتىجىسىدە سەلجۇقىلار ئىمپېرىيەسى مەي-

انغا كەلدى. بۇلارنىڭ حاكىمىيىتى ھەتتا ۋىزانتىيە (بىزانس) ئىتەختى بولغان ھازىرقى ئىستانبۇلغىچە تارالدى.

سەلجۇقىلار ئىراققىمۇ ھۇجۇم قىلىپ، 1055 نىچى يىلى عابباس خەلىپىلىكىنىڭ ۋە شۇ دەۋردىكى ئىسلام دۇنياسىنىڭ چوڭ پايتەختى بولغان باغداتنى ئىشغال قىلىپ، پۈتۈن غەربلەرنى چوڭ خۇۋف ئىدىدا قالدۇردى.

بۇ ھالنى كۆرگەن مەھمۇد قەشقەرى «دېۋان لغات ترك» دە ئۇنى شۇنداق تەسۋىرلەيدۇ:

«مەن خۇدانىڭ دۈۋلەت قۇياشنىڭ تۈركى خەلىقلەرنىڭ ئۈس-يىدە چىقىنىنى ۋە پادشاھلار ئۈستىدە ئاسماننىڭ پۈتۈن چىقىنىنى ايلاندۇرغىنىنى كۆردۈم. خۇدا ئۇلارغا تۈرك ئۇيغۇر نامىنى ردى ۋە ئۇلارنى پۈتۈن بەر بۇزىگە ھاكىم قىلدى. زامانىمىزنىڭ قانلىرى ئۇلارنىڭ ئىچىدىن سايلىنىپ، خەلىقلەرنىڭ ھەممە ئىدا-سىنى ئۇلارغا تاپشۇردى»⁽¹⁾ «تۈرك (ئۇيغۇر) لارنىڭ كوڭ-نى خۇش قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ تىلىدا سوزلىشىدىن باشقا رە يوق»⁽²⁾

بۇ مەزمۇننىڭ مەنىسى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

(1) محمود القەشقىرى، «دېۋان لغات الترك» 3 بەت، 1 جىلد.
(2) محمود القەشقىرى، «دېۋان لغات الترك» 4، 3-4 بەت جىلد.

پروفېسسور ئا. ن. بېرنشتام،
تارىخ فەنلىرى دوكتورى.

شەرقى تۈركىستان تارىخىنىڭ مەسىلىلىرى

1. علمى تەكشۈرۈشنىڭ ئاساسى دەۋرلىرى

شەرقى تۈركىستان تارىخىنى تەكشۈرۈش مەسىلىسى رۇس فەن ئىلمى بىلەن مەكىم باغلايدۇ. دەستلەپ، 1858-1859 نىچى يىللىرى چوقان ۋەلىخانوف شىمالى ۋە جەنۇبى شەرقى تۈركىستاندا ئىلمى سەياھەت قىلىپ، قىسمەن تارىخى ۋە ئىمپېرىيالىستىك ئىلمى خۇججەتلىرى قالدۇردى... شۇنداقلا، XIX غەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا ئۇزاق ۋاقىت قەشقەردە ئەلچى بولۇپ تۇرغان ن. ف. پىتروۋسكى ئارخىپىلوگىيەنىڭ ئەسەرلىرى ۋە باشقا علمى جەھەتتىن مۇھىم مەلۇماتلار توپلاپ، مۇشۇ كەمگىچە تەدەبىيىتىنى يوقاتىدىغان تارىخى ھەم مەدەنى مەسىلىلەرنى كۆرسىتىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، شەرقى تۈركىستاننىڭ تارىخى جەھەتتىن رېتتىرنىڭ بىر قانچە چىلىق تىزىملىرىنى رۇسچىگە تەرجىمە قىلىپ ۋە ئۇلارغا قوشۇمچە ئۆزىنىڭ باھالىق فېكر-مۇلاھىزىلىرىنى قوشقان ۋ. ۋ. گرىگورىيەنىڭ 1869-1873 نىچى يىللاردىكى ئەسەرلىرىمۇ يۇقارقىلارنىڭ قانارىغا كىرىدۇ.

لار بۇددا، مانىبخەي ۋە قىدىمى ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنىڭ خاتىرىلىرى-
رىنى ۋە شەرقى تۈركىستاننىڭ قىدىمى ماددى مەدەنىيەت (تۈر-
لۈك عەسارى عەتىقىلەر) يادكارلىقلىرىنى تەكشۈردى.

لىكوكونىڭ مانىبخەي يېزىقلىرىنى تەرجىمە قىلىپ، ئىنقىلابىي
مەغلۇماتلىرىدا ۋە «شەرقى تۈركىستاننىڭ ئادەملىرى ۋە ئىلمى»
دېگەن ئەسىرىدە تۈركلەرنى خۇسۇسەن ئۇيغۇرلارنى ئۇيغۇر-
نۇش بولىدىكى مۇھىم ئەمگەكلىرىنى كۆرۈشكە بولىدۇ...

فرانسۇز سەياھىلىرى ئىدوۋارد شاۋاننىڭ غەربى شىمالى
ختايغا (سىچۋان، خىنەن) پۇل پىللىئوڭ دۇن-خۇئانغا بولغان
تارىخىي گىيەلىك سەياھەتلىرىدا (1906-1909 نچى يىللىرى)
ختاي مەدەنىيىتىنىڭ شەرقى تۈركىستانغا تەسىرىنى تەكشۈرگەن.

بولۇپمۇ پۇل پىللىئو ختاي، تۈرك، تىبەت، مونغول مەنبەلىك
رىنى نۇرغۇن تەكشۈرۈپ، شەرقى تۈركىستان خەلقلىرىنىڭ
تارىخى ۋە مەدەنى مەسىلىلىرىنى ھەر تەرەپلىمە تەسۋىرلىگەن...

رۇس فەن ئىلمى شەرقى تۈركىستاننى تەكشۈرەش مەسىلى-
لىسىنى ئاياقسىز قالدۇرمىدى، د. كلىمىنتسنىڭ تەكشۈرۈشىنى
داۋام ئەتكۈزۈپ، بېرىزوۋسكى 1906 نچى يىلى تۇرپاندىن كەل-
تۈرۈلگەن عەسارى قىدىمىلىرىنى رەسىمگە چۈشۈرۈپ، يەنە باش-
لانغۇچ خۇجەتلەرنى يېغدى. بۇ كىشى س. ف. ئولدىنىڭ

شەرقى تۈركىستانغا بولغان ئىككى چوڭ سەياھىتى ئۈچۈن
كىرەكلىك مەغلۇماتلار حازىرلىدى. ئولدىنىڭ 1909-
1910 نچى يىللىرى جەنۇبى شەرقى تۈركىستاندا، 1914-1915-
نچى يىللىرى شىمالى شەرقى تۈركىستاندا تەكشۈرۈش ئىشلىرى-
نى ماڭغۇزدى.

شەرقى تۈركىستان تارىخىنى تەكشۈرۈش بولىدىكى ھەۋەس-
نىڭ كۈچەيگەنلىكىدىن، 1898 نچى يىلى د. كلىمىنتسنىڭ تۈر-
پانغا مەخسۇس سەياھىتى بولدى. (بۇنىڭ كەينىدىن نۇرغۇنلىغان
ئاۋروپا سەياھەتلىرى بولۇپ ئوتتۇرى). بۇنىڭدىن ئىلگىرى رېگل،
كروپاتكىن، زىلان، كورنىلوۋ ۋە ئاكا-ئۇكا گۇم-گۇرۇمبايلو-
لار شەرقى تۈركىستان ھەققىدە تارىخى ماتېرىياللار يىققان ئىدى.
د. كلىمىنتسنىڭ ئىلمى سەياھىتى شەرقى تۈركىستاننى تەك-
شۈرۈشكە باشلاپ ئىلمى يول بەلگۈلىدى...

ئاۋرۇپا شەرقى تۈركىستانغا ئۈچ قېتىم سەياھەت قىلىپ،
1900-1901، 1906 ۋە 1908 نچى يىللىرى شەرقى تۈركى-
ستاننىڭ نۇرغۇن جايلىرىنى تەكشۈردى ۋە تارىخى، مەدەنى، چۇغ-
رافى، سەنئەت، دىن، كونا ئاقچىلار، تىل، غۇمۇمەن تىل-ئەدەبىيات

بىلىملىرىدىكى مۇھىم ماتېرىياللارنى يىغىپ تەرتىپكە سالدى. باھالىق
مەسىلە-جىساپاتلارنى نەشر ئەتتى. ئۇلۇبۇر ئەتراپىدا نۇرغۇن
تارىخىي گىيەلىك، عەسارى قەدىمىلىرىنى («تاكلىماكاننىڭ قىدىمى-
لىرىنى تاش دەۋرى چاغلىرىنى») يېغدى... لېكىن، ئۇ باشلىغان

ئىشنى ئاياقلاشتۇرالمى، 1942 نچى يىلى قابۇلدا ۋاڧات بولدى.
لىكوك ۋە گۇرۇنۇيىل دېگەن عەسارى قەدىمىلىرى تەكشۈر-
ۈش نىس سەياھىلىرى 1902-1903 نچى يىللىرى (گۇرۇن-
ۈيىل). 1904-1905 نچى يىللىرى (لىكوك)، 1906-1907-
نچى يىللىرى (گۇرۇنۇيىل بىلەن لىكوك) تۇرپان، قۇمۇل، قارا

غەز، كۇچا ئەتراپلىرىنى تەكشۈردى. قىدىمى جايلارنىڭ عەس-
لى-عەتىقىلىرىنى (بىر ئاستىدىن) يېغدى. 1913 نچى يىلى
شۇ لىكوك حاجى ۋە مەزەللىشى ئەتراپىنى تەكشۈردى... ئۇ-
...

س. بى. مالوف 1910-1911 ۋە 1913-1915 نچى يىللىرى
 ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ئەھۋالى بىلەن تونۇشۇشقا
 باردى. بۇ كىشى ئۆزىنىڭ ئۇستازى ۋ. ۋ. رادلوڧ، سەيياھلار
 روزىنبېرگ ۋە زېلمانلارنىڭ بىرىنچى نۆۋەتدە ئولدىنمۇرگنىڭ
 توپلىغان ماتېرىياللىرىنى ئىشلىپ چىقىش ئىشىغا دېگىلىك قاتناشتى.
 فېنلەندىيە، ياپونىيە، ئىتالىيە سەيياھلىرى فەقەت مەلۇمات
 بېغىش بىلەنلا مەشغۇل بولۇپ، باھالىق علمى يادكارلىقلارنى قال-
 لۇرالمىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە فەقەت 1908-1909 نچى يىللىرى
 ياپونىيەنىڭ ئوتانى دېگەن سەيياھنىڭ يېققان ئۇيغۇر خۇججەت-
 لىرى دېققەتنى جەلپ قىلدۇ...

ۋ. ۋ. بارتولد ئۆزىنىڭ «خافىزى ئايرو ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرى»،
 «سەئدى ۋە توخار تىللىرى ھەققىدىكى مەسىلىگە دائىر»، «ئىران»،
 «خۇدادات ئال ئەلەم» نەشرىگە مۇقەددىمىسى ۋە باشقا ئەسەرلىرىدە
 شەرقى تۈركىستان تارىخى بىلەن ئوتتۇرا ئازىيە تارىخىغا
 مەسئۇلىيىتىنى تولۇق ۋە چۇڭقۇر تەكشۈرگەن. شۇنداق رۇس
 ئالىملىرى شەرقى تۈركىستاننىڭ تۇپ خەلقى بولغان - ئۇيغۇر
 خەلقىنىڭ تۇرمۇش تەخلىپلىرىنى ۋە تىل ئەدەبىياتىنى علمى تەك-
 شۈرۈش ۋە ئۇگۇنۇش بىلەن مەشغۇل بولدى...

بۇنىڭدىن باشقا ب. كانلوڧنىڭ شەرقى تۈركىستان، مانفولىيە،
 تىل ئىلىمىنىڭ مەدەنى يادكارلىقلىرىنىڭ چەك ئارىسىنى، خارو-
 خوتو دېگەن قىدىمى شەھەرنى تەكشۈرۈپ ئېنىقلىدى. ۋە راد-
 ڧ مانفولىيەگە بولغان سەياھىتىدە، شەرقى تۈركىستانغا بول-
 ان تۈرك تەسىرىنىڭ يوللىرىنى ئېنىقلىدى.
 مانا بۇ كۆرسىتىلگەنلەردىن (بۇ تېخى تولۇق ئەمەس) شۇ

خۇلاسە چىقىدىكى: بىزنىڭ ئىلىمىزنىڭ مۇتەرىپلىرى، شەرقى شۇ
 ئالىملىرى ئالدىغا شەرقى تۈركىستاننى ئۇگۇنۇش ئىشىنى يەنى
 مۇعالى ۋە علمى دەرىجىگە كۆتۈرۈش ۋەزىپىسىنى قويدى.

1. شەرقى تۈركىستاننىڭ تارىخى - مەدەنى خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ

تۇغۇلۇشى

... تارىخىئولوگىيە غەلىبىنىڭ كۆرسىتىشى بويىچە (قىدىمى
 تاش دەۋرىدىكى) شەرقى تۈركىستان مەدەنىيىتىدە ئىسكىيا
 ساك، ئۇسۇن مەدەنىيەتلىرىنىڭ تەسىرىنىڭ بولغانلىقىنى كۆر-
 سۈتىدۇ. بۇ تەسىر جەنۇبدا ۋە شىمالدا ئوخشاش بولمىغان،
 شىمالى ۋە غەربى تۈركىستان خەلقىنىڭ تەخلىپى ۋە مەدەنى
 قۇرۇلىشى قىدىمى ئىپادىلەن بىلەن بىر ھالدا ئىپادى قىلىدى...
 قىدىمى ئىپادىلەننىڭ مال چارۋىچىلىق يادكارلىقلىرىنى تەكشۈر-
 گەندە، ئىرىدىكى خەلقلەرنىڭ جايىۋۇقلىرى، قەبرىلەش يوللىرى
 (مىس دەۋرىدە) جەنۇبى سېپىر خەلقىنىڭكىگە ئوخشاپتۇ...

مىس دەۋرىدە، ساك ۋە ئۇسۇنلار دەۋرىدە، بۇ يەردىكى
 خەلقلەر ئالتاي، قازاقىستان ۋە قوزغىستان يەرلىرىدىكى تەبىئى
 لىلەر بىلەن بولغان يېقىنلىق جەنۇبى شەرقى تۈركىستانغا
 ئۆتكەنسىمۇ، يوقايدۇ. شىمالغا قاراپ ماڭغانسىمۇ، ئۇ يېقىنلىق
 كۈچلەنمىدۇ.

دىمىك، مىلادىدىن بىر مىڭ يىل ئالۋال شەرقى تۈركىستان
 قىسىملىرىنىڭ تەركىبىدە ئوتتۇرا ئازىيەدىن (ئىنى تىل ئىپادى-
 قاندا بەتتە سۈن) چىققان خەلقلەر نۇرغۇن ئورۇن ئىلتىزاتى.

شۇنى تەتقىقە قىلىش كېرەككى، ساكلارنىڭ مەدەنىيىتى ئۆز-
 سۇنلارنىڭكىگە قارىغاندا، جەنۇبى تۈركىستاندا چوڭقۇر
 ئورناشقان. بۇنىڭ سەۋەبى: بىرىنچىدىن، خىتاي مەدەنىيىتى ھۆ-
 جۇمى بولسا، ئىككىنچىدىن، (بۇ ئاساسى سەۋەب) مونغولىيەدىن
 قۇرۇلغان ھۇنلار ئىتتىپاقىنىڭ تەسىرىدۇر. بۇلار تىيانشانغا
 يېتىپ، شىمالى (ئۇسۇن) مەدەنىيىتىنىڭ جەنۇبقا ئۆتۈشىگە توسالغۇ
 بولدى. ئۇسۇن مەدەنىيىتى غەربكە (فەرغانە، تاشكەنت) كە تارلىشقا
 باشلىدى. ھۇنلار مۇداخىلىسى خىتاي مەدەنىيىتىنىڭ جەنۇبىدىن
 شىمالغا ئۆتۈشىگە توسالغۇ بولدى... ھۇنلارنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ
 مەدەنى تەسىرىنىڭ تىيانشانغا، خەتتا شىمالنى تېبەتكىچە ئۆز
 قالدۇرغانلىقى مەلۇم.

مونغولىيەدىن قوغلانغان ھۇنلار مىلادىنىڭ بىرىنچى ئەسىرىدىن
 ئىككىنچى ئەسىر باشلىرىغىچە تىيانشاندا ياشاپ، ئۆز تەسىرىنى
 شەرقى تۈركىستانغا تاراتتى. شۇنداق قىلىپ شەرقى تۈركىستان
 قەبىلىلىرى بىلەن ھۇن قەبىلىلىرى ئارىلىشىپ، ھەممى قەبىلە-
 لىرى كېلىپ چىقتى...

ھۇنلارنىڭ ئارىلىشىپ تەسىرى قىلىشى بىرىنچىدىن شىمالدىكى
 خەلقلەرنىڭ (ئۇيغۇرلارنىڭ قەبىلىسى قەبىلىلىرىدىن بولغان گر-
 يۇنى) قەشقەردىن تارتىپ كۆچمەنغۇچى تۈركلەشكەن سەۋەب
 بولدى. شۇنداقلا، ھۇنلارنىڭ ئارىلاشقانلىقىدىن، يەتتىنچىدىن
 ئىلىدا سوزلىق گۇچى قەبىلىلىرى پەيدا بولدى.

شەرقى تۈركىستاندىكى، يەتتىنچىدىن، خۇسۇسى تىيانشاندىكى
 ئۇلارنىڭ دەرى، بۈشكەكى چاينىڭ (شەرقى تۈركىستان ۋە يەتتە
 ئۆز) قەبىلە ۋە مەدەنى جەھەتتىن يېقىنلىشىشىغا سەۋەب بولدى.

... شۇنىڭ بىلەن بىللە، شەرقى تۈركىستاننىڭ خوتەن ئەتراپىدا
 (ئالتۇن تاغ ياقىسىدا)، تاگلىماكاننىڭ جەنۇبى يېقىدا: خوتەن،
 ئىتوتقان، راۋان، داڭ-داڭ ئويلۇق، قاراچوڭ، قىرىيە، خادىلق،
 نىيا، ئەندىرە، چىرەن، چارقىلىق، مىران-مانا بۇ جايلاردا
 مىلادىدىن ئۈچ ئەسىر ئىلگىرى، ھىندىستان، ئىران جابدۇقلىرى
 ئوخشاش جابدۇقلار بىلەن دېھقانچىلىق قلاتتى. ئۇ چاغلاردا
 بۇ يەرنىڭ تۇرمۇش تەخلىتى تىيانشان ئەتراپىنىڭ مەدەنى
 (تۇرمۇش) تەخلىتىگە، ئوخشاش ئەمەس ئىدى... بۇ جايلاردا
 مىلادىدىن ماڭ يىل ئاۋالقى چاغلاردىن تارتىپ، ئوتتۇرا ئازىيە،
 شەرقى ئىران ۋە شىمالى ھىندىستان، جەنۇبى شەرقى تۈركى-
 تان تىركچىلىك-تۇرمۇش ئوخشاشلىقى، ئۇ يەرلەردىكى خەلق-
 لەرنىڭ غۇرقى-ئادەت تەخلىتلىرىنىڭ بىر قەدەر يېقىنلىشىشىغا
 سەۋەب بولغان. شۇڭلاشقا، بۇ ئەللەردىكى بۇددا دىنىنىڭ
 (كوشان بۇددىزىمى) تارقىلىشىمۇ، بىر زاماندا ۋە بىر شەكىلدە
 بولدى...

... ئارخېئولوگىيەلىك ماتېرىياللار ۋە تارىخى يادكارلىقلارنى
 تەكشۈرگەندە، ساسانى، ئىرانى ھەم ۋىزانتىيەنىڭ مەدەنى
 تەسىرى شىمالى ئارم، يەنى كۆچمەن ئەتراپىدىن باشلاپ،
 تىيانشاننىڭ شىمالىغا ئۆتۈپ، تالاس ۋە چۇ دالالىرىغىچە تار-
 قالغانلىقىنى كۆرۈمىز. ئۇ زامانلاردا غەربى تۈركلەر خانلىقى
 بۇ جايلاردا حوكۇمرانلىق قىلىپ، بۇلارنىڭ جاي تاۋەسى
 ۋىزانتىيەگىچە يەتكەنلىكى مەلۇم. قىدىمدىن تارتىپ بۇ يەر-
 لەردىكى (جازقى ئوتتۇرا ئازىيە، تىيانشان جەنۇبىغىچە)
 خەلقلەردە بىر قەدەر مەدەنى غۇمۇملۇق پەيدا بولغان، بۇنىڭغا

قارىغاندا، ئۇ چاغلاردا غەرب بىلەن شەرقنىڭ ئىقتىسادى ۋە مەدەنىيەتلىرىنىڭ مۇشۇ جايلار بىلەن (جەنۇبىي شەرقى تۈركىستان بىلەن ئەمەس) قۇمۇل دالاسى ئارقىلىق بولغان بولىشى كېرەك...

ئىسلام دەۋرىگىچە شەرقى تۈركىستاننىڭ بولۇپمۇ شىمالى تارم ۋىلايەتلىرىنىڭ يەتتەسۇ (ئوتتۇرا ئازىيە) بىلەن تارىخى تەقدىرى توخشاش ۋە مەدەنىي قۇرۇلۇشلىرى يېقىن بولغانلىقى مەغلۇم. سوۋىت دەۋرىدە بىزنىڭ مۇتەرىپ، ئارخېئولوگلىرىمۇ مۇھىم ماتېرىيال ۋە ھۆججەتلەرنى تەكشۈرۈش ئاساسىدا بۇ فېئودال تېخىمۇ ئىنقىلىپقا...

III. ئوتتۇرا ەسىرلەردە شەرقى تۈركىستان ۋە يەتتەسۇ

ئۇيغۇر مەسىلىسى

ئەن خانلىقى دەۋرىدە شەرقى تۈركىستاندا خىتايلارنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئېتىشى مەزمۇت ئەمەس ئىدى. ئۇ ھۆكۈمرانلىق پات-پات سىياسى بۇخاراغا ئۇچراپ تۇراتتى، ھەر دائىم شەرقى تۈركىستان دوۋلەتلىرى، شەھەرلىرى، خۇسۇسەن خوتەن كۇچار، تۇرپانلار خىتاي ھۆكۈمرانلىغىدىن ئازاد بولۇپ، مۇستەقىل دوۋلەت قۇراتتى. شەرقى تۈركىستاندا خىتاي ھۆكۈمرانلىغىنىڭ سىياسى مەزمۇنى فېئودالىزم قۇرۇلۇشى ئاساسىدا ئىشلىتىلغانلىقى ھەققىدە، خىتاي ھۆججەتلىرىدىن كۆرۈشكە بولىدۇ. يەرلىك خەلق خىتاي ەسىكەرلىرىنى بېقىشقا مەجبۇر ئىدى، ئىلىق-سىلىقلار ئۇچۇن ئاقچا ئەمەس ئاشلىق،

مال-مۈلۈك ئېلىناتتى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى ھەربىي قىسىلار ئۇچۇن مەخسۇس غەزىتىلىك، دېھقانچىلىق يەرلىرىدە خەلق ئىشلەتتى... مونتغوللار دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ رەسمىي ھۆججەتلىرىنىڭ كۆرسۈتۈشى بويىچە، بۇ چاغدا كونا فېئودالىزم تەرتىپلىرى ياكىلىۋاشدىن ئورناب، ھەتتا بۇرۇنقى قەبىلە قۇرۇلۇشى دەۋرىدىكى قۇللۇق قۇرۇلۇشىنىڭ ۋە باشقا ئىزى، بەيىش تەرتىپلىرىنىڭ كەڭ رەۋىدە ئۇرۇن ئالغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

... شەرقى تۈركىستان خەلقلىرىنىڭ خۇسۇسەن ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسى مۇستەقىللىك ئۇچۇن بولغان ئۇرۇلۇشى كۆرۈشلىرى ئارىلاپ-ئارىلاپ خانىيەت بىلەن نۇرغۇنلىق... مۇشۇ كۆرۈشلىرى ئىتتىپاقىدە، X نچى ەسىردە تۇرپان كەندىلىكى مۇستەقىل بولۇپ ئاتقان. بۇ كەندىلىك XI-XII ەسىرلەردە، يىنخېن قەشقەر سىياسى مۇستەقىللىك ئىمكانىيەتكە ئىگە بولغاندا، ئاراخانلار ئىتتىپاقى تەركىبىگە كىردى...

شەرقى تۈركىستاننىڭ مەدەنىي تەرەققىياتىغا تۈسەن بولغان خىتاي مۇستەقىللىكىگە قارىمۇ-قارشى بولۇپ، ئۇيغۇر-سىتان شەھەرلىرىنىڭ ۋە قول ھۈنەر مەھسۇلاتلىرىنىڭ تەرەققىياتى يەتتەسۇ يولى بىلەن ماڭدى. بۇ يەردە ئۇيغۇر قول ھۈنەر-مەھسۇلاتلىرىنىڭ مەركەزلىرىنىڭ تەرەققىي ئەتكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان تىلپىل شىركى، بۇ يەردىن خىتاي پادىشاھلىقىغا (مىن خانلىقى دەۋرىدە) ئەۋەتىلگەن ھەدىيەلەرنىڭ ئىچىدە خام ئەشيانى بولماي، ئېلىنىش ۋە جانانلارنىڭ بار بولغانلىقىمۇ. XV نچى ەسىر ۋە XVI نچى ەسىر بېشىدىكى خىتاي ۋە ئۇيغۇر ھۆججەتلىرىنىڭ كۆرسۈتىشى بويىچە ئىلىق بالىق (يەتتەسۇ)، قۇمۇل، غوجۇ،

تۇرغان ۋە باشقا شەھەرلەرنىڭ قۇدرەتلىك قول ھۈنەر مەندىچىلىك مەركەزلىرى قېدىمىي ئۇيغۇرستاننىڭ ئەينە شۇ ئولكا كۆلىرىدە رىۋاچلانغان. ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ تەرەققىياتى ئۇلارنىڭ مۇستەقىللىقى دەۋرىدە داۋام ئەتتى. قەتەت مانچۇرلارنىڭ چوڭ خانلىقىدىن باشلاپ، ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئىچكى قەبىلىيەتلىرىنى تەرەققىي ئېتىش يولىدىكى سىياسىي ئىمكانىيەتلىرىدىن مەھرۇم بولغان قارا كۆنلىرى تۇغۇلىدۇ.

ئۇيغۇرلارنىڭ تەرەققىياتىغا ھەر قاچان تايانچى بولغان يەتتەسۇ تارىخى مۇناسىبىتى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى ۋە مەدەنىيىتى خەققىدىكى ئاساسىي دېيىلەر توۋەندە كۆرسۈتىلىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ تەركىبىدە بايقالغان دىئالېكتچە ياشاپ تۇرۇدىغان قەبىلىلەرنىڭ بار بولغانلىقى ئىلىق ئوخشايدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزى ھەر دائىم ھۆججەتلەرغا ئىچراپ بولۇنۇپ-بولۇنۇپ يېڭى جايلارغا ئورۇنلۇق كەلگەن. ۋە ھىرتنىڭ خىتايلارنىڭ خەن خانلىقى دەۋرىدە ئاتىغان «ئوغى» لېرى، مۇشۇ ئۇيغۇرلار دېگەن.

شۇنىڭدەكلا، خىتايلاردا «ن» نىڭ «ن» غا ئورۇنلۇق ئىپتىلىدىدىغان ئىملا قانۇنىيىتى ئىھتىيارغا ئالغاندا، «ئوغۇن» سۆزىنىڭ قېدىمىي «ئۇيغۇر» سۆزىنىڭ بىر ئاڭگىنىشى دەپ ئىيتىشقا بولىدۇ.

ئوزۇن ئىختىدا ۋە رادىئو تەرىپىدىن ۋە يېقىندا م. ئارتاھونوف تەرىپىدىن كۆرسۈتۈلگەن شەرقى ئازىرپادىكى «ئوپۇرغۇر»، «قوتۇرغۇر»، «ئۇتۇرغۇر» ۋە «ئوتۇرغۇر» دېگەن تورت گىرۋە ئۇيغۇر (رۇسچە ئۇگور) لار بىلەن بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ باغلىنىشى.

شىغا بىز بۇ يەردە توختالمايمىز. لېكىن شۇنى كۆرسۈتۈش لازىمكى، ئۇلار (ئۇيغۇرلار) يەتتەسۇنىڭ شىمالىدا ياشاپ كەلگەنلىكى گۇمانسىز. بۇ فىكىرنى تەسدىقلىدىغان دېيىل شۇكى، مىلادىدىن ئاۋال 47-49 نچى يىللىرى جى-جى شاڭگىيۇ قىرغىز-لارنىڭ بەنيسەيدىكى جايىدىن غەربكە قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ (ئوغى، ئۇغۇر) قەبىلىسىنى تار-مار قىلىپ، جەنۇبقا قاراپ بۇ-رۇلۇپ، ئۇسۇن ۋە قانغۇلارنىڭ ئارىلىغىغا، يەنى تالاس دەرياسىغا ئوتتى. بۇنىڭغا قارىغاندا، ئۇ ئۇغىلارنى يەتتەسۇنىڭ شىمالىدا ئىلى دەرياسىنىڭ دالاسىدا تار-مار ئەتكەنلىكى مەغلۇم.

بۇ ئۇيغۇرلار بىلەن خىتايلارنىڭ گائو-گوى دەپ ئاتىغان ۋە 7 نچى ئەسىردە (492 نچى يىلى) جۇجانلار (دەنلۇن ۋە ناغاي خانلار) تەرىپىدە تار-مار ئىتىلىپ، ئالتايدىن غەربكە قاراپ كۆچكەن ئۇيغۇرلار بىر گىرۇھدۇر. مۇشۇ ئۇيغۇرلارغا بويى-بان دەپ ئاتالغان گائوگۇيلار بىلەن بىر ئىلدا سۆزلەيدىغان، يەنى يەنە شۇ ھىلىقى ئۇيغۇر قاتلىمىغا مۇناسىب، شىمالى ھۇنلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەسلىلىرى قوشۇلىدۇ.

VI-V ۋە ۷ نچى ئەسىرلەرنىڭ ئارىلىغىدا قېدىمىي ئۇيغۇر قەبىلىلىرى قاتلاملىرى، يەنى ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنىڭ ئوسۇشى توختايدۇ. بۇ قاتلاملار ئۇيغۇر قاتلاملىرىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، بۇنىڭ ئىل خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بەغزى قالدۇق قىسمى ھازىرقى چۇۋاشلاردا ساقلىنىپ كەلگەن. بۇ، ن. يا. مارنىڭ فىكىرىچە تۈرك قەبىلىلىرى بىلەن ۋە خەلقلىرىدىكى باقىت ئەسلى ئىل خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ قالدۇقلىرى بولۇپ جىسابلىنىدۇ.

غەربىدىكى تۈركمەنلەرنىڭ تەركىبىدىكى غۇز، ئوغۇز قەبىلى-
 لىلىرىنىڭ شەرقى قىسمى ۋە شەرقىدىكى ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنىڭ
 بىرلەشمىسى تارىخىي ھادىسىلەر سەۋەبىدىن (ئۇ ھادىسىلەر خۇسۇ-
 سىدا، بۇ يەردە توختۇلۇپ ئولتۇرمايمىز) شىمالى، ياكى
 سېلىنىڭ گىرۇھىغا، غەربى-جەنۇبى، ياكى شىنجاڭ گىرۇھىغا
 ۋە غەربى-شىمالى، ياكى يەتتەسۇ گىرۇھىغا بۆلۈنىدۇ. بۇ
 بىرلەشكەن ئۇيغۇر قەبىلىلىرى بىر چاغلاردا شىمالى تارمۇ بىلا-
 يەتلىرىدىكى توخارلاردىن تارالغان تولىلىرى بىلەن قوشۇلغان.
 بۇلارنىڭ مانداغ كەڭ رەۋشە تارقانلىقى سۆيىشۈنك مەغلۇ-
 مانىغا قارىغاندا، ھەتتا شەرقىي تاۋرۇپاغىچە يەتكەن. بۇ VII نچى
 ەسىردە كەڭ قانات يايدىغان قەدىمىي ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇغۇز نەسلى
 بىلەن بىرلىكىنى كۆرسۈتىدۇ...

ياغلا قارخان باشلىق قىرغىلار تەرىپىدىن ھالاكەتكە ئۇچرىغان
 سېلىنىڭ گىرۇھى IX نچى ەسىردە ئارقىلىق، شىنجاڭ گىرۇھىنىڭ
 قىسمى يەتتەسۇ گىرۇھىنىڭ ئۇيغۇرلىرىغا قوشۇلۇپ، ئۇلارنىڭ
 سانىنى نۇرغۇنلايدى.

ئىككىنچى شىنجاڭ ۋە يەتتەسۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ بىرلەشكەن ھەرى-
 كىتى ھەر دائىم داۋام ئەتتى...

XI - XII نچى ەسىرلەردىكى قاراخانىيلار دەۋرىدىمۇ ۋە
 XIII - XIV نچى ەسىرلەردىكى مونغوللار ۋاھىدىمۇ، ماۋزۇن-
 نەھرى بىلەن شىنجاڭنىڭ بىرلەشتۈرگەن (باغلاشتۇرغان) ۋە ئۇلۇغ
 مەدەنىيەت قانناشلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولغان يەتتەسۇ
 ئۇيغۇرلىرى ئاخىرقى ئورۇننى تۇتقۇنى يوق.

بۇ ئىپتىدائىلاردىن شۇنداق ئىپتىجە كېلىپ چىقىدىكى، IX نچى

ەسىردىن باشلاپ ۋە ئۇنىڭدىن ئاۋالقى دەۋرلەردىمۇ شەرقى
 تۈركىستاننىڭ تارىخى بىزنىڭ يېرىمىزنىڭ تارىخى بىلەن پۇختە
 باغلىنىدۇ. بىزنىڭ يېرىمىزدىكى خەلقلەر ئۇيغۇرستاننىڭ مەدەنى
 تەرەققىيات ئىشىدىلا ئەمەس، بەلكى سىياسى مۇستەقىللىك ئىشىدىمۇ
 دېگىلىك ياردەمچىلەردىن بولىدى. سانسىز نۇرغۇن دىپلوماتىلارنىڭ
 ئىچىدىن شۇلارنى كۆرسۈتۈشكە بولىدۇ: كېيىنكى ۋاقىتلاردا
 (XVI نچى ەسىردىن باشلاپ) مونغولستان دوۋلىتىدىكى تۈر-
 كىستاننىڭ بىر قىسمىنى ئۆز ئاۋەسىگە قوشۇپ ئالغان مونغول-
 لارنىڭ قالدىقلىرى بىلەن ماڭغان كۆرۈمىدىن قىرغىلار دېگىلىك
 رول ئوينىدى. 1758-1760 نچى يىللاردىكى قالمىقلار ھۆكۈم-
 رانلىقىنى غۇلاتقان كۆرۈمىدىمۇ قىرغىلار دېگىلىك رول ئوي-
 نىدى. بۇ ھەقتە خىتايلارنىڭ ئۆزلىرىمۇ تەشكىللىگەن، ئۇيغۇر-
 رىستاننىڭ كېيىنكى ئەقىدىرى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىكى بىلەن
 باغلىق بولماي قېلىشىنىڭ سەۋەبى، مونغول ۋە قالمىقلارنىڭ
 سىياسىي ھۆكۈمرانلىقى ئىپتىجىسىدە ئۇلارنىڭ زەھىفەلەشكەن-
 لىكى مەم شۇنىڭ ئۈچۈن ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرى بىلەن پۇختە
 ئىتىپاق يوقلىغىدىن بولىدى.

IV. خۇلاسە

شەرقىي تۈركىستاننىڭ تارىخى تەرەققىياتىنىڭ ئاساسى دەۋر-
 لىرى ھەقىقىدىكى ئىپتىدائىلاردىن نوۋەندىكى خۇلاسىنى چىقىرىشقا
 بولىدۇ:

- 1) شەرقىي تۈركىستاننىڭ مۇرەككەپ تارىخىدا، خۇسۇسىيەت
 ئۇنىڭ شىمالى ۋىلايەتلىرىدە ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ ھەر تەرەپلىمە

باغلىنىشلىرى ئۇچۇق كورۇنىدۇ. بۇ فېكر ئوتتۇرا ئازىيە خەلق-
لىرىنىڭ مەدەنى تارىخى بايىدا، كىيىنكى يىللاردا ئوسۇپ
كىلىۋاتقان سوۋىت ئارخىئولوگىيە ئىلمىنىڭ مۇۋاپپەقىيەتلىرى
ئىتتىپاقىدا ئىخچىم ئىتتىقلىنىدى... بۇ ئىشلاردا يەتتەسۇنى ئارخى-
ئولوگىيە يېقىدىن تەكشۈرۈش ئايرىم ئەھمىيەتكە ئىگىدۇر. بۇ تەك-
شۈرەنىڭ مەنتىقى داۋامى ھازىرقى شىنجاڭغا ئېلىپ بېرىشى شەكسىز.
(2) ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ خەلقلىرى شەرقى تۈركىستان خەلقى-
رىگە ھەر دائىم سىياسى جەمئىيە كورسۇتۇپ كەلدى. ئۇلارنىڭ
مۇستەملىك ئۇچۇن ماڭغۇزغان كۇرەشلىرىگە ياردەم كورسۇ-
تۇپ كەلدى. ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرى بىلەن قۇرۇلغان ئىتتى-
پاقلار شەرقى تۈركىستاننى مۇستەملىكىگە ئايلاندۇرۇپ كەلگەن
دۆلەتلەرگە قارىغاندا، شەرقى تۈركىستانغا كەڭ مۇختارىيەت-
لىكىنى تەتقىق ئىتتى. ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرى بىلەن سىياسى
ئىتتىپاق قۇرۇش شەرقى تۈركىستان خەلقلىرىنىڭ تارىخى
تەرەققىياتىغا كونا، غەكىس تەرەققى ئىجتىمائى-ئىقتىسادى غالا-
قىلارنى يوقۇتۇشقا ئىمكانىيەت بەردى.

(3) شەرقى تۈركىستان خەلقلىرىنىڭ تارىخى تەرەققىياتىدىكى
بۇ خۇسۇسىيەتلەر مەدەنى ۋە ئىتتىپاق مۇجەز-خواقىلارنىڭ غومۇم-
لىشىشىغا ئېلىپ كەلدى. بۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋە ئۇنىڭ مەدە-
نىيىتىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققى ئىتتىشىدا ئوچۇق كورۇن-
دى. ئۇيغۇر خەلقى ۋە ئۇنىڭ مەدەنىيىتى ھازىرقى قازاق، قىرغىز
ئوزبەكلەرنىڭ ئىلگىرىكى، ئانا-بوۋىلىرى بولغان ئوتتۇرا ئازى-
يەنىڭ تۈرك تىلىدا سوزلۇگۇچى خەلقلىرىنىڭ تارىخى تەقدىرى
بىلەن تولۇق رەۋىدە باغلىق ئىدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن شەرقى تۈركىستان تارىخىنىڭ مەسىلىلىرى
ئوتتۇرا ئازىيە تارىخىنى ئۇگۇنۇش ئىشى بىلەن چاڭ باغلىنىدۇ.
ئۇ تارىخى مەسىلىلىرىنى تەكشۈرۈش بىرىنچى نوۋەتدە، سو-
ۋىت شەرقى شۇناسچىلىقىنىڭ ۋەزىيىتى بولسا، ئۇ مەسىلى-
لىرىنى چەك قىلىشدا ھەر خىل مۇتەخەسسىسكە غالمىلارنىڭ، ئەڭ
ئالدى بىلەن خىتاي شۇناس، تۈرك شۇناس، غەرەب شۇناس
ۋە ئىران شۇناسلارنىڭ ۋە گومانىتارلىق ئىلمىنىڭ ھەر خىل
ۋەكىللىرى، يەنى: مۇتەرىخ، ئارخىئولوگىيە غالملىرى،
ئەدەبىياتچىلار ۋە تىلچىلارنىڭ قاننىشىلىرى كىرەك.

شەرقى تۈركىستاننى ئۇگۇنۇشدا روس فەن ئىلمىنىڭ ئەڭ
ياخشى غادەتلىرىنىڭ مىراسخورى بولغان شەرقى شۇناسچىلىق،
بۇ ئىشدا يولباشچىلىق رولغا ئىگە بولۇشى لازىم.

ئۇيغۇرلار ھەققىدە قىسقىچە تارىخى مەغلۇمات

ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىدا تولۇق ئېنىقلىغان تولۇق تارىخى ھوججەت ۋە دېلىللار يوق. بار ھوججەتلەر تېخى مەغلۇم بىر ئىلمىي فېكرگە ئاساسلانغان ئەمەس. شۇنداق بولسىمۇ، بار مائىرىيال ۋە ھوججەتلەر قېدىمقى ئۇيغۇرلار ھەققىدە مەغلۇم دەرىجىدە مەغلۇمات بېرىدۇ.

پروفېسسور كازىمى (1841 نچى يىل) ۋە ئاكادېمىك رادىف (1890 نچى يىل) شەرق مۇتەرىپى رېشىدنىڭ «جامع التواريخ» دېگەن (XIII ھىجر) ۋە خېۋە خانى ئەبۇلغازىنىڭ «تارىخى شجرەتى تۇركى» دېگەن (XVI ھىجر) ئەسەرلىرىدە «ئۇيغۇر» دېگەن ئوغۇزخان تەرىپىدىن (تەخمىنەن بونىڭدىن 6 مىڭ يىل ئاۋال) تۇرك قەبىلىلىرىنىڭ باتۇر ۋە ئۇيۇشقان بىر قىسمىغا جەڭلەردە كۆرسەتكەن ئەزەللىكى، خەلقى ھەم ۋەتىنىگە سادىقلىقى ئۈچۈن بېرىلگەن نام دەيدۇ، دەپ كۆرسەتتى. «ئۇيغۇر» سوزى: «ئۇ-

بۇشقا، «ئۇيغۇر»، «بېرىلگەن» (ئۇيغۇن)، «بېشىقان» مەنىسىدا بولۇپ، ئۇيغۇرلاردا ئەينە شۇنداق خۇسۇسىيەت بولغاچقا، شۇ نامنى ئالغانىش. «ئۇيغۇر» نامى چوقۇم مۇشۇ تەخلىپتە پەيدا بولغان دېيىشكە تولۇق ئىلمىي ئاساسى يوق. لېكىن، ھەر حالدا «ئۇيغۇر» سوزىنىڭ تۇرك ئاتالغۇسى (ئومۇرى تۇركچە) ئېكەنلىكىنى بىر قانچە عالمىلار، شۇ جۇملىدىن: كلابروت، پىلا-نو كارپىنىلار تەسدىقلىگەن.

پروفېسسور ئان. بېرنشتام ئۆزىنىڭ «شەرقى تۇركىستان تارىخىنىڭ مەسئۇلىيلىرى» دېگەن ماقالىسىدا قېدىمى ئۇيغۇرلارنىڭ قەبىلىۋى ئاساسى ئوغۇز نەسل-قانناملىرىدىن بولۇپ، V نچى ھىجرلەردە ئۇلارنىڭ كەڭ مۇناسىدىكى جايلارغا جايلىشىپ، شۇ جايلارنىڭ ئىگىلىرى بولغىنىنى ھالدا ياشاپ كەلگەنلىكىنى تەسكىدلىدى. يەنە شۇ ماقالىدا شىمالى ھۇنلار، ئوغۇز نەسل-قانناملىرىدىن تارالغان ئۇيغۇرلار بىلەن بىر تىلدا سۆزلىشىدى، دەيدۇ. قېدىمى جۇغراپىيە عالملىرىدىن مەشھۇر پتولومىي (مىلادىدىن ئورت ھىجر ئاۋال) ھازىرقى ئارم دەرياسىنى «ئۇيغۇردىن» دەرياسى دەپ، ئۇنىڭ باقىلىرىدا «ئۇيغۇردىن» لار ياشايدۇ، دەپ كۆرسەتكەن. بۇلارنى رۇس ئالىمى گرىگورىيىف (1869 نچى يىل) ۋە ئىنگلىز ئالىمى رېننىل (1880 نچى يىل) ئۇيغۇرلار دەيدۇ.

شەرق شۇناس پۇسۇف زىيا شىرۋانى تۇرك خەلقىنىڭ ئىچىدە ئەڭ قېدىمى خەلق-ئۇيغۇر خەلقى بولۇپ، ئۇلارنىڭ مىلادىدىن ئىككى مىڭ يىل ئاۋال ئۆزلىرىنىڭ ئۇچۇرغا كەلتۈرگەن مۇكەممەل يېزىقلىرى ۋە مۇستەقىل ئېلىغېسى بولغان دەيدۇ.

ختاي مەنبەلىرىدە ئۇيغۇرلارغا ئۇلارنىڭ ئولتۇرۇشلۇق جاي-
 لىرىغا، كەسپىگە ياكى ئايرىم قەبىلىلىرىگە قاراپ ۋە ھەر دەۋردە
 ھەر خىل نام بېرىپ كەلگەن. مىلادىدىن 7-8 ئەسىر ئىلگىرى
 ئۇلار ئۇيغۇرلارنى: «دى»، «دىنلى»، «چى-دى» ۋە ھاكازا دەپ
 ئاتىغان بولسا، مىلادىنىڭ باشلىرىدا: «چى-شى»، «گاڭوچەن»
 (بۇ دوۋلەتكە بېرىلگەن نام)، «گاڭو-گوى» دەپ ئاتىدى. مانداغ
 ناملار تولاراق شىمالى ئۇيغۇرلارغا، خۇسۇسەن ختاي بىلەن
 بىدۇاسىتە چاڭگارىلاش جايلارنىڭ ئۇيغۇرلىرىغا بېرىلگەن. فەقەت
 III-IV نچى ئەسىرلەردە (برنچى قېتىم لەئو خانلىقى تارىخىدا)
 ئۇيغۇرلارنى «ۋۇۋۇر» دەپ ئاتىدى. ختاي تىلى ۋە يېزىقىدا «ئوى»
 ھەم «غ» ئوخشاش بوغۇم ۋە ھەرقلەرنى توغرى ئېيتالمايدۇ.
 چۈنكى، ئۇلاردا ئانداغ ئۇنىڭ ھەرقلەر ئىشلىتىلمەيدۇ. شۇنى
 ئىختىيارغا ئېلىش كېرەككى، ختاي ئەدەبىياتىدا باشقا مىللەتلەرگە،
 دوۋلەتلەرگە، شەھەر ۋە جايلارغا ۋە باشقا نەرسىلەرگە ئۆز-
 لىرىچە نام بېرىدۇ. چۈنكى ئۇلاردا ھەرقايسى ئورنىغا بەلگى
 (ئىروغلىق) بولغاقتا، ھەر-بىر ئاتالغۇغا مەغلۇم مەنى بېرىدىغان
 بەلگىلەر قويولماي ئېيتىلمايدۇ. مەسىلەن: «شك-جاڭ» (بېگى
 تايىغە)، «گاڭوگوى» (ئىگىز چاق ھارۋۇلۇقلار)، «ژېبن» (ياپون)،
 «خى-لى-خى-زى» (قىرغىز يەنى تورت سوزدىن قۇرۇلغان جۈمئە)،
 قەشقەرنى ئىلگىرى «سۆلە» دەتىسى. ھازىر «خا-سا» دەپمۇ، «ۋىن-
 سو» (ئاقسۇ)، «ئا-چىڭ» (چوڭچەك)، «ئا-سا» (ئالتاي)، «دى-
 خو» (ئۇرۇمچى)، «خا-مى» (قۇمۇل) ۋە ھاكازا.
 دېمەك ھەر بىر ئاتالغۇنىڭ ھەر بىر ھەرپىگە ياكى بوغۇمىغا
 ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەغلۇم مەنىنى ئاڭلىتىدىغان بىر تامغىسىنى

(ئىرىغلىقىنى) قويماي يازالمايدۇ. شۇڭلاشقا ئۇلارنىڭ ھەر
 بىر سەياھەتچىسى ۋە مۇتەرىپلىرى ئۇيغۇرلارغا ئۆزلىرىچە
 (بىرەر بەلگىسىگە ياكى جاي-قەبىلىسىگە قاراپ) ھەر
 دەۋردە ھەر خىل نام بېرىپ كەلگەن.
 ختاي مەنبەلىرىنى تەكشۈرگەن ئاۋروپا عالملىرىنىڭ بىر
 قىسمى، ئۇيغۇرلارغا ئىلگىرى ختايلىق تەرىپىدىن بېرىلگەن ھەر
 خىل ناملارغا قاراپ، ئۇ خەلقلەر ئۇيغۇرلار ئەمەس بولۇشى كېرەك
 دەپ ئويلايدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ مەسئۇلىنى چوڭقۇرراق علمى كۆز بىلەن
 تەكشۈرگەن بىر قىسمى ئۇلارنى ئۇيغۇرلار دەپ تەشكىللىمەيدۇ.
 بۇ فىكىر توغرى-چۈنكى، ئەگەر شەرقى تۈركىستاندا مىلادىدىن
 ئاۋال ۋە مىلادى باشلىرىدا باشقا خەلقلەر ياشاپ، ئۇيغۇرلار
 مۇنغول يېرىدە ياشاپ فەقەت 8-10-ئەسىرلەردىلا شەرقى
 تۈركىستانغا كۆچكەن بولسا، بۇ ئۆلكىلەر (خۇسۇسەن جەنۇبىي
 شەرقى تۈركىستان) خەلقىلىرى سانى ئۇيغۇرلارغا ئورۇنلۇق، ئۇ
 يەرنىڭ ئىلگىرىكى خەلقىلىرى تامام يوق بولۇپ كەتمەس ئىدى.
 خەلقىدە شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي ماكانى
 بولۇپ، بۇ يەرگە باشقا تۈرلۈك قەبىلىلەر كېلىپ ئارىلىشىپ،
 ئۇلارنىڭ بىر قىسمى ئۇيغۇرلۇشىپ كەتكەنلىكى چوقۇم.
 ئەبۇلفازى خاننىڭ «تارىخى شىجرەئى تۈركى» دېگەن ئەسىرى-
 رىدە ئۇيغۇرلار خەلقىدە مانداغ تەسۋىرلەنگەن: «ئۇيغۇرستان
 يېرىدە ئاسمان-ئەلەك ئىككى تاغ بولاتتى. بۇ تاغلارنىڭ ئۆز-
 زۇنلىقى مەغرەب-مەشرەققىچە ئىدى. بىرىنىڭ ئېتى «بۇقرا ئۆزۈ
 بۇزلىق»، ئىككىنچىسىنىڭ «ئۆچقۇنلۇق تەڭرىم» ئىدى. بۇ تاغلارنىڭ
 بىرى يېنىدىن ئون ساي (غول)، ئىككىنچى يېنىدىن توققۇز ساي

تولۇپ سۇ ئاقاندى. بۇلارنىڭ ھەممىسى چوڭ سۇلار ئىدى. بۇ جايلار ئوندىن زامانلاردىن تارتىپ ئۇيغۇرلارنىڭ جايى بولۇپ، ئۇلارنىڭ تىرىكچىلىك ئەتكەن يەرلىرى ئىدى. ئۇ چاغلاردا ئون ساينىڭ ياقىسىغا جايلاشقانلارنى «ئون ئۇيغۇرلار» ۋە توققۇز ساينىڭ ياقىسىغا جايلاشقانلارنى «توققۇز ئۇيغۇرلار» دەپ ئاتىغان. ئۇلارنىڭ مول حوسۇللىق يەرلىرى، سۇلىرى، شەھەر ۋە يېزىلىرى بەك نۇرغۇن ئىدى.

ئەبۇلغازىنىڭ ئىيتىشىچە، ئۇيغۇرلار جۇمھۇرىيەت ئىدارە تەرىپىدە، يەنى خەلق تەرىپىدىن سايلانغان باشلىقلارنىڭ ئىدارىسىدە تۇرغان. كىيىن ئون ئۇيغۇرلار بىلەن توققۇز ئۇيغۇرلار بىرلىشىپ ئىتتىپاق قۇرغان. ئون ئۇيغۇرلار ئوزلىرىگە مېنخو دېگەن كىشىنى، توققۇز ئۇيغۇرلار گۈل تەركىن دېگەن كىشىنى باشلىق ئېتىپ سايلاب ئالغان. ئۇلار باشلىقلىرىغا «ئىل ئىلتەر» (خەلقنى ئەگەشتۈرگۈچى) دېگەن. غەنىۋان بەرگەن. ئەينە شۇ جايلاردا ئۇلار ئۈچ مىڭ يىل ياشاپ تۇرغاندىن كىيىن، ئۇلار چەت تەجار ئۆزچىلارنىڭ ھۇجۇمىغا ۋە ئون ئىچكى ماجرالارغا دۇچار بولۇپ، چېچىلدى. بىر قانچىلىرى ئون ئورۇنلىرىدا قېلىپ، بىر قانچىلىرى بەش بالىق شەھىرىگە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىغا، بىر قانچىلىرى ئىرتىش ياقىلىرىغا كۆچكەن. مانا بۇ مەغلۇماتقا قارىغاندا، مونغولىيە، ئالتاي ئۆلكىلىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممىسى ئەمەس. فەقەت بىر قىسمى بولۇپ، ئۇلارنىڭ قالىپلىرى 8-10 ئەسىرلەرگىچە ئون ۋە تەنلىرىگە يېنىپ قوشۇلغان. ئەينە شۇ شىمالى ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قىسمى شەرقى ئاۋروپاغا كېتىپ ۋە يەنە بىر قىسمى يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرىغا كېلىپ قوشۇلغان.

ئالاۋىدىن جۇۋەينى «جاھان كوشەي» دە ئۇيغۇرلارنىڭ ئون-لىرىنىڭ تارىخى شەجىرىسىگە ئاساسلىنىپ، شۇنى مەغلۇم قىلدىكى، ئۇيغۇر دوۋلىتىنى باشلاپ قۇرغانلار: قۇتلۇق ۋە بۇقاخان دېگەن كىشىلەر بولۇپ، ئۇلارغا ياردەملەشكەن خەلق باتۇرلىرى: قۇتلۇق تېگىن، شۇڭقار تېگىن، ئۇلار تېگىن (تېگىن - كەنەز، بەگ مەناسىدا) دېگەن كىشىلەر ئىكەن.

ئاندىن كىرپانكىن ختاي ۋە ئاۋروپا مەنبەلىرىگە ئاساسلىنىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ كۈچلۈك ۋە مۇستەقىل دوۋلىتىنىڭ بارلىقى، ئۇلارنىڭ تۈزلەشكەن ئولتارغانلىرى دېققانچىلىق ئىشى بىلەن شۇ غۇللانسا، تاغلىق جايلار دېگىلەرنىڭ مال چارۋىچىلىقى بىلەن شۇغۇللىنىپ، كۆچمەن تۇرمۇشىدا ئىكەنلىكى، مىلادىدىن ئىككى ئەسىر ئىلگىرى مەغلۇم ئىدى، دەيدۇ.

مىلادىدىن ئىككى ئەسىر ئاۋال ختايلارنىڭ (خەن خانلىقى دەۋرىدە) جان-سەن دېگەن بىر حوكۇمەت ئەربابى شەرقى تۈركىستانغا كېلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ دوۋلەت قۇرۇلۇشى، ئىقتىسادى تۇرمۇشى بىلەن ئونۇشقان، شۇ چاغلاردىن باشلاپ، ختاي خاكىدارلىرى بىلەن سودىگەرلىرى شەرقى تۈركىستانغا كۆز تىكەشكە باشلايدۇ. ئۇ چاغلاردا ختاي ئەدەبىياتىدا ئۇيغۇرلارنى «چى-شى» (ھارۋۇكەش مەناسىدا) دەپ ئاتىغان. «چى-شى» لار ئىككىگە بۆلىنەتتى: جەنۇبى «چى-شى» (ئون ئۇيغۇرلار - مەر-كەزلىرى حازرقى ئاقسۇ، كۇچار، لوپ ئەتراپىدا) ۋە شىمالى «چى-شى» (توققۇز ئۇيغۇرلار - مەر-كەزلىرى حازرقى تۇر-فان، تۇرۇمچى، گۇچۇن ئەتراپىدا) گە بولۇنۇپ شىمالى «چى-شى» لارنىڭ تۇرىدىغان جايلىرىنى ختايلار «گا ئوچەن» (بۇ يە

قاراخوجا، يەگۈچۈن شەھەرلىرىنىڭ بىرىگە بېرىلگەن نام) دەپ ئاتىغان.
 ئەينە شۇ كاپچەن تايىچىسىگە ختاي سەيباحى ۋان-يەن-دەن
 كەلگەندە (X عەسىر) ئۇيغۇرلارنىڭ «ئارسلانخان» غۇزۇ ئىدىكى
 خانى بولغان، ئۇ خانلىقنىڭ دوۋلىتى غەرب ھەم جەنۇبى غەربدە:
 غەرب ۋە ئىران چاگارىسىغىچە ۋە غەربى تىبەتكىچە، جەنۇبدا
 خوتەنگىچە... ئىدى، دەپ يازدى. دىمەك ئۇ چاغلاردا جەنۇبى ۋە
 شىمالى ئۇيغۇرلار بىرلىشىپ، مەركەزلەشكەن دوۋلەت قۇرۇپ،
 پايىتەختى «قاراخوجا» شەھىرىگە بېقىنىپ تۇرغان چاغلىرى بو-
 لۇشى كېرەك. بۇنىڭدىن تاشقىرى ئۇيغۇرستانغا ئەتراپىدىكى بىر
 قانچە ئەللەر ئىتائەت قىلىپ تۇرغانلىقى مەلۇم. بۇ ئۇيغۇر دوۋ-
 لىتىنىڭ راسا تەرەققى ئىتىپ، گۈللەنگەن ۋاقتى ئىدى.
 ئەينە شۇ ۋان-يەن-دەننىڭ مەغلۇماتى بويىچە، بۇ ئەلدە
 (ئۇيغۇرستاندا) مىلادىدىن ئۇرغۇن عەسىرلەر بۇرۇن تۈرك
 قەبىلىلىرى (ئۇيغۇرلار) ياشاپ، بۇلارغا باشقا شىمالى ختاي ۋە
 مونغۇلىيەدىن ئۆتكەن ئۇششاق قەبىلىلەر مۇ ئارىلىشىپ، سىڭگەن. بۇ
 ئۇششاق قەبىلىلەر ئۇيغۇرلار بولۇپ، بۇلار ئىلگىرى ئۇرۇش-تالا-
 شلار نىتىجىسىدە، ئۇ تەرەقلەرگە كۆچۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەندى
 ئۇيغۇرلار دوۋلىتى قۇرۇلغاندا كېلىپ يەنە قوشۇلغان (بۇ ئەبۇلغا-
 زىنىڭ چېچىلىپ كەتكەن دېگەن ئۇيغۇر كەبىلىلىرى بولۇش كېرەك).
 ياڭكياۋاشدىن قۇرۇلغان بۇ ئۇيغۇر دوۋلىتىنىڭ گۈللەنگەن
 ۋاقتى VIII عەسىر بولۇپ، بۇ چاغدا ئۇيغۇرستاننىڭ چاگارىسى:
 قەشقەردىن گانسۇغىچە قويۇنلۇندىن ئالتايغىچە بولغان چېغى ئىدى.
 ئۇيغۇر خەلقى قىدىمى زامانلاردىن باشلاپ، ئۆزىنىڭ قەبىلەداش-
 لىرىدىن ئاۋال ئوتراقلىشىپ، دېھقانچىلىق ۋە كالىپچىلىق ئىشلىرىنى
 تەرەققى ئەتكۈزگەن. شۇ ئاساسدا ئۇلارنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى

سودىسى ئۆسكەن، ئۇلارنىڭ مەدەنى تۇرمۇشى گۈللەنگەن.
 XV عەسىرلەرگىچە ئۇيغۇرلار ئوتتۇرا ئازىيەدە شۇ دەۋرگە
 نىسبەتەن ئەڭ مەدەنى ۋە ئالدىنقى قاناردىكى خەلقلەردىن
 بولغان. ئۇلار IV-V عەسىرلەردىلا ئۆزلىرىنىڭ يېزىقلىرىنى
 ئىسلاھ قىلىپ، 13-14 ھەزرىدىن غەربىي ئاسىيا، ئىلىغە ئىجاد
 مىلادىدىن 2-3 عەسىر ئاۋالقى چاغلاردا، ئۇيغۇر مەدەنىيىتى
 گۈللەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈلگە ۋە نەمۇنىلىرى ئەتراپتا تەئسىر
 ئەتكەن ئىدى. ئەندى يېڭى ھەرى ئاساسىدا، ئىلىغە ئىجاد
 ئىتىش بىلەن، ئۇ تەئسىرات تېخىمۇ كەڭەيدى ۋە چوڭقۇر ئورۇن
 ئالدى. بۇ تەئسىرات بولۇپمۇ: ماۋرۇننەھردە، ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ
 باشقا جايلىرىدا، مونغولىيەدە، ختايدا ئۇرغۇن تارالدى. XI
 عەسىردە يېزىلغان «قۇتادغۇ بىلك» (بۇسنى خاس خاجىنىڭ) ۋە
 «دىۋان لغات الترك» (مەخمۇد قەشقىرىنىڭ) ئەسەرلىرى، ئۇيغۇر
 مەدەنىيىتىنىڭ قانچىلىق يۈكسەك بولغانلىقىغا جانلىق شاھىد دۇر.
 «قۇتادغۇ بىلك» فەلسەفە، ئىتىكا (جەمئىيەت ئەخلاقى)، مەنىيىتى
 ۋە دوۋلەت حوقۇقى فەنلىرىنىڭ جەمئىلەشكەن تەئلىمانى بولسا،
 «دىۋان لغات الترك» ئۇيغۇر تىلىنى غەربىي مۇلاھىزە
 تەتقىقاتى ۋە ئۇيغۇر تىلى، ئىملا قائىدىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان چوڭ
 ئەدەبىي ۋە ئارىيى بىر ئەسەر دۇر.

جەنۇبى ئۇيغۇرستان (خۇسۇسەن قەشقەر، خۇتەن) توغرىلىق
 ختاي يازغۇچىلىرى V عەسىردە دېھقانچىلىق، سودا-سانائەت
 ۋە مەدەنىيەت تەرەققى ئىدى دەپ يازغان. يەنە ئۇلار ئۇيغۇر-
 لارنى ئەمگەك سويگۈچ، مۇلايم، پاك دىل، ۋەغدىسىدىن يانماي-
 ئېتىقان ساغلام خەلق دەپ يازغان.

مەزكۇر سەيباخ، ۋان-بەن-دەن ئۇيغۇرلارنىڭ پايتەختى (قارا خوجا) شەھرى ھەيۋەت سېلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭدا ئاسمانغا تاقاشقان نۇرغۇن مۇنارىلار بار؛ شەھەردە مەدەنىي يۇسۇندا ئىستراھەت باغلىرى، گۈلخانلار، شىپاكارلار (پاۋىلىئون)؛ سۈنئىي كۆللەردە ئۇزۇب ئويناپ يۈرگەن خەلق، كۆل تەتراپىدا ساز-نەغمىلەر ئويناپ تۇرغان... دەپ تەسۋىرلەيدۇ، يەنە شۇ سەيباخنىڭ مەغلۇمانى بويىچە، ئۇ چاغدا ئۇيغۇرلار مانىخەي دىنىدە بولۇپ، يالغۇز پايتەختنىڭ ئوزىدىلا 50 كە يېقىن ھەيۋەت ياسالغان عىبادەتخانىلىرى بولغان.

سەيباخنىڭ تەسۋىرىچە: ئۇيغۇرلار، ئوچۇق، خۇش-خۇي، عادىل خەلق؛ ئۇلار چېۋە-ماھىر ئۇستا بولۇپ، ئالتۇن، كۈمۈش، مىس، تومۇردىن تۇرلۇك ئەسبابلار ۋە ئاسل تاشلاردىن ماجان ۋە باشقا بىزەش ئەسبابلىرىنى ياسايدۇ؛ ئۇلارنىڭ 637 نچى يىلى ياسىغان غەجايىب چوڭ، گۈزەل ۋە تارىخى عىبادەتخانىسى (خرام) بار؛ ئۇلار دېھقانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىك ئىشىغا ماھىر. ئوزلىرى مۇزىكا (ساز) نى ياخشى كۆرىدۇ. ھەممىسى دېگىدەك سازەندى. نۇرغۇن مۇزىكا ئەسبابلىرىنىڭ ئىچىدە: پىپا، كۇن خۇ (25 تارلىق گىتار) ئوخشاش مۇرەككەبلىرىمۇ تولا. ئۇلاردا سودا-تجارەت تەرەققى ئەتكەن بولۇپ، چەتئەل ئالتۇن، كۈمۈش ۋە ئاسل تاشلاردىن ياسالغان نەفىس ئەسبابلىرى، گۈللۈك رەختلەر، قۇندۇز، قاما ئاق پەي ۋە ھاكازالارنى چىقىرىدۇ، دەپ يازغان.

ئەبۇلغازى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەمگەك سويگۈچ، قابىلىيەتلىك، دېھقان ئىكەنلىكىنى ۋە سەنئەتدە چېۋەزلىكىنى ئېيتىپ، ئۇلارنىڭ تارىم دەرياسى ئولكەسىنى كۆللەتكەنلىكىنى، عالى ئۈستەك-ئىرقلار، كاناللار ياسىغانلىقىنى تەسۋىرلىگەن.

VII غەسەرلەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ختاي ۋە باشقا ئەللەرگە مەرۋايد؛ باشقا ئاسل تاشدىن ياسالغان جابدۇق، تومۇر، قۇرال-جابدۇق، ئوقۇلغان ئىفەك، مەخمەل، ئاق ماتا ۋە تىرك مال ساتىدىغانلىقى مەغلۇم. شەرق يازغۇچىلىرىنىڭ مەغلۇمانلىرى بويىچە، ئىفەكچىلىك، ئاسل تاشدىن جابدۇق ياساش، قەند ئىشلەپ چىقىرىش ۋە باشقىلارنى ختايلىق ئۇيغۇرلاردىن ئۆگەنگەن ئىكەن.

X غەسەر يازغۇچىسى گاردېزى ئوزىنىڭ «زەينەل ئەخبەر» دېگەن ئەسىرىدە، ئۇيغۇرستاندا مېۋە ناھايىتى كۆپ، بۇغداي، تېرىق شۇنداق بولىدىكى، ئاياق ئېلىپ مېڭىشقا بولمايدۇ. باغلىرىدا مېۋىنىڭ جىمىكى خىللىرىدىن بار. ئىفەكچىلىك شۇنچە تەرەققى، ھەر بىر ئوبىدە ئىككى مڭ تۇپدىن كام ئەمەس تۆت دەرەخلىرى بار. مەرۋايد ئاسل تاشلاردىن ياسالغان نەفىس ئەسباب ۋە باشقا سانئەت تاۋارلىرىنى چەتئەلگە چىقىرىدۇ دەپ يازغان.

XIII غەسەر بېشىدا شەرقى تۈركىستاننى ئارىلاپ، ختايغا ئۆتكەن سەيباخ ماركو پولو تارىم ئەتراپىنى ئۇيغۇرستان دەپ، ئۇيغۇرلارنىڭ شەھەرلىرى كۆپ، مەركىزى شەھىرى قاراخوجا دەپ يازغان ئىدى.

بۇ ئېيتىلغانلاردىن شۇنداق خۇلاسە چىقىرىش مۇمكىن: ئۇيغۇر خەلقى ھازىرقى شەرقى تۈركىستان ئولكىسىنىڭ ۋە قىسمەن گانسۇ، شەنسى ئولكىلىرىنىڭ بىر قىسمىدا قىدىمدىن باشاپ كەلگەن ۋە شۇ يەرلەرنىڭ تۈپكى ئېگىلىرى بولغان، تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ ئىچىدە XV غەسەرگىچە ئەڭ مەدەنىي ۋە ئەڭ تەرەققى خەلقىدىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇلار ئوزلىرىنىڭ تارىخى دەۋرلىرىنى شۇ جايلاردا باشاپ ئۆتكۈزۈپ كەلدى. ئۇلار زامانىسىدا باشقا

تۈرك قەبىلىلىرى ۋە ئوزىگە خەلقەرگە مەدەنىيەت مىراسلىرىنى
 تارقاندى ۋە ئۇلارنىڭ تەرەققىياتىغا - بارى - يولەك بولدى.
 ئۇلاردىكى ئوتراق، دېھقانچىلىك ۋە كاسپىچىلىق ھەم شەھەر ۋە
 ئۇششاق ساناعت ۋە سودا - تىجارەتنىڭ قىدىمدىن تەرەققى ئەتكەنلىكى
 ئۈچۈن، ئۇلاردا فىئوداليزم قۇرۇلىشى باشقا تۈرك خەلقلىرىدىن
 ئاۋال تەرەققى ئەتكەن بولۇپ، ئوتتۇرا ەسىرلەردە فىئوداليزمنىڭ
 گۈللەنگەن دەۋرى بولدى.

تە. ھىدايەت ئوغلى،
 تارىخ فەنلىرى كائىدىياتى.

ئۇيغۇرلارنىڭ شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كۆچۈرۈلىشى

XVII نچى ەسىرنىڭ يېرىمىدا مانجۇرلار پۇتۇن ختابدا
 ھاكىمىيەتنى قولغا ئېلىپ، خوشنا ئەللەرنى ئىستىلا قلىش
 سىياسىتىنى بۇرگۈزۈشكە باشلايدۇ. شۇ سىياسەتنىڭ نىتىجىسى
 سىدە ئۇلار 1757 نچى ىلى قالماق خەلقىنىڭ كۆپچىلىگىنى
 قىر تاشلاپ، جوڭغارىيەنى ئىستىلا قلىدۇ. شۇ ىلىدا مانجۇر -
 لار، شەرقى تۈركىستاننىمۇ ئىستىلا قلىش ئۈچۈن، ەربى ەرىكەت
 باشلايدۇ. لېكىن ئۇيغۇر خەلقى باسقۇنچىلارغا قارشى ئىككى
 ىلىغىچە ئاتتىق كۈرەش ئېلىپ بارىدۇ. ئاخىرى مانجۇرلار 1759 نچى
 ىلى شەرقى تۈركىستاننىمۇ ئىستىلا قلىدۇ.
 مانجۇرلارنىڭ جوڭغارىيە بىلەن شەرقى تۈركىستاننى چاپ
 سان ئىستىلا قلىشىغا سەۋەب، ئۇلارنىڭ كۈچلۈك بولغانلىقىدىن
 ئەمەس، بەلكى شۇ مەزگىلنىڭ ئوزىدە شەرقى تۈركىستاندا
 ەركەزلىشىكەن دۆلەت بولمىغان ئىدى. ەكسىچە، بۇ ئەللەر
 ىر نەچچە ۋىلايەتلەرگە بولۇنۇپ، ەرب ىر ۋىلايەتنىڭ ھاكىمى
 ئوزى بەگ، ئوزى خوجا ئىدى. بۇ ۋىلايەت ھاكىملىرىنىڭ

وتتۇرسىدا ئوز-ئارا ئۇرۇشلار بولۇپ تۇراتتى. باشقىچە
 يېتىقلاندا، جوڭغارىيەدە ياكى شەرقى تۈركىستاندا مەركەزلەشكەن
 ۋەلەت بولماي، خەلقى ئوتتۇرسىدا بىرلىك يوق ئىدى. شۇنىڭ
 ئۈچۈن بۇ خەلقنى ئىستېلا قىلىش ناھايىتى ئاسان ئىدى. شۇنىڭ
 بىلەن بىللە، جوڭغارىيە بىلەن شەرقى تۈركىستاندا ئوز مەنەپ-
 يىتىنى كوزلەپ، ۋەتەننى ساقىزچى خائىنلار بولدى.

مانجۇرلار شەرقى تۈركىستاننى ئىستېلا قىلغان كۈندىن باش-
 ى، ئۇيغۇر خەلقى ئوز ئازادلىغى ۋە مۇستەقىللىكى ئۈچۈن
 خىتىمالسىن كۆرەش ئېلىپ بارىدۇ. بۇ ئازادلىق كۈرەشلىرىدە
 چىنۇرفان قوزغۇلاڭى چوڭ ئورۇن تۇتىدۇ. 1765 نچى يىلى
 تۇن ئۇچ تۇرفان خەلقى مانجۇر مۇستەملىكىچىلەرگە قارشى
 راللىق قوزغۇلاڭ كۆتۈرىدۇ. قوزغۇلاڭچىلار مانجۇرلارغا سېتىل-
 ن ئۇچ تۇرفان حاكىمىنى يوق قىلىپ، قوزغۇلاڭنى قەدىمى
 ئىپ بارىدۇ. مانجۇرلار ئۇچ ئايغىچە بۇ قوزغۇلاڭنى باسالمايدۇ.
 ئەت نۇرغۇن غەسكەرلەر ياردىمى بىلەنلا، قوزغۇلاڭنى باس-
 ىدۇ ۋە ئۇچ تۇرفان خەلقىنىڭ كۆپچىلىكىنى قىر تاشلايدۇ.
 جوڭغارىيە بىلەن شەرقى تۈركىستاننى ئىستېلا قىلىپ بولغاندىن
 ىيىن، مانجۇرلار ئوزلىرىنىڭ مۇستەملىكىگە حاكىمدارلىغىنى
 ئەللەردە مۇستەھكەم ئورناشتۇرۇشقا جەرىكەت قىلىدۇ، شە-
 تۈركىستاندا ئازادلىق قوزغۇلاڭلىرىغا قاتناشقان ئۇيغۇرلارنى
 رگۇن قىلىشقا كىرىشىدۇ. جوڭغارىيەدە بولسا، مانجۇرلار
 تۇرا تازىيەگە قارشى جەربى زەمىن تەشكىل قىلىش ئۈچۈن،
 مۇڭغا يېقىن غەسكەر تۇتۇدۇ. مانا بۇ غەسكەرلەرنى يېقىش،
 ئۇچۇن قىلىغىلىرى، عىمارەتلەر سېلىش ئۈچۈن نۇرغۇن ئىشچى

كۆچى كىرەك بولىدۇ. مانا شۇنىڭ ئۈچۈن مانجۇرلار ئۇيغۇرلارنى
 شەرقى تۈركىستاندىن جوڭغارىيەنىڭ ئېلى ۋىلايىتىگە مەجبۇرى
 يوسۇندا كۆچۈرۈشكە كىرىشىدۇ.

شەرقى تۈركىستاندىن ئۇيغۇرلارنى ئېلىغا كۆچۈرۈش
 1760 نچى يىلى باشلىنىدۇ. شۇ يىلى ئاقسۇ شەھىرىدىن 300 ئادەم
 كۆچۈرۈلىدۇ. كۆچۈرۈش ئىشى ئۇچ تۇرفان قوزغۇلاڭىدىن
 كېيىن بولۇپ، 1767 نچى يىلىغىچە ئۇچۇرفان، خوتەن، ياركەنت،
 قومۇل ۋە باشقا شەھەرلەردىن 6 مىڭ غائىلە ئېلىغا كۆچۈرۈلىدۇ.
 بۇ كۆچۈرۈلگەن ئۇيغۇرلار ئېلىدا توۋەندىكىچە ئورناشتۇرۇلىدۇ:

ئەرتىپ سانى	ئۇيغۇرلارنىڭ ئورناتقان جايلىرى	غائىلەلەر سانى
1	قاينۇق	600
2	قىش	500
3	بولوبورغوس	1100
4	جىرغىلاڭ	900
5	تاش ئوستەڭ	400
6	بايتۇقاي	600
7	خونۇخاي	800
8	داردامتۇ	500
9	ئارا ئوستەڭ	600
	جەمەيسى	6000

(دومان - XVIII نچى غەسەرنىڭ ئىككىنچى بېرىمىدا چىن
 حو كۇمىتىنىڭ شىكجاڭدا تۇنغان ئاگرار سېياسىتى، «165 بەت».)
 شەرقى تۈركىستاندىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئېلىغا كۆچۈرۈلىشى
 چاڭئۇڭ خان دەۋرىدە بولۇپ، تۇرفانلىق ئېمىن ۋاڭ بۇ كو-

ئۇرۇشدا مانجۇر حاكىمىيىتىگە چوڭ ياردەملەرنى قىلىدۇ. شۇنىڭ
مەك ئۇنىڭ ئوغلى مۇسا گوگمۇ، مانجۇرلارغا چوڭ خزمەت
لىغىنى ئۈچۈن، ئېلىدا ئۇيغۇرلارغا حاكم بولۇپ بەلگىلىنىدۇ.
بۇ ئالتە مەڭ ئۇيغۇردىن تاشقىرى يەنە ئىككى مەڭ ئوبۇلك
ادەم ئېلىغا كوچۇرۇلۇپ، بۇلار نىلقا، توققۇزتارا ۋە باشقا
جايلارغا ئورنۇشىدۇ. شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا جەمئىي 8 مەڭ
وبۇلك ئۇيغۇرلار كوچۇرۇلگەن بولىدۇ.

دېمەك، ھازىرقى ئېلى ئۇيغۇرلىرى XVIII نچى ئەسىردە شەرقى
تۈركىستاندىن مەجبۇرى كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلاردۇر. بۇ
ئەندە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ شاعىرى موللا بلال بىن موللا يۇسۇف
ئۇنداغ دەپ يازىدۇ:

كەچاڭلۇڭ دېگەن خان زامەنەن يېتىپ،
ايلا شەھرىگە نەچچە كوچمەن چىقىپ،
كوچار بىرلە اقسو شايار بايدىز،
كە يار كەند كلىقىر خوتەن سەرىدىن.

(موللا بلال - «غزات درملك چىن»، 9 بەت).

ئېلىغا كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلار دېھقانچىلىق بىلەن مانجۇر
ئىسكەرلىرىنى بېقىش مەجبۇرىيىتىنى ئېلىپ بارىدۇ، بۇ ئۇيغۇر-
ر قۇللار قانارىدا (كرىپوستنوى) بولۇپ، مانجۇر حاكىمىيىتى
چۇن دېھقانچىلىق قىلغانلىغىدىن، ئۇلارنى «تارانچى» دەپ ئاتايدۇ.
ئ. ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرى تارىخىنىڭ مەشھۇر عالمى
كاكىمىك بارتولد «تارانچى» دېگەن سۆزگە شۇنداغ باھا
بىرىدۇ:

شەرقى تۈركىستاندا «...خەلق تۇرغان شەھەرلىرىنىڭ نامىغا

قاراپ ئوزلىرىنى قەشقەرلىق، ئۇرۇقلۇق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش
ئاتاپ كېلىدۇ. بۇنىڭدىن تاشقىرى «تارانچىلار» دەپ ئاتىلىدۇ.
خانلارمۇ بار (بۇلار مانجۇرلار تەرىپىدىن XVIII نچى ئەسىردە
شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كوچۇرۇلۇپ، ئەسلىدە زىراعتچى-
لەر، دېھقانلار دېگەن مەنىدا بولىدۇ).

(بارتولد - «مانغۇل-تۈرك خەلقلىرىنىڭ تارىخى»، 34 بەت).

ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرىنىڭ تارىخى بىلەن مەشغۇل بولۇپ
كەلگەن ئارىستوف ئوزىنىڭ «غۇلجا خەلقىدە» دېگەن ئەسىرىدە
«تارانچى» دېگەن سۆزنىڭ كېلىپ چىقىشىنى شۇنداغ كۆرسىتىدۇ.
تۇب ئوتىدۇ:

«مانجۇرلار جوڭغارلارنى قوب تاشلاپ، ئۇلارنىڭ ئورنىغا
ئۇچتۇرغاندىن ۋە شەرقى تۈركىستاننىڭ باشقا شەھەرلىرىدىن 8 مەڭ
غائىلىنى تېرىلغۇ قلىشقا لايىق چىقىپ بولغان ئېلى ۋىلايىتىگە كو-
چۇرۇدۇ. 1765 نچى يىلى بولغان قوزغۇلاڭ ئۈچۈن (ئۇچتۇرغان
قوزغۇلاڭنى ئە. غ.) جازالاش مەقسىدى بىلەن بۇ كوچمەنلەرنى
مانجۇرلار ئوز حاكىمىيىتى ئۈچۈن دېھقانچىلىق قلىشقا مەجبۇر
قىلىپ، ئۇلار ئېلىدا «تارانچى» دەپ ئاتىلىدىغان بولىدۇ. («تۈر-
كىستان ئولىكىسىنىڭ ستاتىستىكى ئۇچۇن ماتېرىياللار» 1773 نچى
يىلى، 212 بەت).

«تارانچىلار» دېگەن چوڭ ئەسەر يېزىپ قالدۇرغان رومەند-
سوف ئېلىغا كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلار خەلقىدە شۇنداغ دەپ
يازىدۇ:

«بۇ خوقۇقسىز كوچمەنلەر بىرىنچى نۆۋەتدە مانجۇرلارنى ئاش-
لىق بىلەن تەمىن قلىشقا مەجبۇر ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار

تارانچى، يەنى دېھقانچى دېگەن نامغا ئىگە بولۇپ قاليدۇ»
(رومەنسوف - «تارانچىلار»، 6-بەت).

دېمەك، ئېلىغا مەجبۇرى كوچۇرۇلگەن شەرقى تۈركىستان
ئۇيغۇرلىرى ئېلىدا مانجۇرلار ھاكىمىيىتى ئۈچۈن دېھقانچىلىق
قلىش ئارقىسىدا «تارانچىلار» دەپ ئاتىلىپ كېتىدۇ.

بۇ ھوقۇقسىز ئېلى ئۇيغۇرلىرى دېھقانچىلىق قلىپ تاپقان ھو-
سۇلىنىڭ تولىسىنى مانجۇر دوۋلىتىگە تاپشۇرۇپ، ئاچ-يالاڭغاچ
تۇرمۇش كەچۈرۈشكە مەجبۇر ئىدى.

دۇمان ئوزىنىڭ ئاساسەن خىتاي مەنبەلىرىگە ئاساسلىنىپ ياز-
غان «چىن ھوكۇمىتىنىڭ XVIII نچى ەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا
شىنجاڭدا تۇتقان ئاگرار سىياسىتى» دېگەن ئەسىرىدە شۇنداق
يازىدۇ:

«شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كوچۇرۇلگەن كرىپوستنوى
دېھقانلار ئېلىق-سېلىقلارنى بېرىپ بولۇپ، قولىدا قالغان ئاش
لىقى بىلەن ئاچارچىلىق تۇرمۇش كەچۈرۈشكە مەجبۇر ئىدى»
(162-163 بەتلەر).

ئېلى ئۇيغۇرلىرى دېھقانچىلىق قلىپ مانجۇرلارنى ۋە ئۇلارنىڭ
ەسكەرلىرىنى بېقىشدىن تاشقىرى، ئۇلار ئۈچۈن قەلەبىلەر (قور-
غانلار)، عىمارەتلەر سېلىش ۋە ئۈستەكلەر چېپىش مەجبۇرىيەت-
تىنىمۇ ئېلىپ باراتتى. ئېلىدىكى شەھەرلەر، قەلەبىلەر، ئۈستەك-
لەر - ھەممىسى ئېلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ قېنى ۋە ماڭلىيدىن ئاققان
تەرلىرى بىلەن قۇرۇلغاندۇر. بۇ ھەقتە فېدوروف «ئېلى ۋىلايىت-
نىڭ ھەربى سىتاتىستىكا تەغرىفى» دېگەن چوڭ ئەسىرىدە
شۇنداق دەيدۇ:

شۇنداق دەيدۇ:

«ئېلى ۋىلايىتىدە مانجۇرلار ھاكىمىيىتى ئۈچۈن عىمارەتلەر،
قەلەبىلەر سېلىش ۋە ئۈستەكلەر چېپىش ئىشلىرى نۇرغۇن ئىشچى
كوچىنى تەلەپ قلىدۇ. بو تەلەپنى قاناعاتلەندۈرۈش ئۈچۈن مان-
جۇرلار قەشقەر مۇسلمانلىرىدىن 8-10 مىڭغا يېقىن عائىلىنى
ئېلى ۋىلايىتىگە كوچۇرۇپ، بىلار «تارانچىلار» دەپ ئاتىلىدۇ»
(1 قىسىم، 16 بەت).

ئېلى ئۇيغۇرلىرى مانجۇر ھاكىمىيىتىنىڭ كرىپوستنوى
دېھقانلىرى بولۇپ كەلگەن بولسا، غۇمۇزى ئۇيغۇر خەلقى مىللى
ئىزىلىش ئاستىدا ياشاپ كەلدى. بۇ مىللى ئىزىلىشنىڭ قانچىلىك ئېغىر
بولغانلىقى ھەققىدە تۆۋەندىكى ئىككى مېسال دېلىل بولالايدۇ.
- كوستىنكو ئوزىنىڭ «يەتتە سۇ ۋىلايىتىنىڭ ئوچىر كلىرى»
دېگەن تارىخى ئەسىرىدە:

«ئەگەر بىرەر ياخشى مال ياكى تۇڭگان بىلەن تارانچىنىڭ
خوتۇنى ياكى قىزى مانجۇر مەشۇرلىرىغا يېقىپ قلسا، سوزسىز
تارتىپ ئالىدۇ. بۇلاردىن تاشتىرى خەلقى باشقا بىر مۇنچە خور-
لۇقلارنى كۆرەتتى. مانجۇر مەشۇرلىرى ئۇچراپ قالغاندا،
خەلقى ئولتارغان بولسا، ئورنىدىن تۇرۇشقا، ئاتلىق بولسا، ئاندىن
چۈشۈشكە مەجبۇر ئىدى» دەيدۇ («ھەربى مەجمۇعە» دېگەن
تۇرنال، 1872 نچى يىل، 6 سان).

مانجۇر قەبىلىرىدىن بولغان ئېلى شىشەسى 1864 نچى
يىلى ئېلىدا بولغان تۇڭگان ۋە ئۇيغۇرلار قوزغىلاڭى ھەققىدە
مانجۇر تىلىدا خاتىرىدە يېزىپ قالدۇرۇدۇ. مانا بۇ خاتىرىنى غۇلجى
شەھىرىدە ياشاپ كەلگەن دېياكوف رۇس تىلىگە تەرجىمە قلىدۇ.
شېۋە ئوزىنىڭ بۇ خاتىرىسىدە شۇنداق دەيدۇ:

مانچۇرلار بىر ھەسەر بويى تارانچىلارنىڭ ئىنىنى بەپ، دوۋ-
لغىدىن ياخشى ئايلىق ئېلىپ، شەھەرلەردە غەمسىز، بۇزۇقچىلىق
قلىپ ياشاپ كەلدى» (رۇس ئارخىئولوگىيە جەمئىيىتى شەرق
بولۇمىنىڭ مەكتۇبلىرى، XVIII جىلد، 1 قىسىم).

بۇ مانا ئىزدە بىز تۆۋەندىكى نىتىجىگە كېلىمىز:

1. مانچۇرلار ھاكىمىيىتى، ئۇيغۇرلارنىڭ تازىلىق قوزغۇلاڭ-
لىرى ئۈچۈن ئۇلارنى جازالاش مەقسىدى بىلەن XVIII نچى
ھەسەردە شەرقى تۈركىستاندىن مەجبۇرى بۇسۇندا ئېلىغا كو-
چۇرۇدۇ.

2. شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلار
مانچۇر ھاكىمىيىتىنىڭ كرىپوستنوى دېھقانلىرى بولۇپ، «تاران-
چى» (زىراغەتچى-دېھقانچى) دېگەن نامغا ئىگە بولۇپ قاليدۇ.
3. مانا بۇ «تارانچى» دېگەن نامغا ئىگە بولۇپ قالغان ئېلى،
ئۇيغۇرلىرى ئافسۇ، ئۇچ تۇرقاي، كۇچا، خوتەن، ياركەند ۋە
ئاشقا شەھەرلىرىدىن چىققان شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرىدۇر.
بەلكى، شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرى بىلەن ھازىرقى ئېلى
ئۇيغۇرلىرىنىڭ ھەممىسى بىر خەلق-ئۇيغۇر خەلقىدۇر.

تە. ھىدايەت ئوغلى،

تارىخ فەنلىرى كاندېداتى.

ئېلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ يەتتە سۇغا كوچۇپ چىقىشى

ئېلى ۋىلايىتى 1871 نچى يىلدىن 1881 نچى يىلغىچە رۇس
دۆلىتىنىڭ قولىدا بولۇپ كەلدى. مانا شۇ 10 يىل ئىچىدە ئېلى
ۋىلايىتىدە كاپىتالىستىك مۇناسىبەتلەر پەيدا بولۇشقا باشلىدى.
لىكىن، بۇ كاپىتالىستىك مۇناسىبەتلەر ئىلدام تەرەققى ئەتمەيدى.
غەكسىچە، ئاستا تەرەققى قلىپ كەلدى. شۇنداق بولسىمۇ، بۇنىڭ
ئېلى ۋىلايىتى ئۈچۈن ئەھمىيىتى چوڭ ئىدى. بەر-سۇغا بلى،
تەبىئىي بايلىقى كۆپ بولغان ئېلى ۋىلايىتى كونا فېئودال مۇن-
سىبەتلەرنىڭ چوڭ ئورۇن ئېلىپ كېلىشى نىتىجىسىدە ھىچ بىر
جەھەتتىن تەرەققى ئېتىپ كېلەلمىگەن ئىدى. فەنەت كاپىتالىستىك
مۇناسىبەتلەرنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەنلا، ئېلى ۋىلايىتىنىڭ ئىقتىسادى
ۋە مەدەنى تۇرمۇشى بىر قانچە تەرەققى ئېتىشىگە باشلىدى.

مانا بۇنىڭ نىتىجىسىدە شۇ ئون يىل ئىچىدە ئېلى ۋىلايىتىدە
بىر قانچە بېگىلىقلار پەيدا بولدى. بەرلىك خەلقلەردىن بولغان
ھاكىمىيەت ۋە كىلىرى ئىلگىرى يۇقۇرىدىن بەلگۈلىنىپ كەلگەن

بولسا، كىيىن ئۇلار سايلاملار ئارقىلىق بولىدىغان بولدى. پۇخ-
رانىڭ شەخسىيىتىنى ۋە شەخسى مۇلكىنى رۇس حاكىمىيىتى
خىمابە قىلىپ كەلدى. ئىلىدا سانائەت، ھۈنەر، ئىفەكچىلىك، يىزا
ئىگىلىكى ۋە مال چارۋىچىلىغىنىڭ كۆتۈرۈلىشىگە ئىمكانىيەت
بېرىلدى، سودا-سېتىق ئىشلىرى كەڭەيدى. يوللارنى تۈزۈتۈش،
كورۇكلەرنى سېلىش، پىكىچە عىمارەتلەرنى قۇرۇش ئىشلىرى
تۈرگۈزۈلدى. غۇلجىدا كىسەلخانا ئىچلىكى، بالىلارغا چىچەك
سېلىش، پۇخرانى دورىلار بىلەن تەمىن قىلىش ۋە باشقا تىببى
پارەملەرنى كورسۇتۇش ئىشلىرى تۈزۈشتۈرۈلدى. مەكتەپلەر
ئىچىشقا، مەعارىپ ئىشلىرىنى ئېلىپ بېرىشقا بىر مۇنچە ھۆكۈمەت
چىلىكلەر بېرىلدى.

دېمەك، رۇس حاكىمىيىتى دەۋرىدە ئىلى ۋىلايىتى ئىقتىسادى
ۋە مەدەنى جەھەتتىن تەرەققى قىلىشقا باشلىدى. بۇ تەرەققى
قىلىش رۇس كاپىتالىزمىنىڭ تەئسىرى ئاستىدا بولۇپ، رۇس
مەدەنىيىتى ئىلىغا تارالدى. مانا شۇ رۇس مەدەنىيىتىنىڭ تەئسىرى
ئارقىسىدا، ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ مەدەنىيىتى تەرەققى قىلىپ كەلدى.
بۇ ۋاقىتتا ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ تارىخىدا چوڭ تەرەققى پەرۋەرلىك
تەھىمىيەتكە ئىگىدۇر.

1881 نچى يىلى بولغان پىترىۋرگ شەرتنامىسى بويىچە، ئىلى
ۋىلايىتى خىتايغا قايتۇرۇلۇپ بېرىلدى. بۇ شەرتنامىنىڭ بىر ماد-
دىسىدا ئىلى خەلقىگە ئىلىدا قىلىش ياكى قالساق تو-
رۇلۇق ئىختىيار بېرىلگەن ئىدى. كوپچىلىك ئۇيغۇرلار ۋە تۈرك-
گىنلار رۇس يېرىگە كۆچۈپ، چىقىشنى غەرز قىلىدۇ. مانا شۇ
پىترىۋرگ شەرتنامىسى بويىچە ئىلى ئۇيغۇرلىرى بىلەن تۈرك-

گانلارنىڭ كوپچىلىكى 1881 نچى يىلى باشلاپ يەتتە سۇ
ۋىلايىتىگە كۆچۈشكە باشلايدۇ.

رۇس دوۋلىتى شەرق دوۋلەتلىرىگە قارىغاندا، مەدەنى جە-
ھەتتىن يۇقۇرى دەرىجىدە بولۇپ، تەرەققى پەرۋەرلىك دوۋلەت
ئىدى. XIX نچى ئەسىرنىڭ 60 نچى يىللىرىدىن باشلاپ، رۇسىيە
كاپىتالىزم يولى بىلەن چاپسان تەرەققى قىلىشقا باشلىدى. شەرق
دوۋلەتلىرى بولسا، تېخى ھىلىقى كونا فېئودال-مۇناسىبەتلىرىدىن
چقالمىغان، سىياسى-ئىقتىسادى ۋە مەدەنى جەھەتلەردىن تەرەققى
قىلماي، بىر قىلىپدا، ئوزگەرمەسلىك كەلدى. رۇسىيە بولسا،
ئىقتىسادى ۋە مەدەنى تەرەققىياتىدا بۇ شەرق دوۋلەتلىرىگە قارى-
غاندا شۇبجىسىز يوقۇرى بولدى. بۇ ھەقتە فرىدرىخ ئىنگېلىس
ئوزىنىڭ 1851 نچى يىلى 23 نچى مايدا كارل ماركسقا يازغان
خىتىدە شۇنداق دەيدۇ:

«رۇسىيە شەرققە قارىغاندا، ھەقىقەتەن تەرەققى پەرۋەر ئەل-
دۇر» (ماركس، ئىنگېلىس-«خەتلەر»، 1931 نچى يىلى نەشرى).
10 يىل بويىچە رۇس حاكىمىيىتىنىڭ قول ئاستىدا بولۇپ
كەلگەن ئىلى ئۇيغۇرلىرى رۇس دوۋلىتىنىڭ تەرەققىياتى بىلەن
ئىكەنلىكىنى سەزدى. رۇس مەدەنىيىتىنىڭ تەھىمىيىتى ۋە رۇس
حاكىمىيىتىنىڭ شەرق ئەللىرىگە قارىغاندا، غادالەتلىك تۈرك-ئىكەنلىكى-
گىنى بىلدى؛ باشقىچە ئېيتقاندا، فېئودال مۇناسىبەتلەر ئاستىدا
ياشاشقا قارىغاندا كاپىتالىستىك مۇناسىبەتلەر تەرەققى قىلىپ
كېلىۋاتقان دوۋلەت قول ئاستىدا ياشاشنىڭ ئۆزىدىن ئىكەنلىكىنى
ياخشى چۈشەندى.

ئۇيغۇر خەلقى شەرقى سىيىت مۇھىملىك خىتاي مۇھىملىك ئوغلى

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كۆچۈش سەۋەبلىرىنىڭ بىرىنى شۇنداق يازىدۇ:
 كە بىز كەرمە ايلاپ پادشاهىنىڭ ئالغانى اوبدان،
 كوچار كوچاسىنى رعيدينىڭ اوزىكە سالغانى اوبدان.
 عدالت لىك د، يئمەيدۇر بو خانغە اول چنى خاقان،
 انىڭ اوچون كبتارمىز ابلەدىن بىز كل قالمى جان،
 (ن. ن. پانتوسوف. - تارانچى خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئۆلگۈلىرى، -
 تازان، 1909 يىل، 45-146 بەتلەر).

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كۆچۈش دەۋرىدە پەيدا بولغان ئۇيغۇر
 خەلق قوشاقلىرى رۇس ھاكىمىيىتىنىڭ عدالتلىرىگە ئىش ئېلىپ
 بارغانلىغى ھەققىدە شۇنداق دەيدۇ:
 كىمسارگىرال فرىدە (1) پىزلارگا دور جاندىرال،
 پانتوسوف (2) بىلەن ئىككىسى ھەقتىن تاپسۇنلار كامال.
 بۇ ئىككىسى غۇلجىدا ئولا قلىدى عدالت،
 بۇ غۇلجىنىڭ خەلقىغە سانسىز قلىدى رعايت.
 ن. ن. پانتوسوف. - ئىلىدىن كۆچۈپ چققان ئوسەك تارانچىلىق -
 يىنىڭ پىڭى ناخشىلىرى، - تازان، 1907 يىل،

بۇ مىساللاردىن بىز شۇنى كۆرۈمىزكى، ئىلى ئۇيغۇرلىرى
 رەققىيەرۋەر ۋە عدالتلىرىگە كەلگەن رۇس دوۋلىتىگە
 كۆچۈپ چقىشىغا ئىتتىلىدۇ.

(1) گىنىرال فرىدە - ئىلىنى ختايغا قايتۇرۇپ بېرىش ئىشلىرىدا
 لىگۈنەنگەن گومبىسار، كىيىنكى ۋاقتدا يەتتە سۇ ۋىلايىتىنىڭ
 ۋەبىر ناتورى بولغان.
 (2) ن. ن. پانتوسوف - يەتتە سۇ گۇبېرناتورىنىڭ غۇلجا ئىشلىرى
 بىچە بولغان ئىدارە باشلىقى.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، غەسەرلەر بويىچە ئۇيغۇر خەلقىگە جەبر -
 زۇلۇم قىلىپ كەلگەن ختاي - مانجۇر مۇستەملىكىچىلىرى ئىلى
 ۋىلايىتىنى قايتۇرۇپ ئالغاندىن كىيىن، 1864 نچى يىلى بولغان
 ئازادلىق قوزغۇلاڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلارغا قاتتىق جازالارنى بېرىد -
 شى سوزسىز ئىدى. ئىلى ئازىنۇرلىرى مانا شۇ بولىدىغان
 جازالارنى كوز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، تۇغۇلۇپ ئوسكەن جايلېرىد -
 نى تاشلاپ رۇس يېرىگە كۆپۈشكە مەجبۇر ئىدى.

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كۆچۈش 1881 نچى يىلى كۆز ئايلىرىدا
 باشلىنىپ، 1883 نچى يىلى تامام بولدى. بىرىنچى دۇر كۈندە
 كۆچۈپ چققانلار، قش ئەنگەن باشلىنىپ قىلىپ، ئولا ئىغر ئە -
 ۋالدا قاليدۇ. كۆچكەن خەلەڭ كۆپچىلىگى كەمبەغەل بولۇپ،
 بۇلار تولىمۇ ئىغرچىلقلارنى تارتيدۇ.

يەتتە سۇ گۇبېرناتورى، تازانىڭ 1881 نچى يىلى 7 نچى
 نويەبىردە تۇر كىستان گىنىرال - گۇبېرناتورىغا قارىتىپ يازغان
 خىتىدە (1) شۇنداق دەيدۇ:
 «... خەلقنىڭ ھەممىسى دىكەنەك كەمبەغەل ۋە كۆپچىلىگىنىڭ
 ھەتتا بىردىن ئىتتىمۇ يوق ئىدى. قايسى بوللىرى فەقەت بىر ئىشەك
 بىلەنلا چققان».

يەتتە سۇ گۇبېرناتورى، 1880 نچى يىلى 23 نچى فېۋرالدا
 يازغان راپورتىدا (2) شۇنداق دەپ يازىدۇ:
 «ناھايىتى كەمبەغەل كۆپچىلىك بىز ئىلىدا قىلمۇ چىدال -
 مايمىز ۋە ياردەمسىز كۆچۈپ چقىشمۇ بىز ئۈچۈن ئولا ئىغر دەپ»

(1) قازاقىستان مەركىزى ئىغرىۋى، 64 فوندى، 21 بەت.
 (2) قازاقىستان مەركىزى ئىغرىۋى، 64 فوندى، 401 بەت.

پىشى-زارى بلەن ياردەم سوراپ ماڭا ئېلىگرام ئەۋەتە-لى».

يەتتە سۇ گۇبېرناتورى 1884 نچى يىلى 24 نچى سېنتەبىر دەپ يازغان يەنە بىر خېتىدە ⁽¹⁾ شۇنداق دەيدۇ:

«برنچى دۇر كۈندە كوچۇپ چققان تارانچىلار كەمبەغەللەردىن بولۇپ، قىش ئەتىگەن باشلىنىپ قالغانلىقتىن، ھېچ قانداغ ماكان قۇرالمايغان».

ئېلىدىن يەتتە سۇغا كوچۇپ چقىش ئوڭاي ئەمەس ئىدى. خۇسۇسەن كوچىلىكنى تەشكىل قىلغان كەمبەغەللەر ئۇچۇن بۇ كوچۇش ئولىمۇ ئېغىر ئىدى. خەلق شاعىرى سېيىت مۇخەممەد كەمبەغەل كوچمەنلەرنىڭ قانداغ ئېغىر ئەھۋالدا قالغانلىغى ھەققىدە شۇنداق دەپ يازىدۇ:

قوتى بار آدمىلار تىنمىس اندا بارىپ.

قىلغىسىدور اوى عىمارەت باغ بستان تراك.

فقرى فقرالار خجالت تىكەسى يوق قولىدا،

ايلانىپ باشى قاتىپ ھەر كۈندە يوزمىنىڭ غەمىك.

(ن. پانتوسوف - تارانچى خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئۆلگۈلىرى - قازان، 1909 نچى يىلى، 148 بەت).

برنچىدىن، يەر - سۇنى، ئوى - جايىنى يەنى ۋەتەننى ئاشلاپ چقىش ئېغىر بولغان بولسا، ئىككىنچىدىن ئات - ئۇلاق ئاز بولۇپ، بىرىب جايلاشقىچە نۇرغۇن جافالارنى ئارتىشقا توغرى كېلىتىدى. شۇنداق بولسىمۇ كوچىلىك خەلق كوچۇشقا كىرىشىدى. شۇ كوچمەنلەرنىڭ بىرى، ئوزى كەمبەغەل ئوتكەن شاعىر سېيىت ⁽¹⁾ قازاقستان مەركىزى ئارخىۋى، 64 فوندى، 8 بەت.

مۇخەممەد ئىدى. ئۇ ئوزى ۋە ھەم كوچۇش توغرىسىدا شۇنداق يازىدۇ:

من فقير بىچارە دورمىن دل سىكىستە ھەم غرىب،

برنچىدە فاسىد خياللار دە چرايم سارغرىب.

نە عىجاب ايش كوررمز كورمىكان يركە بارىپ،

ايرىلب بىز ايلىدىن كىتارمىز ايمىدى قول سالىپ.

*1

ھەممىز قالماي كىتارمىز خالى قالماس بو ايله،

ھەر نە بولساش تىك بولالى اوشبو كىتكان پورت ابلۇ.

بىتەك اول اسان ايماس يول رىنج مىختلار يىلە،

ھەر قايتىر كە بارساق ايمىدى تىنچ امانلىقنى تىلە.

(ن. ن. پانتوسوف، 158 - 160 بەتلەر).

كوچۇش 1883 نچى يىلى 15 نچى مارتدا توختۇلۇپ، شۇ 1881 - 1883 نچى يىللاردىن تارتىپ يەتتە سۇدا ئۇيغۇر يېزىلىرى پەيدا بولۇشقا باشلايدۇ. كەتەن بولۇشى بولسا، پىتىربۇرگ شەرتنامىسى بويىچە ئېلى ۋىلايىتىدىن يەتتە سۇغا قوشۇلدى. بۇ بولۇشىدىكى ئۇيغۇر يېزىلىرى XVIII نچى ئە - سرنىڭ 70 نچى يىلىرىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ شەرقى تۈركىستاندىن ئېلى ۋىلايىتىگە كوچۇرۇلىشى مۇناسىبىتى بىلەن پەيدا بول - دىغان ئىدى.

ئېلىدىن كوچكەن ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قىسمى ئوسەك دەرياسى بىلەن قورغاس دەرياسى ئوتتۇرىسىدا بولغان يەرلەرگە ئور - ئېشىدۇ. بۇ يەردە 1882 نچى يىلدىن باشلاپ ياركەنت شە -

بولوسلار	خائىلە	ئەرلەر	خوتوز-لار	جەمئى جان
ياركەنت . . .	2479	5227	4262	9489
ئاقسۇ-چارىن .	1234	3226	2707	5938
كەتمەن	760	2137	1650	3787
مالىيىبى	1442	3931	3331	7862
قورام	2285	7154	6150	13304
قاراسۇ	1548	2953	2645	5598
جەمئىيىسى	9752	24628	20745	45373

دېمەك، ئىلىدىن يەتتە سۇغا كوچۇپ چىققان ئۇيغۇرلار 9752 غا ئىلىدىن، يەنى 45373 جاندىن غىبارەت بولغان؛ تۇڭگانلار بىلەن بولۇپ، 10899 غائىلە، يەنى 50055 جان بولىدۇ. بۇ كوچۇپ چىققان ئۇيغۇر ۋە تۇڭگانلارنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن بەش بولۇس تۈزۈلىدۇ: ياركەنت، ئاقسۇ، چارىن، مالىيىبى قورام ۋە قاراسۇ. بۇلاردىن تاشقىرى 6 نچى كەتمەن بولمىسى بولىدۇ. ئىلىدا بولغان بولۇسلار، يەتتە سۇغا چىققاندىن كېيىنمۇ، بولۇسلۇق قىلىدۇ. مەسىلەن: غۇلجا بولۇسى قاسم بەگ يەر-كەنتكە؛ خوتۇخاي بولۇسى خۇدا بەردى ئاقسۇ-چارىغا؛ تاش ئوستەك بولۇسى ئابۇبەكرى قورامغا ۋە غۇلجا بولۇسى جامالىد-دىن قارا سۇغا بولۇس بولىدۇ. مالىيىبى بولۇسلىغىنى ناسىر دېگەن ئادەم ئېلىپ بارىدۇ. بولۇسلاردىن باشقا ئۇيغۇرلاردىن ئىلىدا چاغدا سايلانغان ئاقساقال، ئەللىك بېشى، قازىلارمۇ ئوزگەرمەيدۇ.

غېرى قۇرۇلىدۇ. كوچمەنلەرنىڭ ئىككىنچى قىسمى 1881-1882 نچى يىللاردا ئاقسۇ بولۇسىغا ئورنۇشۇپ، كىچىك ئاقسۇ، چوڭ ئاقسۇ-دۇلاتا، سەككىز-ئون ۋە بايانقازاق يېزىلىرى قۇرۇلىدۇ. بۇ يەردە سۇ كام بولغانلىقتىن، 230 ئويلۇك ئادەم 1883 نچى يىلى ئاقسۇ بولوسىدىن كوچۇپ، چارىنغا ئورنىشىدۇ. كوچ-مەنلەرنىڭ ئۈچىنچى قىسمى مالىيىبى بولۇسىغا ئورنۇشۇپ، مالىيىبى، بايسىبىت، ماساتباي، قاينۇق ۋە باشقا يېزىلار قۇرۇلىدۇ. كوچ-مەنلەرنىڭ تۆرتىنچى قىسمى قورام بولۇسىغا ئورنۇشۇپ، 1881-1882 نچى يىللىرى قورام، ئاسى، ئون-ئوى، كىيىكبى ۋە باشقا يېزىلار پەيدا بولۇدۇ. 1883 نچى يىلى ئاقسۇ بولۇسىدىن بىر قانچە ئويلۇك ئادەم قورام بولۇسىغا كوچۇپ، 1883-1885 يىللىرى قارا ئورۇق يېزىسى قۇرۇلىدۇ. كوچمەنلەرنىڭ بەشىنچى قىسمى قارا سۇ بولۇسىغا ئورنۇشۇپ، تاشتى قارا، تەشكەنبىي ساز، جارىلقاب، ماناب، پالتىبىي ۋە باشقا يېزىلار پەيدا بولىدۇ. بۇلاردىن تاشقىرى يۈزلەپ ئويلۇك ئادەم بەيرەم غەلى تەرەفكە ھەم كەتمەن بولۇسىغا ئورنۇشىدۇ.

ئىلىدىن يەتتە سۇغا ئۇيغۇرلاردىن باشقا تۇڭگانلارمۇ كو-چۇپ چىقىدۇ. بۇلاردىن 1147 ئويلۇك ئادەم، يەنى 4682 جان كوچۇپ چىقىپ، ياركەنت، چارىن، ئالمۇتا، توخىماق، پىشپەك (ھازىرقى فرۇنۇزى) ۋە قورام بىلەن قارا سۇ بولۇسلىرىغا ئور-نۇشىدۇ.

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كوچۇپ چىققان ئۇيغۇرلارنىڭ سانى (1) 1884 نچى يىلى توۋەندىكىچە بولغان:

(1) قاراقىستان مەركىزى ئارخىۋى 64، فوندى 60 بەت.

يەتتە سۇغا كۆچۈپ چققان ئۇيغۇرلار قۇرۇق دالالارغا ئىگە بولۇپ، تا 1886 نچى يىلغىچە قارا ئويلەردە، كەپىلەردە كۈن كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. بۇدەۋردە خەلق، خۇسۇسەن، كۆپچى-لىكىنى ئەسكىل قىلغان كەمبەغەللىەر، كۆپ ئىغىرچىلقلارنى تارتىدۇ. 1882-1883 نچى يىللىرى پەيدا بولغان ئوسەك ناخشىلىرىدا خەلق بىرنچى دەۋردە كەچۈرگەن ئىغىرچىلقلارنى شۇنداق تەس-ۋىرلەيدۇ:

يار كەنت دېگەن يەرلەردە ئەسكى تام ئولا ئىكەن،
نامراتلار قانداغ قىلۇر كېلتۈرگەن ئۇلاق ئىكەن.

ئوسەككە بارورمىز دەپ، ئەسكى تام ئارا ياتدۇق،
ئوى جايىمىز پۇتەكۈنچە، توپراق-توپىدا ياتدۇق.

ئوسەككە بارغان خەلەر، ئەسكى تامنى ئوى قىلدى،
ئۇندا خوتۇن ئالغانلار، ئەسكى تامدا ئوى قىلدى.

(ن.ن. پانتوسوف. - ئىلىدىن كۆچۈپ چققان ئوسەك تارانچىلىرىنىڭ ناخشىلىرى. - قازان، 1907 نچى يىل).

خەلق فەقەت 1886 نچى يىلدىن باشلاپ ئوى-جايلىق بولۇپ،
تۇرمۇشلىرى بىر ئاز يېنىكلىشىشكە باشلايدۇ. لېكىن، يەر-سۇ مەسىلىسى كۆڭۈلنىكىدەك خەل بولماي، كەمبەغەل ئۇيغۇر-لارنىڭ ئەۋالى ئوزگەرمەيدۇ. كۆچۈپ چققانلارغا ئىسكەك-بېشىغا 5 دېسە تېنىدىن يەر بېرىلىدۇ. بۇ يەرنىڭ يېرىمى تېرىلغۇ قىلشقا پارىسا، يېرىمى يارىمايدىغان يەر بولىدۇ. ئاندىن تاشقىرى

يەتتە سۇدا ئۇيغۇرلارغا بېرىلگەن يەرلەر ئىلى يەرلىرىگە قارىغاندا ئۇنۇمسىز، سۇيى ئاز بولۇپ، تولا ئەمگەك تەلەپ قلىدۇ ۋە ئاز حوسۇل بېرىدۇ. بېرىلگەن يەرلەرنىڭ ئاز ۋە ئۇنۇمسىز بولۇ-شىدىن خەلق ناھايىتى ئىغىر تۇرمۇش كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. خەلق ئوزىنىڭ ئوسەك ناخشىلىرىدا شۇنداق دەپ ئىيتىدۇ:

يېڭى ماپور يەر بەرمەس، يول ئوستىنى تەردۇرمەس،
باشقا قانتق كۈن چۇشىدى، بەش قولۇقدىن يەر تەگمەس.
(ن.ن. پانتوسوف. - ئوسەك ناخشىلىرى).

ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ يەتتە سۇغا كۆچۈشى قانچىلىك ئىغىر بولغان بولسىمۇ، بۇ كۆچۈش تارىخى ئەھمىيەتكە ئىگە. عەسىر-لەر بويىچە فېئودال مۇناسىبەتلىرىنىڭ ئىغىر مىللى ئىزىشلارنىڭ ئاستىدا ياشاپ كەلگەن ئۇيغۇرلارنىڭ شەرققە قارىغاندا يۇقۇرى مەدەنىيەتلىك بولغان ۋە كاپىتالىزم يولى بىلەن تەرەققى ئىيتىپ كەلگەن رۇس دۆلىتىنىڭ قول ئاستىدا ياشاش سوزسىز قاتىدىلىق ئىدى. ئىش يۈزىدىمۇ شۇنداق بولۇپ چقىدى. 1881 نچى يىلدىن 1917 نچى يىلغىچە بولغان دەۋردىن يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرى مەدەنى جەھەتتىن بىر قانچە كوتۇرۇلدى. يەتتە سۇغا كۆچۈپ چقىپ قالغانلىغىدىن، ئۇلۇغ ئوكتەبر سوتسىيالىستىك ئىنقىلابىنىڭ نىتىدە چىسىدە، ئۇيغۇرلارمۇ ئازاد بولدى. سىياسى، ئىقتىسادى ۋە مەدەنى جەھەتلەردىن باشقا سوۋىت خەلقلىرى قاتارىدا تەرەققى قىلىش ئىمكانىيەتلىرىگە ئىگە بولدى.

ئە ھىدايەت ئوغلى،
تارىخ فەنلىرى كاندىداتى.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇلۇغ ۋە تەنپەرۋەر شاعىرى موللا بلال بىن موللا يۇسۇف

موللا بلال بىن موللا يۇسۇف تەخمىنەن 1822 يىلى غۇلجا شەھىرىدە دۇنياغا كېلىدۇ. ئۇنىڭ تەرجىمە ھالى ھەققىدە ھوجە-جەننەلەر يوق. موللا بلال ئوز غۇمىرىدە بىر قانچە تارىخى ۋە ئەدەبىي ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدىغان. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىن «كىتاب غزات درملك چىن» چوڭ تارىخى تەخمىنەنكى ئىكەن. موللا بلالنىڭ بۇ ئەسىرى 1880 يىلى تازان شەھىرىدە بېسىپ چىقىدى. بۇ ئەسەرنى يېزىشنى ئىلگىرى موللا بلال شىئەرلار يېزىپ كەلمىدى. ئۇنىڭ شىئەرلىرىنى خەلق چوڭ مۇھەببەت بىلەن تىقۇپ، ئۇنىڭغا «ناظم» دېگەن نام بەردى. «ئۇرۇگۇم» ۋە خەلق تەدەبىياتىدىكى بىر قانچە قوشاقلار ناظم تەرىپىدىن يېزىلغان. موللا بلالنىڭ ئەڭ يېقىن دوستى بولغان ھەلى ئۇنىڭغا 1864-يىلى ئىلىدا بولغان مىللى ئازادلىق قوزغۇلاش ھەققىدە بىر ئەسەر يېزىپ قالدۇرۇش كىرەك دېگەن فېكرىنى بېرىدۇ. ھەيلىنىڭ بۇ مەسلىھىتى بىلەن موللا بلال شىئەر بىلەن «كىتاب غزات درمى»

لك چىن» دېگەن تارىخى ئەسەرنى يارىتىدۇ. بۇ ئەسەر شۇنداق باشلىنىدۇ:

بولۇپ كاه كاه نۇم قىلىق ايشم
محببلار¹ بىلەن بزم قىلىق ايشم
بىناكاه پولۇقتى كەبىر نچە دوست
بولار دولوقى بىزكا ايردى دوست،
بولاردىن بىرىسى ھلى نام ايدى
قلىب ھندىر بىسار بو قىسى دىدى
ايا ناظمى آنكلاسانك بار سۇزۇم
قىرىنداشدىن آرتوق سنكا مەن آرزوم
ايلانىك جھادىنى² نۇم ايلاسنك
كاستان نۇمىدە بزم ايلاسنك
جېان صغھەسىدە³ قالور ئانىمىز
اوقۇر انجىمىن⁴ لاردا اولادىمىز
اوقۇب روھىمىزغەددا ايلاكاي
دعاسىنى تىكرىم روا ايلاكاي⁵

موللا بلال ئوز ئەسىرىدە ئىلىنىڭ تارىخىنى، ئاساسەن XVII ەسىردىن باشلاپ ئىستېداد مانجۇر حاكىمىيىتى دەۋرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قانداق ئىغىر شارائىتىدە ياشاپ كەلگەنلىكى ھەققىدە موللا بلال شۇنداق يازىدۇ:

- (1) محببلار - يېقىن دوستلىرى.
- (2) جھاد - ئازادلىق ئۇچۇن بولغان مۇقەددەس ئۇرۇش.
- (3) جېان صغھەسىدە - تونىادا.
- (4) انجىمىن - مەجلىس، يىغىلىش.
- (5) موللا بلال ئەسىرى، 7 بەت.

مدام نقرەزىرلار¹). آلب بايىدىن
 كىتارتىپ آلب باي لار تاپىدىن
 ققىرلار اولومنى كورۇپ يىخشىراق
 سىفالار ققىرنى اورۇپ كوپ تىناق
 مانجۇرلار بۇ قىسمىدا ايلاپ سىتم²
 بلاسىنى ساتىپ آلورلار درم³
 جىدالمى بو كىفالار ظلمغە
 رعايا جىدالمى تىناق غولىغە
 جىولغا ساتىپ يىخشى فوزىدىنى
 كەجاندن عزيزراق جىكرىدىنى
 جىدالمى رىعت مانجو ظلمىغە
 يانغى بولدى آجر آلب زورىغە
 يۇرىوب بولال بو جىهاد اىچرە كوپ
 قىتىپ دىقترى اچرە آلىدى كورۇپ⁴

مانا شۇ ئىجتىمائى ۋە مىللى ئىزىشلارنىڭ كۆچۈرۈپ كېتىش
 ئىتىجىسىدا ئۇيغۇر، تۇڭگان ۋە باشقا ئىزلىگەن خەلقلەرنىڭ
 مانجۇر ئىستىبادىدا كىمىيىتىگە قارشى مىللى ئازادلىق قوزغۇلاڭلىرى
 باشلىنىپتۇ. 1826 نچى بىلىگانسۇ ۋە شەنسى ۋىلايەتلىرىدە تۇڭگان
 خەلقى ئازادلىق قوزغۇلاڭغا ئاتلىنىپتۇ. ئۇيۇمچى ۋە ماناس تۇڭگان
 لىرىمۇ قوزغۇلاڭ كۆتۈرىپتۇ. 1864 نچى بىلى ئازادلىق قوزغۇلاڭ
 شەرقى تور كىستاندا باشلىنىپ كېتىپتۇ.

(1) مدام نقرەزىرلار الېب - ھېيىشە ئالتۇن - كۆمۈچلەر ئېلىپ.
 (2) سىتم - جەبرى - نۇرۇم.
 (3) درم - پۇل، كۆمۈچ پۇل.
 (4) موللابال ئەسىرى، 9 بەت.

شۇ بىلى ئېلى ۋىلايىتىدە ياشىغۇچى تۇڭگانلار بىلەن ئۇيغۇر
 لارمۇ قوزغۇلاڭ باشلاپتۇ. دېمەك، ئىزىلىپ كەلگەن خەلقلەر ئوز
 ئازادلىقى ۋە مۇستەقىللىكى ئۇچۇن قوزغۇلاڭ كۆتۈرىپتۇ.
 ئېلى ۋىلايىتىدە بۇ دەۋردە ئۇيغۇرلارنىڭ حاكىمى مەرزەم
 زات ۋە ئۇنىڭ مۇئاۋىنى عابدۇروسۇل بەك ئىدى. ئېلى جاڭجۇڭى
 چاڭ مەرزەم زاتىدىن قوشۇمچە سېلىق تولەشنى تەلەپ قىلىپتۇ.
 حاكىم مەرزەم زات بۇ قوشۇمچە سېلىقنى تولەش ئىمكانىيىتى
 يوق، دەپ جوۋاب قايتۇرىشى بىلەن، جاڭجۇڭ ئۇنى زىندانغا سېلىپ
 ئورنىغا عابدۇروسۇل بەگنى حاكىم قىلىپ بەلگۈلەپتۇ. شۇنىڭ
 بىلەن بىللە، جاڭجۇڭنىڭ تۇڭگانلارنى يوق قىلىش مەقسىدى بىلەن
 يوشۇرۇن تەييارلىق كورۇۋاتقانلىقى تۇڭگانلارغا مەلۇم بولۇپ،
 ئۇلار تەييارلىقسىز قوزغۇلاڭ باشلاۋېتىپتۇ. لېكىن، بۇ قوزغۇلاڭ
 ئىلدام باستۇرىلىپتۇ ۋە ئۇنىڭ يولباشچىلىرى يەن - سىن ۋە فېتامۇ
 دارغا ئاستۇرىلىپتۇ. بۇ ۋاقىتتەلەردىن كېيىن، تۇڭگان چوڭلىرىدىن
 عاشور ئاخۇن، خەنجە ئاخۇن، ئىسمائىل ئاخۇن ۋە ياقۇب ئاخۇنلار
 عابدۇروسۇل حاكىمغا ياردەم سوراپ، مۇراجىئەت قىلىپتۇ. عابدۇر
 روسۇل بەگ قازى نەسرېتىدىن ئاخۇنۇم ۋە باشقا چوڭلار بىلەن
 مەسلىھەت مەجلىسى قىلغاندا، نەسرېتىدىن ئاخۇنۇم عابدۇروسۇل
 بەگكە تۇڭگانلارغا ياردەم بېرىش ۋە ئىسلام ئۇچۇن قۇراللىق
 كۆرەش باشلاش، كېرەك دېگەن مەسلىھەتنى بېرىپتۇ.

دىدى اىشبا عمرونىڭ اولسۇن اوزون
 تېخى دولېتىنىڭ ھم عىددىن فزون
 بوتونكانى لارغە مدام يار اولونك
 كەغىنقا مئالىجە دىدار اولونك

بۇ بېچارەلارغە نازم قىلىنك
 خدا نىرىدە غازىلىقنى آلىنك
 كە اگثر صوابلار غزات اوزرە دور
 بودون دولتى غەكە بولمانك عرور
 كەچەد قىلىپ تىز اسلام آچىنك
 كەتىخ برلە دوشمەن قانىنى ساچىك¹

بۇ مەسلىھەت مەجلىسىدە ئىتىراك قىلغۇچىلار تۇڭگانلار
 بلەن برلىشىش، ئازادلىق ئۇچۇن قۇراللىق كۇرمش باشلاش خەق
 قىدە بر فكر گە كىلىدۇ. شۇندىن كىيىن ئىلى ئۇيغۇر ۋە توش
 گانلىرىنك قوراللىق قوزغۇلاشنى باشلىنىپ كىتىدۇ.

عابدۇروسۇل بەگ تەبىيارلىقنى چاپسان يۇرگۇزۇپ، ئاش ئوس-
 تەك، ئارا ئوستەك، ئولاستاى، داردامتۇ، كەتمەن، غالجات، خو-
 ئۇخاى، توققۇز ئارا ۋە باشقا ئۇيغۇر يىزىلىرىدىن. غەسكەر
 ئۇيۇشتۇرىدۇ. مانا شۇ ئۇيۇشتۇرۇلغان غەسكەرنك بر قىسمى
 شىۋەلەرنك سومۇنلىرىغا، ئىككىنچى قىسمى تىكەس تەرىپىدىن
 كىلىپ مانجۇرلارغا ياردەم بېرىشكە كىرىشكەن قالماقلارغا قارشى،
 ئۇچىنچى قىسمى مانجۇرلارنك كۇچلۇك قەلەبىسى بولغان بايانداى-
 نى ئىلىشقا تەبىئىيلىنىدۇ. ئاساسلىق كۇچ بايانداى قەلەبىسىگە قارشى
 حەرىكەت قىلىپ، جەڭچىلەر تىز كۇننك ئىچىدە بايانداىنى قور-
 شاب ئالىدۇ. بۇ ئەھۋالنى كۇرۇپ، جاڭجۇك جاڭ قانداغ بول-
 مىسۇن ئۇيغۇرلار بلەن تۇڭگانلار ئوتتۇرسىدا بولغان بر-
 لىكنى بۇزۇش سىياسىيىتىنى يۇرگۇزىدۇ. شۇ مەقسەد بلەن
 جاڭجۇك زىنداندا ياتقان مەزەم زاتنى بوشۇتۇپ، ئۇنكغا ئۇي-
 1) موللابلال ئەسىرى، 13 بەت.

غۇرلار ئۇستىدىكى قوشۇمچە سىلىقنى ئىلىپ تاشلاى، سىنك حاكىملىق
 مەنسىبىگىنى قايتۇرۇپ بېرى، ئۇيغۇرلار قوزغۇلاشنى توختاتسۇن،
 ئۇلار تۇڭگانلارغا قارشى حەرىكەت قىلسا، مەن ئۇلار ئۇچۇن كەڭ
 چىلك توغۇتۇپ بېرى دەپ، مەزەم زاتقا مۇراجىئەت قىلىدۇ:

دېدى اى بلام حاكىمى ياتىمىز
 شىبەكا بارىپ آندا لەشكر آلىنك
 بۇ لەشكەر بلەن خويزەلارغا بارىنك
 كە ئونكائى لارنى قىلىنكلار ملاك
 كە فرزندلارنى قىلىنك دردناك¹

جاڭجۇگنك بۇ قىلغان تەكلىپى. مەزەم زات ئۇچۇن قائى-
 دىلىق بولسىمۇ، ئۇ جاڭجۇگنك بۇ تەكلىپىنى غەمەلگە ئاشۇ-
 رۇپ چىدالمايدۇ، چۇنكى قوزغۇلاك غۇمۇمى خەلق قوزغۇلا-
 شنى بولۇپ كەتكەن ئىدى. مانا شۇنك ئۇچۇن مەزەم زات
 قوزغۇلاشچىلار تەرىپىدە بولۇشقا مەجبۇر ئىدى.

قوزغۇلاك كۇچىزۇپ كىتىشى بلەن چوڭلار مەجلىس قىلىپ
 قوزغۇلاشنى ئىلىپ بېرىش ئۇچۇن حوكۇمەت تەشكىل قىلىش
 كىرەك دىگەن مەسلىھەتكە كىلىدۇ. بۇ مەسلىھەت بويىچە قازى
 نەسرەتدىن ئاخوننى قازى كىلان، مەزەم زاتنى سۇلتان، غايب
 ئۇرۇسۇل بەگنى ئەمىر، موللا شاۋكەت ئاخوننى قازى غە-
 كەر، موللا روزى ئاخوننى موفتى قىلىپ بەلگىلەيدۇ.

ئىلىدا بولغان بۇ ئازادلىق قوزغۇلاك ۋاقتىدا چوڭلار ئوت-
 تۇرسىدا مەنەسەب فەرەستەك، دۇشمەنلەك، بر-بىرسىنى كو-
 رەلمەسلىك كۇچلۇك بولۇپ، قوزغۇلاك ناھايىتى سوزۇلۇپ

¹ موللابلال ئەسىرى، 13 بەت.

كەتكەن ئىدى. بۇ قوزغۇلاڭ ۋاخشىدا ئەخمەدخان دېگەن بىر خوجا بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا قويغان مەقسىدى، ۋاقتىدىن قاندىمىلىنىپ، ئوز شەخسى مەنفيغىيىتىنى غەمەلگە ئاشۇرۇش ئىدى. سۇلتان مەغزەم زاتمۇ ئوزىنىڭ شەخسى مەنفيغىيىتىنى قوغ-لاب، قوزغۇلاڭدا ياخشى ئىشتراك قىلىپ كېلىۋاتقان ئابدۇر-سۇل بەگ بىلەن ئۇنىڭ قىيىن ئاتىسى ئەخمەد غەزنىچى بەگنى قانداقلا بولمىسۇن يوق قىلىشنى ئويلايدى. مانا بۇ قارا ئىيەت پىلانلىرىنى غەمەلگە ئاشۇرۇشدا مەغزەم زات ئەخمەدخان خوجا بىلەن يېقىن دوست بولۇپ، بىللە ھەرىكەت باشلايدۇ. بۇ ھەقتە موللا بلال شۇنداق دەيدۇ:

اخمەدخان خوجامنى اولدىم يانغا الې
 دىدى خوجەغە يۇز تەمەن يالبارې
 اخمەد خزانەچى بەگ مېنىڭ دېشمېنىم
 انى كەم ھەلاک ايتسە اول دور جانم
 نە بولغاي انىڭ كسانكىز باشىنى
 ھەلاک ايتسانگېز قوم يولداشىنى
 انى قل ھەلاک بىر كە فرزندىنى مەم
 قوشۇپ اولتورنىڭ بىلكە دېلىندىنى مەم
 كە بولسام خان سىزنى قانغوم شىرك
 بولورسىز بو دولتدا بولسام تىرك
 اخمەدخان بو سوزلار كلىشىدا بولوب
 بەھكم خندا قىتمە فېدا بولوب
 اخمەدخان يېغىپ لىكرى بېكران
 ھەلاک قىلغالى بىلكىنى بولدى روان (1)

(1) موللا بلال ئەسىرى، 25 بەت.

بۇنىڭ نېتىجىسىدە قارا ئىيەت ئەخمەدخان خوجا ئەخمەد غەز-ئىچىنى ئولتۇرىدۇ. ئابدۇروسۇل بەگ بۇ ۋاقىتتا خاڧا بولۇدۇ. لېكىن، ئەخمەد خان خوجىغا قارشى چارە قوللۇنۇش مۇمكىن بولمايدۇ.

مەغزەم زات بىلەن ئەخمەدخان خوجا ئەخمەد غەزنىچى بەگنى ئولتۇرۇش بىلەنلا قانائەتلىنمەيدۇ، بۇلار ئابدۇروسۇل بەگنى، قازى نەسرېتىدىن ئاخۇننى، ئىسحاق بەگنى يوق قىلىش چارىلىرىغا كىرىشىدۇ.

قوزغۇلاڭچىلارنىڭ ئالدىدا تۇرغان مۇھىم ۋەزىپە - كۆچ-لۈك بولغان بايانداي قەلغىسىنى ئېلىش ئىدى. مانا بۇ بايانداي قەلغىسىنى ئېلىشدا قەھرىمانلىق كۆرسەتكەن مەشھۇر ئۆزبېك خەلق قوشاقچىسى سادىر پالۋان بولۇدۇ. سادىر پالۋان بۇ ئازادلىق قوزغۇلاڭغا ئاددى خەلق يولباشچىسى بولۇپ قاتنىشىدۇ. ئۇ بايانداي قەلغىسىنىڭ قىلىن ۋە تېگىز سېپىلىنى دورا كۆچى بىلەن پارتلىتىپ، غۇمۇمى ھۇجۇم باشلاشقا شارائىت تۇغۇرىدۇ. نېتىجىدە جەڭچىلەر بايانداي قەلغىسىنى ئېگىزلىدۇ.

بايانداي قەلغىسىنى ئېلىشدا غۇمۇمى ھەربى رەھبەرلىك قىلغان كىشى ئەمىر ئابدۇروسۇل بەگ ئىدى. بۇ قەلغە ئېلىنغاندىن كېيىن، ئابدۇروسۇل بەگنىڭ ئابرويى كوتۇرۇلدى، خەلق ئوتتۇرىسىدا چوڭ ھۆرمەتكە ئېگە بولدى. بۇ ھەقتە موللا بلال شۇنداق يازىدۇ:

بەھادىر اناندى بو چىكەدە امىر
 نىدور كەم امىر شاھ صاحب سرىر
 امىردن ھەمەنىك دىلى بولدى شاد

دعا ايلادى ئافتى غمىدىن نجات
 ديدى بارجه آدم يوركلك امير
 كه بزلار كه دايم كركلك امير
 كه عبىرسل بيك دليدور دروست
 دلى روست اوجون توتى خلق آنى دوست (1)

ئەمىر عابدۇروسۇل بەكنىڭ ئابىر يىلوق بولۇپ كېتىشى سۇل
 تان مەزەم زات ئۇچۇن قاينۇلۇق بىر ئىش ئىدى، چۈنكى
 مەزەم زات سۇلتانلىقتىن ئاچراپ قېلىشدىن قورقاندى ۋە فەقەت
 ئوزىنىڭ شەخسى مەنفيغىيىتىنى ئويلاندى ئۇ قوزغۇلاڭدا چوڭ
 ئىش كورسۇتىۋاتقان ۋە خەلق ئوتتۇرسىدا مۇھەببەتكە، خۇر-
 مەتكە ئىگە بولغان ئەمىر عابدۇروسۇل بەكنى يوق قىلىش چارى-
 سىنى ئىزلەيدۇ. شۇ مەقسەد بىلەن ئۇ ھېلىقى ئەخمەد خان خوجىغا
 عابدۇروسۇل بەكنى ۋە ئۇنىڭ دوستى بولغان ئىسحاق بەكنى
 يوق قىلىشى تاپشۇرىدۇ:

مح القصة سلتان كونى قلدى بزم
 اميرنى شچيد ايلاماك بولدى جزم
 اخمدخان خوجام نى يانغا آلب
 انى مال منصب كامغورور قىلب
 ديدىكم اميرنى هلاك انسانكىز
 اسحاق بيكنى هم دردناك انسانكز
 چريك خوف ايتىب لام ديماس سنكا
 كه غوغاسى ننيك عىدە سىدور منكا (2)

1- موللابال ئەسىرى، 59 بەت.
 2) موللابال ئەسىرى، 60 بەت.

ئەخمەد خان خوجا سۇلتاننىڭ بۇ ئەگلىيىنى چىن دىلى بىلەن
 قارشى ئېلىپ، ئۇنىڭغا: «عابدۇروسۇل بەكنى ئولتۇرۇش ئۇچۇن
 ئۇنى قارىلايدىغان يالغان بىر خوججەت توغرىلاش لازم، چۈن-
 كى عابدۇروسۇل بەكنىڭ غەسكەرلەر ئوتتۇرسىدا ئابىر يى-
 كۇچلۇك، بولمىسا، ئىشېمىز غەمەلگە ئاشمايدۇ» دېدى.

دېدى خوجە اى پادشاھ نيكنام
 بولشكر قىلور بىر كا غوغاين عام
 ديدى دانبال بيك مو موندنا كلور
 كه مانجوبه خط تيمت ايلاب قىلور
 اميرنى چاقىب اوشبو خطنى آليپ
 كه ابلدىن نچان يانجو قىغه ساليپ
 امير اولسه آندىن چريكنى يغىنك
 امير يانجو قىدىن بو خطنى آليپك
 توروب دانبال بيك امير باشىدا
 بو خطنى او قوغاي چريك قاشىدا
 ايشيتكەن كشىلار بولوب بدكمان
 تمامى ديكاي لار اميرنى يمان (1)

شۇنىڭ ئۇچۇن بۇلار مانجۇر تىلىدا يالغان بىر خوججەت تەييار-
 لاپ توھمەت، بىلەن عابدۇروسۇل بەكنى ئولتۇرۇشكە كىرىش-
 ىدۇ. بۇ ئىشنى غەمەلگە ئاشۇرۇشنى ئەخمەد خان خوجا ئوز ئۇنى-
 تىگە ئالىدۇ.

ئەخمەد خان خوجا ئوز شاپكېلىرى بىلەن ئەمىر ئابدۇروسۇل
 بەكنىڭ چېدىرىغا بېرىپ، تۇيۇقسىز ئۇنى ئولتۇرغان يېرىدە خە-

(1) موللابال ئەسىرى، 61 بەت.

چەر سېلىب ئولتۇرىدۇ. ئەخمەدخان خوجا ئېسحاق بەگنىمۇ ئولتۇرۇپ، ئابدۇرۇسۇل بەگنىڭ ئەڭ يېقىن ئادىمى بولغان، خەلق ئارىسىدا غېزەتلىك جېسابلانغان قازى نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى قازى كالاتلىق مەنەسسىپىدىن ئېلىپ، زېندانغا سالىدۇ. مانا شۇنداغ قىلىپ، مەزۇم زات بىلەن ئەخمەدخان خوجا ئولتۇرىدىغان خانىقانى تىشلىرىنى غەمەلگە ئاشۇرىدۇ.

بىر ئاز زامان ئۆتمەستىن غۇلجىدا پوچى مەخمۇد («قىرى خوجا») دېگەن زات پەيدا بولىدۇ. بۇ زات ئۆزىنى خوجا ملار نەسلىدىن قىلىپ كۆرسىتىدۇ. نادان خەلق بۇنى «خوجا» دەپ ئىشىنىدۇ، ۋە ئۇنىڭغا نەزىر-چىراقلىرىنى بېرىدۇ. مەخمۇد ئۆزىنىڭ ياغاچدىن زەمبىرەك ياسايدىغانلىقىنى خەلققە جاكارلايدۇ. ئۇنىڭ ئەسلى مەقسىتى - چوڭ مەنەسەب ئورنىغا ئىگە بولۇش ئىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ بىرىنچى نۆۋەتتە ياغاچدىن زەمبىرەك (پو) ياساپ، بولۇۋاتقان جەڭلەرگە قاتنىشىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ خەلق «پوچى مەخمۇد» دېگەن لەقەم بېرىدۇ. نىتىجىدە ئۇ، ئۆزىنىڭ ئۆپ-چورىسىگە بىر قانچە ئادەملەرنى توپلايدۇ. لېكىن، ئۇنىڭ ياساپ قالغان زەمبىرەكلىرى بىر قېتىم ئىتىش بىلەنلا كويۇپ كېتىلىدۇ. مەخمۇد بۇنىڭ بىلەن كۈزلىگەن مەقسىدىگە يېتىشكە مۇمكىن بولمايدىغانلىقىنى سېزىپ، باشقا چارە ئۆزدەيدۇ. ئۇ زېنداندا ياتقان قازى نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى بوشۇتۇشقا كىرىشىدۇ. ئۇنىڭ نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى زېنداندىن بوشۇتۇشتىكى مەقسىتى - ئۇنىڭ ئابرويى بىلەن خەلقىنى ئۆزىگە قارىتىپ، چوڭ مەنەسەبگە سۇلتانلىققا ئىگە بولۇش ئىدى.

موللا بېلال پوچى مەخمۇدنىڭ بۇ مەقسىتىنى شۇنداغ ئىزھار قىلىدۇ:

خىيالىدا دېر آنى، قىلسام خلاس
عقىدات زبانبين سورار بىز كلفاس
بو آخونلوغۇم قولغە كلىمەك همان
مىنى پادشاھ قىلسا يوقتور كدان 1)

پوچى مەخمۇد ئۆز ئادەملىرىنىڭ ياردىمى بىلەن نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى زېنداندىن چىقىرىپ ئالىدۇ.

سۇلتان مەزۇم زات پوچى مەخمۇدنىڭ بۇ ئىشىگە خەيران بولۇپ، نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى يوق قىلىش چارىسىغا كىرىشىدۇ. شۇ ئوتتۇرىدا ئەخمەدخان خوجا پوچى مەخمۇد بىلەن غەلىقە قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن دوست بولىدۇ. سۇلتان نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى ئولتۇرۇشنىڭ پەيتىدە بولسا، پوچى مەخمۇد بىلەن ئەخمەد خوجا سۇلتاننى ئولتۇرۇپ سۇلتانلىقنى قولغا ئېلىش پەيتىدە بولىدۇ.

نىتىجىدە سۇلتان نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى ئولتۇرگىزىدۇ. پوچى مەخمۇد بىلەن ئەخمەدخان خوجا بولسا سۇلتاننى ئولتۇرۇشنى غەمەلگە ئاشۇرىدۇ. شۇندىن كېيىن پوچى مەخمۇد ئۆزىنى - ئۆزى «سۇلتان» دەپ ئىعلان قىلىدۇ. شۇنداغ قىلىپ ئېلىدا «قىرى خوجا» نىڭ سۇلتانلىقى باشلىنىدۇ، لېكىن، پوچى مەخمۇد ۋە ئەخمەدخان خوجا ئۆزلىرىنىڭ شەخسى مەنەپىئەتلىرى ئۈچۈن خەرىكەت قىلىشى، قىلغان ئىشلىرىنىڭ قارا ئىپتىدائىك بولۇشى كۆپچىلىك خەلققە ئوچۇق مەغلۇم بولدى. مانا شۇنىڭ ئۈچۈن شۇ دەۋرنىڭ ئابرويلىق ئادەملىرىدىن بولغان شەمسىتىدىن خەلفەم يولباشچىلىقى بىلەن بۇلارغا قارشى كۈرەش باشلىنىدۇ. كۈرەشكە چوڭ كۈچ چىقارغانلار ئارا ئۈستەكلىكلەر بولۇپ،

1) موللا بېلال ئەسىرى، 87 ت.

ئۇلار 36 كۈن «سۇلتان» بولغان پوچى مەخمۇدنى سۇلتانلىقتىن چۈشۈرىدۇ. پوچى مەخمۇد كە ئولۇم جازاسى بېرىلىدۇ ئەخمەدخان خوجا بولسا، بۇ جازادىن سۇيىدۇنگە قېچىپ قۇتۇلىدۇ.

پوچى مەخمۇدنىڭ «سۇلتانلىقى» يوق قىلغاندىن كېيىن، موللا شاۋكەت ئاخۇن سۇلتان، ئەللا پالۋان (ئەللاخان) ئەمىر بولۇپ تەئىنلىنىدۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ، قوزغۇلاڭچىلارنىڭ ئالدىدا مانا چۇرلارنىڭ ئىككىنچى كۈچلۈك قەلەيسى - كۈرەنى ئېلىشقا كىرىشەتتى. كۈرەنى ئېلىشدا غۇمۇمى ھەربىي يولباشچىلىقنى ئەمىر ئەللاخان ئېلىپ بارىدۇ. لېكىن، كۈرەنىمۇ نىز ئالمايدۇ. كۈرەنى ئېلىش يەنە خەلق قەھرىمانى سادىر پالۋانغا تاپشۇرىلىدۇ. سادىر پالۋان كۈرە قەلەيسىنىڭ سىپىلى ئاستىدىن ئۇزۇن تۇڭگۈر كولاپ، ئۇنىڭغا حورا قويۇپ، سىپىلنى تاغدۇرۇپ تاشلايدۇ. مانا شۇنىڭ نېتىجىسىدە كۈرە قەلەيسى تەسلىم بولۇدۇ. كۈرە قەلەيسى تەسلىم بولغاندىن كېيىن، ئەللاخاننىڭ خەلق ئوتتۇرىسىدا ئابرويى كوتۇرىلىدۇ. سۇلتان شاۋكەت ئاخۇن قانداقلا بولمىسۇن ئەللاخاننى ئىشدىن بوشۇتۇش چارىسىغا كىرىشىدۇ. ئوز مەنسىيىدىن - سۇلتانلىقتىن ئاجراپ قېلىشقا ئۇنىڭ كوزى يېتەتتى. چۈنكى ئەمىر ئەللاخانغا قارىغاندا، تەدبىرسىز ئادەم ئىدى ۋە ئۇنىڭ خەلق ئوتتۇرىسىدا حورمىتى ئاز ئىدى. لېكىن، شاۋكەت ئاخۇن ئەمىر ئەللاخاننى ئىشدىن بوشۇتۇش ئۈچۈن ھېچ قانداغ سەبەب تاپالمىدى. شۇنداغ بولسىمۇ، ئۇنى ئەمىر - لىك مەنسىيىدىن بوشۇتۇپ تاشلىدى. كوپچىلىك خەلق بۇنىڭغا ھەيران بولدى. خەلقنىڭ ئابرويلىق، حورمەتلىك ئادەملىرى شاۋكەت ئاخۇندىن - ئەللاخاننىڭ ئەمىرلىك مەنسىيىنى قايتۇرۇلۇپ

بىرلىسۇن - دەپ تەلەپ قىلدى. سۇلتان بۇنىڭغا كۈنمىدى. شۇندىن كېيىن كوپچىلىك خەلق «شاۋكەت ئاخۇن سۇلتانلىقتىن چۈشۈش - سۇن، بىز ئەللاخاننى سۇلتان قىلىپ كوتەردۇق» دەپ جاكارلىدى. شاۋكەت ئاخۇن كوپچىلىك خەلققە قارشى تۇرالمىدى، سۇلتانلىقتىن چۈشىدى. ئەللاخان ئېلىغا سۇلتان بولۇپ كوتۇرۇلدى.

***

ئازادلىق قوزغۇلاڭ تامام بولۇش ئالدىدا تۇرغان بىر ۋاقىتتا، تۇڭگانلارنىڭ يولباشچىسى ياگۇر ئاخۇن، ئۇيغۇر ۋە تۇڭگان خەلقلىرىنىڭ بىرلىگىنى تېخىمۇ كۈچەيتىشنى ئورنىغا، ئۇ سۇلتانلىقنى تالىشىپ، ئۇنى بوزۇشقا ھەرىكەت قىلىدۇ. بۇ ھەرىكەتكە ئەخمەدخان خوجا بىلەن شاۋكەت ئاخۇن قوشۇلۇپ، تۇڭگانلارنى ئەللاخاننىڭ سۇلتانلىقىغا قارشى تۇرۇش باشلاشقا چاقىرىدۇ. شۇ ۋاقىتتا ئەمىرلىك مەنسىيىگە رازى بولماي، سۇلتانلىقنى تەلەپ قىلىپ يۇرگەن ئەمىر توختى ئاخۇن ھېلىقى خائىنلار تەرىپىگە ئوتۇپ كېتىدۇ. ياگۇر ئاخۇننىڭ مەنسىپ ھەرىكەتلىرىگە ئەخمەدخان خوجا، شاۋكەت ئاخۇن ۋە توختى ئاخۇنلارنىڭ خائىنلىق ھەرىكەتلىرى نېتىجىسىدە ئۇيغۇرلار بىلەن تۇڭگانلار ئوتتۇرىسىدا تۇرۇش باشلىنىپ كېتىدۇ. لېكىن ئاز سانغا ئېگە بولغان تۇڭگانلار بۇ ئۇرۇشتا بېگىلىدۇ، ياگۇر ئاخۇن ئولتۇرىلىدۇ. بۇ ئۇرۇشنىڭ سەۋەبچىلىرى بولغان ئەخمەدخان خوجا، شاۋكەت ئاخۇن ۋە توختى ئاخۇن قولغا چۈشۈدۇ. بۇ خائىنلارغا تېگىشلىك جازالار بېرىلىدۇ. ئەخمەدخان خوجا بىلەن توختى ئاخۇنغا ئولۇم جازاسى بېرىلىدۇ. شاۋكەت ئاخۇننى

بولسا قاپقا سېلىپ، ترك ئىلى دەرياسىغا تاشلايدۇ. خائىنلار-
غاھەر قاچان شۇنداغ ئولۇم. موللا بلال بۇ ۋەقەنى شۇنداغ
يازىدۇ:

تەئەدخان ايردى اعلى سعید
انى كىلتوروب سايدا قىلدى شهید
تۇتۇب شوكت اخوننى كىلتوردى تیز
قىلىپ بند زىندان آرا انى نینز
نچە كوب سولاب بو بلا قعرىغە
تغارغە سولاب تاشلادی بحرکا
امبرنى توتوپان شهید ایلادی
چاندىن انى نابید ایلادی.
بوقسى ایسکان یارچسيفه قضا
نور چاره بولماي قضاغە رضا¹

ئازادلىق كۆرەش دەۋرىدە مەنەسەبەرەست ۋە بۇز-
تۇچىلارنىڭ قىلغان خائىنلىق ھەرىكەتلىرىگە ناھايىتى قارشى
بولدى ۋە كۆرەشنىڭ ئاخىرىغىچە ئۇ كۆپچىلىك بىلەن بىللە جە-
يەكت قاتتى. موللا بلال ئۆزىنىڭ ئەسىرىدە خائىنلارنىڭ بو-
شى، بولمىغان يوقىلىقى، خەلق ۋە ۋەتەن ئۈچۈن ناھايىتى
بىيانلىق ئىكەنلىكىنى كۆرسۈتۈپ، بىرلىكنى ياقلايدۇ، خائىنلار-
نى قاتتىق سوڭىدۇ:

كە دوشمن ھراطرا فەيزدا توروب
توكاتور ايسكان بىر بىرن اولتوروب

¹ موللا بلال ئەسىرى، 153 بەت.

كە مۇمن مسلمان قانىنى توكر
كەشك يوق بو يورت اېلكىمىزدن كتار

اۋلۇغلار دليدا بورولدى نيت
كە آرى بۇزۇق دلدا يوق خاصيت.

1864 يىلى بولغان ئازادلىق قوزغۇلاڭدا مەنەسەبەرەستلىك،
خائىنلىق چوڭلار- مەنەسەبەرلەر تەرىپىدىن بولدى. كۆپچىلىك
خەلق بولسا، ئازادلىق كۆرەشنى ئاخىرىغىچە ئېلىپ باردى، خا-
ئىنلارنىڭ تېگىشلىك جازالىرىنى بەردى. مانا شۇنىڭ ئۈچۈن ئازاد-
لىق قوزغۇلاڭ ئېلىدا يېڭى چىقىدى. 1867- يىلى باشلاپ، ئىلى
ئۇيغۇرلىرىنىڭ مۇستەقىل سۇلتانلىقى ئورناشتى. ئېلىدا بولغان
ئازادلىق قوزغۇلاڭنىڭ يېڭى چىقىشىغا ئىككىنچى بىر سەۋەب،
بۇ قوزغۇلاڭغا ئىزلىگەن خەلقلەرنىڭ بىرلىككە ھەرىكەت
قېلىشىدۇر. بۇ قوزغۇلاڭغا ئۇيغۇرلار، تۇڭگانلار ۋە باشقا
خەلقلەر قاتناشتى. بۇلار ئوتتۇرىسىدا بىرلىك بولمىغاندا،
قوزغۇلاڭنىڭ يېڭى چىقىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شاعىر
موللا بلال بىر قانچە ئەدەبىي ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇردى:
«غزات در ملك چن»، «نوزۇگۇم»، «چاڭ مۇزا يۇسۇف خان»
ۋە باشقىلار. ئۇ تۇرمۇشنى چەتتە تۇرغان شاعىرلاردىن بولماي،
ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋەتەنپەرۋەر شاعىرىدۇر. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ قەدىرلىك
موقەددەس نەرسە- ۋەتەن، ۋەتەننىڭ ئازادلىقى ۋە مۇستەقىللىقى،
ئۇيغۇر خەلقى ئولوغ ۋەتەنپەرۋەر شاعىرىنى مەڭگۈ ئەس-
دىن چىقارمايدۇ.

ئۇيغۇر ئوغلى.

چوقان ۋە ليخانوف - ئۇيغۇرلار خەلقىدە

ئۈرۈپا عالملىرىنىڭ ئىچىدە شەرقى تۈركىستاننىڭ بولۇپمۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ XIX ئىچى عەسىر گىچە بولغان تارىخىنى دەستە-لاب كىڭ رەۋىدە علم دۇنياسىغا تونۇتقان كىشى - چوقان چىڭغز ئوغلى ۋە ليخانوف بولدى.

قازاق خەلقىدىن چىققان بۇ سەيياخ، عالم ۋە مۇتەفەككىر چىن مەئناسىدا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخى توغرىلۇق تولىمۇ قىممەتلىك ئەسەر يېزىپ قالدۇردى. ئۇنىڭ «1858-1859 ئىچى يىللاردىكى ئالتى شەھەرنىڭ ئەھۋالى»، «جۇنغارىيە تارىخى» ھەم «قەشقەرىيەنىڭ تەسۋىرى» دىگەن ئەسەرلىرى مۇشۇ كۈنگىچە ئىلمى قىممىتىنى بوقتاقىنى يوق. شۇ ئەسەرلىرى ئارقىلىق چوقان غۇمۇمەن رۇس ۋە غەربى ئۈرۈپا غالملىرى ئىچىدە شوهرەت تازاندى. شوڭلاشقا چوقاننى «قەشقەرىيەنى - ئۈرۈپا علمى ئۇ-دۇن ئاچقان كىشى» دەپ يۇرۇتىشى ئەينە شۇنىڭدىن.

چوقان چىڭغز ئوغلى ۋە ليخانوف قازاقىستاننىڭ حازرقى كۆك-سەتاۋ ۋىلايىتىدە تۇغۇلغان، ئاتىسى قازاق خەلقىنىڭ تارىخىدىكى ئاتاقلىق ئابلاي خاننىڭ نەۋرىسى بولغان. چوقان كىچىگىدىن ئومس-

كىدا رۇسچە ئوقۇپ، ئۈرۈپا مەدەنىيىتىنىڭ روھىدا تەربىيە ئال-غان. 1858 ئىچى يلى مەكتەپنى ئۈگەتكەندىن كىيىن، ئوفىتسىرلىق دەرىجىسىنى ئىلىپ، بىر نەپەدىن رەسمى خىزمىتىنى ئوتەشكە كىرىشكەن بولسا، ئىككىنچى تەرەپتىن كوپچىلىك ۋاختىنى علم-فەنگە سەرىق قلىشقا باشلايدۇ، مەركىزى ئازىيە خەلقىلىرىنىڭ تارىخى بىلەن مەشغۇل بولىدۇ. مۇشۇ بولدا يۇرۇپ رۇس خەل-قىنىڭ حۇر فىكرلىك عالملىرى، يازغۇچى - شاعىرلىرى بىلەن تو-نۇشىدۇ. ئومسكىدا سۇرگۈندە يۇرگەن ئىنقىلابچى خەلقپەرۋەر-لەر بىلەن دوستلۇق ئالاقە تۇتىدۇ. نىنجىچىدە شۇلاردىن ئالقان تەئىسېرات، كورگەن تەجرىبە، پەم-پارسەنلىك چوقانغا چوڭ تەئىسېر قلىدۇ. ئۇنىڭ ئوى-فىكرى كىچىكىپ، ئوز خەلقىغە خىزمەت قلىش دىگەن ئىخلاس كۇچۇيىدۇ. چوقان ئوقۇشنى ئۇ-گۇتۇپ، ئارىدا 4-5 يىللار ئۇتكەندىن كىيىن، 1858 ئىچى يلى تەشەرىپىگە بارىدۇ. بىزىڭدىن مەقسەد: مەركىزى ئازىيەنىڭ قىلبىمى خەلقىلىرىدىن بولغان - ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىنى يىقىندىن ئۇگۇنۇش ئىدى. مەئىقەتەن چوقان علم-فەنگە چوڭ خىزمەتلەر قىلىپ قايتىدى. ئۇنىڭ شەرقى تۈركىستان تارىخى توغرىلۇق يازغان علمى ۋە تارىخى ئەسەرلىرى چوقاندىن كىيىن شەرقى تۈر-كىستاننى تەكشۈرگەن رۇس ھەم غەربى ئۈرۈپا عالملىرى ئىز-چۇى چوڭ علمى قوللانما بولۇپ خىزمەت ئەتتى.

چوقان ئالتى شەھەردە 5 ئاي، غىلجىدا 3 ئاي بولدى. مۇشۇ قىسقا مۇددەت ئىچىدە ئۇ نۇرغىن يىللىق ئىجادى ئىشلارنى مەيدانغا ئاندى. شەرقى تۈركىستاننىڭ سىياسى، ئىقتىسادى جۇغرافى مەسئۇلىلىرىگە دائىر ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئۇيغۇر خەلقىنىڭ

تل- ئەدەبىيات ھەم غۇرۇق- غادەتلىرىگە باغلىق قەمەتلىك خۇججەت-
لەرنى يىغىپ توپلىدى.

چوقان ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگۈنۈشكە باشلاپ، ئۇيغۇرچە قوش
سوزلەرنىڭ لوغىتىنى تۈزۈپ چىقىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، مۇھەممەد
ھەيدەر، غابدۇل رەشىد ئوخشاش شەرق مۇتەرىپلىرىنىڭ
ئەسەرلىرىنى مۇتەلىپ قىلىپ، ئۆزى بىلەن بىللە «تەزكىرەنى
جالان»، «تەزكىرەنى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان»، «تەزكىرەنى
تۇغلۇق تومۇرخان» ۋە «رىشادىت» ئوخشاش تارىخى قول ياز-
مىلارنى ئېلىپ چىقىدى. چوقان ئۆزىگە كىرەكلىك تارىخى خوج-
جەتلەرنى يەرلىك ئۇيغۇرلاردىن، غۇلجا- ئاخۇنلاردىن ھەم مىللى
ئازادلىق كۈرەشلەرگە قاتناشقان قەشقەر خەلقىدىن سوراشتۇرۇپ
بىلدى. سىياسى ھەم مىللى جەھەتتىن ئىزلىمە كەم بولغان خەلق-
لەرنىڭ تۈرلۈك قاتلاملىرى بىلەن يېقىندىن غەلىقە باغلاش، چو-
چوقاننىڭ دېموكراتىك نەزىرىنى چىكىنىشقا تېخىمۇ مۇمكىنچىلىك
بەردى. لېكىن، بەختىگە قارشى چوقاننىڭ بۇ ئەسەرلىرى تولۇق
رەۋىشىدە مەتبۇعات يۈزىنى كۆرەلمىدى، ۋاقىتسىز ئولۇم ئىجادى
كەشقىياندىن مەحرۇم ئەتتى. خۇسۇسەن چوقاننىڭ غۇلجىدا بول-
غان دەۋرىدىكى خاتىرە دەفتەرلىرى، ئۇيغۇر ۋە باشقا يەرلىك
خەلىقلەرنىڭ تارىخى، ئەدەبىياتى توغرىلىق يېقىن ئەمىيەتلىك
خوججەتلىرى ۋاختىدا مەتبۇعات يۈزىگە چىقىپ ئۆلگۈرۈلمىدى.
ھازىر مەزكۇر خوججەتلەرنى خەلق ئىجتىياجىغا يارىتىش مەسىلى-
لىسىنى ئىلمى جايلىرىمىز ياڭلىۋاشنى قولغا ئالماقتا.
چوقان ئۆزىنىڭ ئاساسى ئىلمى ئەسەرلىرىدىن بولغان «1858-
1859 نچى يىللاردىكى ئالى شەھەرنىڭ ئەحوالى» دېگەن ئەمگى-

گىدە شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ جۇغرافى شارائىتىگە قىسقىچە
توختۇلۇپ، ئاندىن تۈۋەندىكى دەۋرلەرگە تەھلىل بېرىپ ئوتۇدۇ:
ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام دەۋرىگىچە بولغان سىياسى تارىخىنىڭ تەۋ-
سىلى، شەرقى تۈركىستاندىكى بۇد فەرەستلىك دەۋرى، شەرقى
تۈركىستانغا غەربلەرنىڭ كېلىشى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ پەيدا بولىشى-
ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق دېگەن ئىككى مەھەللى گىرۇھبازلىقنىڭ
كېلىپ چىقىشى، بۇ گىرۇھ نەزەردىن كەتكۈزۈلۈپ چىقىشى،
يۈرگۈزۈلگەن ماجرا، شۇنىڭ بىلەن بىللە، شەرقى تۈركىستاننى
مانجۇر خانلىقىنىڭ ئىستىلا قىلىشى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي-
مانجۇر ئىستىلا قىلىشى كۆرۈش ھەرىكەتلىرىنى كۆرسۈ-
تىدۇ.

چوقان قەشقەر خەلقىنىڭ سىياسى تەرەققىيات بولىدىكى
ئوسۇش شارائىتىنى ئېيتىپ كېلىپ، ئالتى شەھەر خەلقىنىڭ تارى-
خىدا بولغان دىنى تالاش- تارتىشلار شەرقى تۈركىستاننىڭ سىياسى
ھەم ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا چوڭ ئورۇن تۇتقانلىقىنى تەكىتلەپ
ئوتۇدۇ. شۇڭلاشقا ئۇ ئۆزىنىڭ تارىخى ئەسەرلىرىدە بۇ مەسىلى-
لىگە كەڭ ئورۇن بېرىدۇ.

XV نچى ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قەشقەرگە بۇخارا دىن مەھزۇم-
ئەغزام دېگەن خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ بىرى كېلىپ كرىدۇ. بۇ زات
قەشقەردە چوڭ خۇرمەتكە ئىگە بولىدۇ. مەھزۇم ئەغزەمدىن
كېيىن، ئۇنىڭ ئوغۇللىرى- ئىمامى كالان بىلەن ئىسحاق ۋەلى
شەرقى تۈركىستان مۇسلمانلىرىنىڭ دىنى باشچىلىرى بولۇپ
قالىدۇ. ئىمامى كالان بىلەن ئىسحاق ۋەلى نىڭ ئوز ئالدىغا تەرەۋ-
دارلىرى بولۇپ، بارا- بارا بۇلار ئىككى پارتىيە بولۇپ ئايرى-

ئېتىجىدە، ئىمامى كالاننىڭ تەرەقدارلىرى-«ئاق تاغلىقلار»
ئىساق ۋەلىنىڭ تەرەقدارلىرى-«قارا تاغلىقلار» دېگەن نامغا بو-
لۇنۇپ، ئىككى ئوتتۇردا مەسلەكسىز تالاش-تارتىشلار كېلىپ
چىقىدۇ. بۇنىڭ غەيبىيىتى چوڭ غوغالارغا ئايلىنىپ، ئالتى شەھەر
بويىچە قاتتىق قان ئوكۇشلەر باشلىنىدۇ. مەسىلە ئۇششاق
دىنى كوز قاراشدىن، حاكىمىيەتنى ئېگىلەپ ئېلىش ئوخشاش
سىياسى كۈرەشكە ئايلىنىدۇ. بۇ توختالسىز قان ئوكۇشلەر ئېتى-
جىسىدە، شەرقى تۈركىستاننىڭ ئىچكى ھەم تاشقى ۋەزىيىتى ئاجز-
لىنىپ، 1758 نچى يىلى ختايلارنىڭ ئىستېلا قىلىپ ئېلىشىغا ئوڭاي
زەمىن تۇغۇلىدۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن، شەرقى تۈركىستاندىكى خوجا ئەۋلادلىرى
قوقان خانلىقى قول ئاستىغا قىچپ ئۆتسىمۇ، لېكىن شەرقى تۈر-
كىستان بىلەن علاقىنى ئۈزۈمەيدۇ. چۈنكى ئۇلار شەرقى تۈركىستان
خەلقىنىڭ ئىعتىقادىنى ئۇيدان بەلەندى. خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ
خەلق ئىچىدىكى شۇنداق تەسىرىدىن ھەزەر ئەيلىگەن مانجۇر
خانلىقى بىلەن ئالاھىدە شەرت ياساپ، خوجا ئەۋلادلىرىنى دائىم
تەفتىش ئاستىدا تۇتۇشقا دېگەن قارارغا كېلىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن
مانجۇر خانلىقى قوقانلىقلارغا مەغلۇم مولاچەردە ئاچقا تولەپ
تۇرىدۇ ھەم شەرقى تۈركىستاننىڭ بازارلىرىدا قوقانلىقلار ئۈچۈن
سودا-سېتىق ئىشلىرىنى ماڭغۇزۇشقا كەڭ ئىمكانىيەت بېرىدۇ.
مانجۇر خانلىقىنىڭ مەزكۇر چارە-تەدبىرلىرىگە قارىمىسدن،
يەرلىك خەلقنىڭ ئىستېداتقا قارشى قوزغۇلاڭى بولۇپ تۇرىدۇ.
مانجۇر خانلىقى شەرقى تۈركىستاننى بېسىپ ئالغاندىن كېيىن،
غەربگە قاراپ ئاياق باسقۇچى بولسىمۇ، لېكىن، بۇ سىياسىيىتىنى

تولۇق ھەمەلگە ئاشۇرالمىدى. سەۋەبى، شەرقى تۈركىستاننىڭ
خارجى ھەم داخىلى ۋەزىيىتى بۇنىڭغا يار بەرمىدى. توختالسىز
بولۇپ تۇرغان خەلق قوزغۇلاڭلىرى مانجۇرلارنىڭ شەرقى
تۈركىستاندىكى قۇدرىتىنى خېلىلا ئاجزلاتتى. مەسىلەن،
1825-1827 نچى يىللىرى جانگر خوجام باشلىق ئۇيغۇر خەلقىنىڭ
قلغان قوزغۇلاڭى بۇنىڭغا دېلىل.

بۇ توغرىلۇق چوقان مانداغ دەپ يازىدۇ: «جانگر خوجامنىڭ
قوزغۇلاڭىدىن كېيىن، شۇ كىچىگە ئازىيە خەلقىنىڭ ئالدىدا يېڭى-
مەس كۈچ بولۇپ كەلگەن مانجۇرلارنىڭ كارامىتى ئىشكارە
بولۇپ قالدى. قەشقەر ۋە تەنپەر ۋەزىرلىرىنىڭ رۇخى ئوسۇپ ئوز
ۋەتىنىنىڭ مۇستەقىللىقىنى قايتۇرۇپ ئېلىشقا يېڭىدىن يېڭى ئىشەنچى
پەيدا قىلدى» جانگر خوجامنىڭ قوزغۇلاڭىدىن كېيىن، قوقان خانلىقى
بىلەن ئىككى ئارىدىكى شەرت بۇزۇلۇپ، قوقانلىقلار شەرقى
تۈركىستاندىكى مەنەبىيىتىدىن ئايرىلىپ قالدى. قەشقەر خەلقىنىڭ
مىللى ئازادلىق يولىدىكى ھەرىكەتلىرىدىن قانداقلا بولمىسۇن
خېنى مەدەلى خان، جانگر خوجامنىڭ ئاكىسى-مەدەلىسۇننى
خان تىكلەش مەقسىدى بىلەن، 1830 نچى يىلى مانجۇرلارغا قارشى
«غازاۋات». ئىعلان قىلىدۇ. بۇنىڭدا قوزغۇلاڭچىلار غالب كېلىپ،
مانجۇرلار ھالاكەتكە ئۇچرىدى. لېكىن شۇ چاغدىكى بۇخارا ھەم
قوقان خانلىقىنىڭ ئارىسىدىكى زىددىيەتچىلىك ھەم ئۇستىدىن
ئىغىرچىلىق چۈشمىگەن شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ قوقان ھاكىم-
مىيىتىگە سەمىمى ئىتائەت قىلىدىغانلىقى ئېتىجىسىدە قوقان خانلىقى
مانجۇرلار بىلەن يەنە پۈتۈمگە كەلدى.

1846 نچى يىلى قوقاندا باشلانغان ئىچكى غۇغادىن قانداقلا بولمىسۇن

خوجا ئەۋلادلىرى 1847 نچى يىلى قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىپ، شەھەرنى ئىگىلەپ ئالدى. بۇ ماجرانى شەرقى تۈركىستان تارىخىدا «يەتتە خوجامنىڭ يېغىلىغى» دەپ ئاتايدۇ. لېكىن خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ ھۆكۈمى ئۇزاققا بارمىدى. سەۋەبى، خوجا ئەۋلادلىرى يەرلىك خەلققە يان بېسىشنىڭ ئورنىغا، ئۆزلىرىنىڭ شەخسىي فەرەستلىك نىيەتلىرى بىلەن بولۇپ، ھالاكەتكە ئۇچرىدى.

چوقان شەرقى تۈركىستاننىڭ ئۆتكەن دەۋرىدىكى تارىخىنى شۇنداق تەسۋىرلەش بىلەن بىللە، 1857 نچى يىلى ۋاقىعەسىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان قىسقىچە تەسۋىرلەپ ئۆتۈدۇ.

چوقان ئۆزىنىڭ ئىلمى، تارىخى ئەسەرلىرىدە شەرقى تۈركىستاندىكى سىياسى، ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەرنىڭ دىنىي ھەرىكەتلەر بىلەن چىڭ باغلىق ئىكەنلىكىنى تولۇق ئىسپاتلاپ ئوتتۇرىدۇ. لېكىن شۇنى ئەسدىن چىقارماس كېرەككى، چوقان شەرقى تۈركىستاننىڭ شۇ زامانلاردىكى سىياسى تۇرمۇشىدا خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ تۇتقان بولباشچىلىق ئورنىنى كۆرسەتكەندە، بۇ مەسىلىنى قوزغۇلاشنىڭ ئەساسى كۈچى بولغان كۆپچىلىك خەلقنى ئايرىپ كۆرسەتمەيدۇ، غەكسىچە: خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ ئۆز ھاكىمىيىتىنى تىكلەش يولىدىكى ھەرىكەتنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مانجۇر ئىستىباتىدىن قۇتۇلۇش يولىدا باشلىغان مىللى ئازادلىق ھەرىكەتى بىلەن توغرى كېلىپ قالدى، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

چوقان ئۆزىنىڭ قەشقەر سەياھىتىدىن كېيىن، يازغان ماقالىلىرىدا ۋە رەسمىي ھۆججەتلەردە شەرقى تۈركىستاندىكى تارىخى ۋە قىيىنچىلىق ئەينە شۇنداق تەھلىل قىلىپ چىقىدۇ. ئۇ شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ بۇ قوزغۇلاڭلىرىنى ئۆز-ئارا «غوغا» تەمسىلى بىلەن كۆرسىتىپ بەردەك.

ئىزلىگەن خەلقنىڭ ئەزگۈچى ھاكىم مىللەتلەرگە قارشى خەتتە ئازادلىق چىلىشى دەپ ئىسپات قىلدى.

چوقان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سىياسىي مۇستەقىللىك يولىدا ئېلىپ بارغان ئازادلىق چىلىشىغا يان باسدى، شۇڭلاشقا ئۇ: «قەشقەر خەلقىنىڭ ئاساسىي خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بىرى - ئۇلارنىڭ ۋە تەنپەرىدە كىدە» دەپ يازدى.

چوقان 1864 نچى يىلى يازغان بىر ماقالىسىدا يەنە مائىداغ دەيدۇ: «قانداقلا دەرىجىدە بولمىسۇن، ھەر بىر خەلقنىڭ ئۆز يولىدا تەرەققىي ئېتىشى ئۈچۈن كېرەكلىك نەرسە: مۇستەقىللىك، ئۆزىنى-ئۆزى ھېمايە قىلىش، ئۆزىنى-ئۆزى ئىدارە قىلىش ۋە ھاكازالار».

بۇ ئېيتىلغانلاردىن چوقان ۋەلىخانوفنىڭ شۇ زامانلاردا تەقارلىق ھۇر فېرلىك خەلقپەرۋەر ئىكەنلىكىنى ئوچۇق كۆرۈشكە بولىدۇ. چۈنكى ئېيتقاندا: خەلق ئۆز تۇرمۇشىغا ئۆزى ئىگە، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى ھەل قىلىش كېرەك. خەلقنىڭ مۇستەقىل ئازادە ھەرىكەتىگە چەتتىن ھېچ كىم قول سۇقۇپلا كېرەك، خەلق ئۆز ئالدىغا تەرەققىي ئېتىش، ئۆزىنى-ئۆزى ئىدارە قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە، ئەگەردە كىمدە-كىم خەلقنىڭ مۇستەقىللىقىغا ۋە مۇستەقىللىكىگە قول سۇقۇدىكەن، ئۇ چاغدا ئۆزىنى-ئۆزى ھېمايە قىلىشقا، يەنى، قول سۇقۇچىلارغا قارشى تۇرۇشقا ھەققى بار. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، چوقان ئىزلىگەن مىللەتلەرنىڭ، شۇ جۇملىدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مۇستەقىل تەرەققىي ئېتىشى ئۈچۈن مىللى ئىزىلىشلەرنىڭ قايسى شەكلىگە بولمىسۇن قارشى چىلىشىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئىسپات قىلىدۇ. مۇستەقىللىقنىڭ بۇ فېرلىكى ئېلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ مىللى ئازادلىق يولىدا

دېكى كۆرمەش ھەرىكەتلىرى توغرىلىق يازغان ئەسەرلىرىدە
مۇ ئوچۇق كۆرىمىز.

قىسقىسى، چوقان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ رۇھانى كۈچىگە، جىس-
مانى غەيرىتىگە تولۇق ئىشەنگەن ئادەم. ئۇنىڭ ھەقىقىي دوستلۇق
ۋە سەمىمىي مۇھەببەت باغلاپ ئېيتقان سۆزلىرى ئۇيغۇرلار-
نىڭ كەلگۈسى ئەرەققىياتىغا چوڭ ئۈمىدلەر ھاسىل قلىدۇ. ئۇ-
غۇر «خەلقى» دەيدۇ ئۇ بىر ماقالىسىدا - ئىزلىگەن خەلق، دائىما
باش كۆتەرمەي ئىشلىگىنى ئىشلىگەن. ئەگەردە شەرقى تۈركى-
تانلىقلار ئوز كۈچىنىڭ ھالاۋىتىنى ئوزى كۆرەلسە ئىدى،
ئۇ چاغدا ئىلگىرىكى زامانلاردا قانداغ باي مىللەت بولغان بۇ-
سا، ھازىر مۇ شەرق خەلقىلىرى ئىچىدە شۇنداق باي خەلقلەرنىڭ
بىرىسى بولار ئىدى». لېكىن دەيدۇ يەنە بىر ماقالىسىدا: «بۇ بەر-
نىڭ جاڭجۇڭنى ئۇچ قىرلىق پادىشاھقا ئوخشاش ئىكەن. ئۇنىڭ
يېمەك، ئىچىگى خەلقنىڭ بويىنىدا، قاسساپ گۆش توشۇپ بەر-
سە، ماشىنىچى كېيىم تېكىۋاتقان، ياغلىشى ئوى سېلىۋاتقان.
جىنايەت دېگەننىڭ ھەددى-جىسابى يوق. پاراخورلىققا كەلگەن-
دە خىتايلار ئىران شاھىدىنمۇ ئېشىپ چۈشىدىكەن». غۇمۇمەن،
«شەرقى تۈركىستاندىكى ئەمكەكچى خەلق - دەپ، يازىدۇ چو-
قان» - ئىچىنارلىق بىر تەھۋالدا ياشايدۇ. بۇلار ئاچكوز مانجۇر
مەنەسبەدارلىرى بىلەن بەگلىرىنى تويىدۇرىمەن دەپ، ئاچ-توق
قىلىشىغا قارىماي ئەمگەك قلىدۇ، ئىشلەپ عازاب چىكىدۇ».

ئۇيغۇر خەلقى نورغۇن غەسەرلەر شۇنداق ئېغىر عازاب ۋە
مىللى تەگسىزلىك ئىچىدە كۈن كەچۈرۈپ كەلسىمۇ، لېكىن ئوز-
نىڭ مىللى خۇسۇسىيىتىنى يۇقاتمىدى، خۇلقى - مۇجەزىدىكى خاسىد

يەتلىرىنى سانلاپ كەلدى. ئۇ خاسىيەتلەر چوقاننىڭ تەجىبىرى
بىلەن ئېيتقاندا: «خۇش چىراي، مېھمان دوست، ئىشلەپچان خە-
لق» ئىكەنلىكىدە. شۇنىڭ بىلەن بىللە، چوقان ئۇيغۇرلارنىڭ ئو-
يۇن - كۈلكىگە ھەۋەس خۇش - چاقچاق خەلق ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ
كىلىپ: «شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرى ئەن - نەغمە جەھىتىدىن
بۇتۇن ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلېرىنىڭ ئىچىدە ئالاھىدە حورمەتكە
ئىگە» دەيدۇ، ھەقىقەتدە، چوقان شەرقى تۈركىستانغا بېرىشىدىن
قائىدىلىنىپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىل - ئەدەبىياتى، ناخشا قوشاقلىرى
بىلەن يېقىندىن تولۇشىدى. ئۇ «جۇنغارىيە تارىخى» دېگەن كىتابىدا:
«مەن قەشقەرگە بارغىنىمدا ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگۈنۈشكە كىرىشتم...
مەن ئۇيغۇر جانلىق ئىلىنىڭ قوش سۆزلىرىنىڭ لوغىتىنى تۈزەپ
چىقىم ھەم نۇرغۇن خەلق قوشاقلىرىنى يېغىپ ئالدىم» دەپ يازىدۇ.
چوقان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللى تۇرمۇشىدا ئورۇن ئالغان
مەزكۇر خۇسۇسىيەتلىرىنى - ئىلگىرىكى زامانلاردا تارىخى مۇ-
ئەددەم، باي مەدەنىيەتلىك خەلق بولغانلىغىدىن، دەپ نىتىجە چىقى-
رىدۇ. ئۇنىڭ كەلگۈسى ھاياتىنىڭ پارلاق ئىكەنلىكىنى تۇۋەنكى
سۆزلەر بىلەن ئىسپات قلىدۇ: « دائىما ئېزىش ۋە ئېزىلىش، زور-
لۇق ۋە زۇمبۇلۇق بۇ خەلقنىڭ قەلبىدە بەغزىبەر ناتوغرى مو-
جەزىلەرنى پەيدا قىلغان... شۇنداق تېمۇ شەرقى تۈركىستانلىقلار
(ئۇيغۇرلار) باشقا مۇسلمان خەلقلېرىنىڭ بەدىنىدە يوق خاسىيەت-
لەرگە ئىگە، ماپادا باشقىچەرىك بىرە شارائىت بولۇپ قالغاندا
بو خەلق ئوزىنىڭ بارلىق دىنى قىرىنداشلىرىنى بېسىپ ئوتكەن
بولار ئىدى».

چوقاننىڭ بۇ دانىشمەنلىك سۆزلىرى رۇسىيەدە، ئۇلۇغ ئۆك

نەبىر ئىنقىلابىنىڭ ئارقىسىدا غەمەلگە ئاشدى. رۇسىيە يېرىپ
كى ئۇيغۇر خەلقى لىنىن - ستالىن پارتىيىسىنىڭ ياردىمى بىلەن
ئىزلىگەن مىللەتلەرنىڭ قاتارىدا ئازادلىققا چىقتى. شۇ كۈندىن
باشلاپ، سوۋېت ئۇيغۇرلىرىنىڭ مەدەنى - ئىقتىسادى ۋە سىياسى
تەرەققىياتىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن ئوزگۇرۇشلەر باشلاندى.

ق. عوسمان ئوغلى،
تارىخ فەنلىرى كاندېداتى.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇلۇغ تارىخچىسى - مۇسا سايرامى

ئۆتمىش ەسىرلەردە قىممەت باھالىق ئەسەرلىرى بىلەن تارىخ
غەلىبىنىڭ غەزىنىسىنى باي قىلغان نۇرغۇن ئۇيغۇر عالملىرى
بولدى. بولارنىڭ ئارىسىدا XIX نچى ەسىردە ياشىغان ئۇيغۇر
تارىخچىلىرىنىڭ بىرى - موللا مۇسا بىن موللا سايرامى دۇر. مۇسا
سايرامى شىنجاڭنىڭ ئۇلۇغ تارىخى ۋاقىئەلىرى دەۋرىدە ياشاپ،
بۇ ۋاقىئەلەرنىڭ چوڭ بىر تارىخى يالدامىسى قىلىپ ناھايىتى
يېنى ئەھمىيەتلىك بىر ئەسەر قالدۇردى. بۇ ئەسەرنىڭ ئىسمى «تارىخ
رىخ امنىيە» بولۇپ، 1905 نچى يىلى قازان شەھىرىدە بېسىپ
چىققان. ئۇيغۇر تارىخىنى ئۇگۇنۇش دە بۇ ئەسەرنىڭ تۇتقان
ئورنى ناھايىتى چوڭدۇر.

شىنجاڭدا XIX نچى ەسىردە ئۇيغۇر خەلقى بىر نەچچە قېتىم
مانجۇر بەر ئىگىلىرىنىڭ ئىزىشىگە قارشى قوزغۇلاڭ كۆر-
تەردى. بۇ قوزغۇلاڭلارنىڭ ئەڭ چوڭى 1864 نچى يىلى باش-
لاندى. بۇ قوزغۇلاڭ ئون تۇرت يىل داۋام قىلىپ، ئۇيغۇر خەلقى
قى ئوز ئازادلىغى ئۈچۈن قىداكارلىق بىلەن كۈرەش ئېلىپ باردى.

بۇ تارىخى ۋاقىبعەلەر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ كوكلىدە ناھايىتى چوڭقۇر تەئسىر قالدۇردى. XIX ئەسىردە ياشىغان ئۇيغۇر تارىخچىلىرى كۆپىنچە ئوز ئەسەرلىرىنى شۇ ۋاقىبعەلەرگە بېغىشلىدى. خان. بۇ ئەسەرلەرنىڭ بەئزى بىرى ئوز ۋاختىدا مەتبەئەدە بېسىلغان بولسىمۇ، كۆپچىلىگى قول يازما ھالىدا ساقلىنىپ كەلدى. مەسىلەن: ئىلى تارىخچىسى موللا بلال بن موللا يۇسۇفنىڭ «كىتاب غزات درملك چين» دېگەن ئەسىرى چۆچەككە ياشىغان قارى قىرمان ئىلى بن ھالىد ھاجىنىڭ «كىتاب تارىخ جەدىدەئى جەدىدە» سى ۋە «تارىخ خەمسە» سى مەتبەئەدە بېسىلىپ چىققان ئىدى. قەشقەرلىك ھاجى يۇسۇف ۋەلىد موللا ھاجىنىڭ، ئانۇش-لىق مەھمۇد بەگ ۋەلىد مېر ئەھمەد شەيخ غرىنىڭ، خوتەنلىك مەھمۇد ئەلەمنىڭ، ياكەندىك مەھمۇد سالىخنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ تارىخى ئەسەرلىرى مۇشۇ كۈنگىچە قول يازما ھالىدا ساقلىنىپ كەلگەن.

بۇ ئەسەرلەر ئارىسىدا «تارىخ امىيە» ئوزىنىڭ چوڭ ھەجىمى (320 بەتتىن ئېبارەت)، ئالغان تارىخى مەستىلىلىرىنىڭ كۆپلىگى ۋە ئايرىم مەستىلىلىرىنىڭ چوڭقۇر ۋە كەڭ تەكشۈرۈلۈشى بىلەن فەرق قىلىنىدۇ.

تارىخچىنىڭ ئاساسى ماۋزۇسى: جەنۇبى شىنجاڭدا 1864 ئىچى بىلەن تارتىپ 1878 ئىچى يىللارغىچە بولغان تارىخى ۋاقىبعەلەرگە بېغىشلانغان. بۇ توغرىدا ئەسەرنىڭ ھەر بىر بېتى بۇ ئۇلۇغ، تارىخى ۋاقىبعەلەرنى ئىرگۈنۈش ئۈچۈن ناھايىتى قىممەتلىك ۋە ئەھمىيەتلىك باش مەنبەلەر بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. بۇ ئەسەردە مانجۇر يەر ئېگىلىرى ۋە بەگلىرىنىڭ

ئۇيغۇر خەلقىنى رەخمىسىز ئېزىشى، شۇ سەۋەبىدىن 1864 ئىچى يىلىدا كۇچا شەھىرىدە ئۇلۇغ قوزغۇلاڭنىڭ باشلىنىشى، بۇ قوزغۇلاڭنىڭ ئايرىم ۋىلايەتلەردە (خوتەن، ياركەند، قەشقەر ۋە باشقىلاردا) قانداق رەۋىدە كۆتۈرۈلۈشى، قوزغۇلاڭنىڭ يېڭىلىنىشى ۋە ئايرىم ۋىلايەتلەردە مۇسلىمان پادىشاھلىقلىرىنىڭ تۈزۈلۈشى ۋە نىعايەت پۈتۈن جەنۇبى شىنجاڭنىڭ ۋە تۈڭگان خانلىغىغا ياقىۋېتىلىشى، شۇنىڭ بىلەن كۇچا خانلىغىنىڭ، خوتەن پادىشاھلىغىنىڭ ۋە ياقىۋېتىلىشى بەگ دوۋلىتىنىڭ ئىچكى تۈزۈلۈشى، نۇغرىسىدا نۇرغۇن ھۇججەتلەر كەلتۈرۈلگەن.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ عادالەتنىڭ، ئازادلىق ئۈچۈن ئەسەرلەر بىلەن ئىلىپ بارغان قەھرىمانە كۈرەشلىرى ۋە بۇ تارىخى رەھىملىرىدە «ئەندىجانلىقلارنىڭ» (ئوزبەكلەرنىڭ) ئۇيغۇر خەلقى قىلغان كەلگەن ياردەملىرى ۋە بۇلارنىڭ نىتىجىسىدە ياقىۋېتىلىشى دەرىدە مۇستەقىل بىر ئۇيغۇر دوۋلىتىنىڭ قۇرۇلۇشى، بۇ كىتاب ئۈچۈن ۋە تولۇق كورسۇنۇلگەن.

تارىخچى ئوزىنىڭ بۇ ئۇلۇغ خىزمىتىنى مۇمكىن قەدەر پۇختا تەزە تولۇق قىلىشقا تىرىشقان. ئوزى كورگەن ۋە بىلگەن ھۇججەتلەر بىلەنلا قاناعەتلىنىپ قالماي يېڭىدىن ماتېرىياللارنى يىغىۋالغان. شۇ ۋاقىبعەلەردە ئىشتراك ئەتكەن. باشقا ئادەملەر ئارقىلىق ئۇ ھەر تۈرلۈك ئۇسۇللار بىلەن يېڭى ھۇججەتلەر توپلىغان. بۇ توغرىدا يازغۇچى بىر نەچچە قېتىم ئوزى ئېيتىپ كېلىدۇ، «مىشائىر يارەت ۋە مواجىھە لىعظا سوراعلاب وىنە بعضە مەئىد ادم ئىقاتلار بىلەن نەقىش ئىب بو اوراق صفەسىكا ئىت اىتم چراكە بىر آدم

